

Edebiyat Defteri

Ramazan Boran 1

-Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
8 Aralık 2024 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Lâmekan Bir Hüznün Anatomisi

I

Sanki bir masaldı
Sinsiliğinde mahremim, üşüyen susuşları yalandı
Bir nefeslik can yoluna kıyımların, hatırların insafına kalan,
Sen kaybı vakitler talandı
II

Usaresi muhacir dalların ilmeğinden
Varaka çözülür gibi, sendelediğim bir hayatın yok bahanesi!

Yenilgilerin prangasıydı,
İvedi ömrümün son sahnesine çekilen perdeler
Düşüyorum,
Kamaşan rüyalarımın dağını gönder kerem yüzüyle
Yamaçlarından ayıkladığım,
Ölüme kardeş, sığıntı bir acıydı
Ve öfkesinde kızaran örsün, kayalara sunduğu şirin bir ah esrarıydı
Yakarışlar değildi boşluğa akan,
Yeknesak melâlin nidasıydı
III

Ey şehrimi harabeye çeviren!
Yedi renginde durağandır baharlarım
Aşkı kelebek kanadına (g)iz eyleyen hükümdar bakışım
Gönlümü bin parçaya bölen!
Konuksever avurtlarımın ayin yapan şelalelere,
Hüznü çağlatan ebruli nakışım!
İkramı iki gözden
Kurşun gibi düşer sağanaklarım
Dirilişlerin surlarına elif-elif diz beni
Ey sicilime günahlar işleten!
Ağlaşan hayallerimle hücremde dara çekildim
Azab-ı müebbetimden çiz beni

İsyanıma firara yeltenmeden,
Ölüm tahtıma darbesini indirmedi gel!
IV

Gezgin bir sancıydı
Yetim bir gecenin sonsuzluğuna akan
Bir yanı uçurum, bir yanı fırtınaydı
En talihsiz direnişler yapışır yakama
Makam-ı hicazkâr
Sûkuta yeltenen türkülerin bestesiydim kışların söylediği
Durduramam!
Pankartsız eyleme çıkar sular

Çürüyen efkârımı sellere kaptırmadan gel!
En talihsiz ağıtlar yakışır yarama
V

Kervanların unuttuğu
Cinnet geçiren şaşkın bir bedevi gibi
Öksüz bir vaha idim sahraların söylediği
(Y)üz'e katlanmış âlemimde sermayem bir tek çilegâhımdır
Bir dirhem kuytuluk
Ve bir de kambur gölgelerin yoksulluğu
Kumdan heyulalar kuşatır kentimi
Ardında süründüğüm rüzgâr, yangınımın serinlik bakışıdır

Dokunsan ruhuma yeter
Elem ihraç eden ÷lkemi şaha kaldırır duruşun

Hıçkırıklarına bir pâre gülücük sun
Sen ki gururlusun/ soylusun
VI

Kozasında sus-pus ömrün
Özgürlüğünü bana geri sun
İşte bu;
Fakir bir göçebeye bahşedilmiş en cömert zekâtındır
Unutma ki borçlusun
Ödemedен kapattırma defterini,
Günahtır!

r)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1119625/l-mekan-bir-huznun-anatomisi.html>

••••

.....
.....
.....
...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1126969/.html>

" Sürgün"

henüz
çatlamamış bir nüveydi
suyun sunmadığı
toprağın kavrayamadığı
bir kün öncesiydi sessizliğin
bir yalnızlığın anatomisi

bir zemin senfonisiydi
yontulmuş ömrünün son kalanı
yakasına takılan bir ödünç nişanı

kendisinin gün ağrısı
önünde diz çöküp ağladığıydı
kaç kelepçenin karasıyla yıkadı ellerini
kangren yanıydı şafağın
alından öperek uyanamadığı
kıyasıya kaybettiği savaşın
en müstakbel sanrısı

içindeki bedevi yangını hiç bilmedi
içinden kör bir kar kervanı geçti

bütün sıfatlarının yok sayıldığı
derbeder bir cümleydi şimdi zamanın önsözünde
bol dramlı virgül silsilesinden geçti
hiç anlatılmamıştı
hiç anlaşılmamıştı sanki
hiç yaşamamış hiç yaşanmamıştı
doğumundan başka
hiçbir rüyası olmayan
tekil bir düşün artığıydı

ne acısını filizledi
ne de kokusunu değiştirdi
hiçbir iz bırakmadan çekip gitti

,

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1131968/surgun.html>

Titan Gözlerinde Ben Tutulması

...
derin bir sessizliktedir
hasadı ertelenmiş soluk benizli mevsimlerin imbiğinde
gözlerini bekleyen buz dağları
...

heybemde üşümekten yorgun düşmüş ölümler
oracıkta donuk ve kimsesizdiler
gel_
gizleme heybetini!
ummanımda devleşen antartik ayazını ortasından ikiye böl
yeniden dirilsin çehrem
heykel göbeği çatlasın uykuların
bak_
fersah fersah uzaklaşıyor irem
neden bigânesin
fon rengini düşürsene günahlarımın
durmadan adımları sayıklıyor
yastığımdaki cehennem

kaç vakit kıyamdalar
kumların rahmetine seni çizen çöller
azap dediğin alnıma yapışmış kapkara hikayeler
sadece sığınacak bir kıyı ver bana gözlerinden
odama cimriliğini aşıyor lambalar
araftan kanatlanıp gelir katipler
gaibliğime kararını verecek yoksa zaman

yağmura ve
rüzgâra yemin olsun!
hangi dervişin duası dinginlik verir
ah bu mahşer
bu cendereye
düş kapanında dolunayı eksilen gecelerin gölgesinde
yalnızlık; korkusuz bir cengaver
en sarsıcı darbesiyle gelir
hangi celladın marifeti değmiş sinsiliğine bilmem
acıma/sızdılar!_
yırtıcı bir şafağın pençesinde kül obur dağ çiçeği
ah bu sular_
bu hengameler
tükenmek nedir bilmiyorlar

ve yemin olsun mâha
yüzümden uzak yüzün geceyi ve şehrimi işgal ediyor
kanıma sızdılar ah
namert olsun istemeyen
onda da vardır bir keramet
gel_
içimdeki tutsaklığı çıkar
bağımsızlığını ilan et

ah benim titan bakışım
çoğaldıkça çoğalan sanırım
sessizliğimi kanatan en ağır fermanım
biraz da uysal bakmaz mısın
nedir şu viranelerin parantezinde çoğalan çığlıkların mezarlığı

kenarında karargâhını kurmuş gam istilası
devrik bir serseri gibi uzanmışım
gittikçe yükselen hiçliğimin
zavallı duvarını yıkmaz mısın

...

vaktin cilasına sığmayan
mayın döşeli düşlerimin hepsi saftır
gel_
nazarı değen faşist gözlerin içindeki
katran karanlığını çıkar
genzimde düğümlenen kaf
tahriş edilmiş küllerle doluyor
ünlemi kabarıyor med cezirlerin
dinginliği aforoz
kıyısızlığında dalgaların
vur kaç taktiği
vur ama kaçma
nefesimi ısırın intihar
imanımın aklını çeliyor

boran

[/iceri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1132905/titan-gozlerinde-ben-tutulmasi.html>

Yakarışlar

...

Hangi rıhtım geri çağırır dalgaları
Bu; ayaklanan bir öfkenin doruğudur
Hangi yelken keşfe çıkar rüzgârı
Beni umudunla tanıştı!
Hangi gözyaşları sevda mührünü vurur sahile
Bilirim...'sensizliği anlatmak göğşe yazmak kadar zordur'
Hangi deniz hırçın bir maviyle bakar
Ve hangi gece yıldızsız ağlar
Argınlığında esneyen kirlî bir sabah
Beni gözlerinle tanıştı!

İsyanın sesleri yırtar geceyi
Bıraktığın kentin ölü sokaklarındaydı saflık
Sevda çıkmazına,
Güneşi assınlar diye yazılmış ferman
Dağılmış serseri bir yalnızlığın sarp yamaçlarına
Uçurumlara mayalanmış derman
Dikenler eker yoksul bir göçebenin yoluna
Yıllarca uzaktan bakar
Beni yeniden gelişinle tanıştı!

Özlemi damıtılmış sabır taşının infilakında
Patlayan tomurcuk tanesidir bu
Hangi sancının çoğalan hesapsızlığında
Ve hangi kurak toprağın "su" diye kımıltısında
Özgürlüğü biriktiren bir yüreğin uzak tarla düşlerinde
Beni militan bir firarla tanıştı!
Ağrıyan yaram,
Ama bir yanı uysal olsun

Ah gecenin kanaviçeli yakasından düşmeyen efkârım!
Siyah bir atın yelesine tutunur
Ay düşer geceden, zifir çeker gözlerim
Hüsrânlar yağıyor alnımın çardağına
Beni damarları kuruyan bir sevincin yağmurlarıyla tanıştı!
Ne yurdum belli ne adresim
Bırak çağlamasın, yatağında kalsın hüznün selim
Küllenmede ruhun sönmüş dağları
Beni sıcaık nefesinle tanıştı!

Dinginliğinde kar kokusu güllerin
Kutlu bir şafak vakti
Bağrımda uğuldayan rüzgârları saçlarımla okşa
Tek çâre ellerinle
Tenime sevecen bir çocuk kokusu düğümle

...

rb

Seçki kurulunun değerli üyelerine sonsuz teşekkürlerimle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1166004/yakarislari.html>

Gümüş Renkli Fısıltılar

../..

Heybesinde saklı en tekil sızılarla,
Uzanıyordu ağır aksak,
Çatık kaşlı vaktin omuzuna yaslanan gölgeler
Kirpik uçlarına mayalanan,
Bulutlardan sağılan gözyaşları, yığınak
Yarım bir sevinçtir,
Maziye gözlerinle aramak
Nasılsa dinecek birgün,
"Yatağından gürül gürül akan ırmak"

../..

Gönlümüzden sekip giden mevsim tanelerinin
Çözülünce dili
Her gün bir dağ yamacına öfkesi ulaşır
Eski bir ıslığın virdinde sörf yapan rüzgârın
Kalbin ha durdu ha duracak!
Alnımızda sansürsüz hüzün
Kar beyazı şafak
Anlatsınlar sana,
Saçlarında büzüşen solgun bir tarihin sükunetini
Anlatsınlar!
Tahtında kambur saltanatı süren,
Kanadı kırık saatlerin,
Küflenmiş ayak seslerini

...

Zikzaklar çizerek geçiyor bahar
Dinle bak!
Her gün hareli feryatlarla toprağa,
Bir taze çiçeğin öyküsü bulaşıyor

...

../..

Aslında ilk tecrübesi, aşına bir yolculuktu bu
Güneşi nakaratından kaçırın,
Göçmen gagasında en kederli ayrılık
Gitmek iste yeter ki
Zaten hep gönüllüydü gemiler
Rıhtımı poyraz ayazı
Islak bir liman şarkısının
Çilesindeki gurbet tuzuydu bu.

..//

Gitmekle kalmak,
Uyanmakla uyanamamak arası,
Bir yudumluk rüyânın tadı
Damıtılmış film şeridi gibi geçer,
Ömrümüzün final sahnelerinden
Gecenin siyah bardağından içilen son dem
Rumuzu yıldız kanadı
Beyaz nağme
Bu bir eylül busesi
Haydi kalk!
Sürgünlerini topla yüreğine,
Nazına niyazını
Zaman genişliğini tamamlamak üzere
Şu gelen,
Çilesi alımlı dünyanın kıyılarını dövecek,
Mühürlü mahşer künyesi
Şafak ha söktü ha sökecek!

Tezkere elinde
Nasılsa birgün yurduna dönecek

...

rb

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1180588/gumus-renkli-fisiltilar.html>

Cehennem Fezlekesi

dönüş biletinden
dakikalar önce_

...
aklının kılcallarına bir yer ararsın
hep çukur
hep ören
içi karanlık ve ağdalıdır
içi peydah
zamansa hiç olmadığı kadar kemirgendir
iki dişi arasında
ne ilk ne de son kurbanıdır
yaslandığın sabah

mürüvvetini bir daha göremessin günlerin
kâh gevşeyen
kâh akışına dilini kaptıran bir serserisin
kâh dizginsiz cinnet maratonu
yeni bir izdihama tur
görmeyin öfkesini

içi mucur
içi kıymıktır
can kırıklarının içinde telef olmuştur hayallerin
her adımda soluk soluğa
medet ya Rab!
bedeli mütemadiyen ödenecek
zor bir sancının göbeğindesin
tecrit edemezsin kendini
el emdirirsin ele güne
restoresi imkânsız kırılmalardan geçersin
itaat bildirir
sonra da yıkım emrine boyun eğersin rüzgârın
ta dibindesindir hayatın
saltanatını sürersin ınlık çınlığın

işte
şiiirce
önünde mahşerin son durağı
ve son dudağı
korkunu süslemişsin artık
daha fazlası ısırik

nefesin uzaklaşmıştır
zamansa genişlemiş
şimdi "tüm derinliğin yüzeyde"
anla ki
bütün öykün bitmiş

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1186986/cehennem-fezlekesi.html>

Sırât

...

Kaç rengi vardır sessizliğin
Susma!..Şu ateşe konuşmayı öğreten dağ aşkına!
Kimdir dilini kanatan
Kimdir yüreğindeki cevhere pası tutturan
Eriyen bir melâlin
Zehirli sularında mâzinin
Aldatılan çeşmesinde damla damla eksiliyorsun

Uzakta bir vaha yüzün
Yüzünde hüznün
Kara tahtaya çizilen güneşin yıldınlığı altında unutulmuş mevsimler
Kızgınlığı altında kurutulmuş çiçekler
Aroması delinmiştir gülücük dağıtan sözcüklerin
Demirsiz parmaklıklar ardında
Kaç kez yasını tutar geceler
Tutuklusun!
Simsiyah bekleyişlerin iğne deliğinden saraylara
Z'Ahmetsiz yol mu geçer
Her sabah...ama her sabah
İhtiyar bir solukla uyanıyorsun
Çizgisi daralan rüyâlardan kaç kez Züleyhâ geçer

Bir devir ki;
Güzellik,saltanatın ölümsüz sanılan takısı
Yanılmışız!
Şu geceleri mest eden dolunay aşkına!
Rahmet rahmet inen Gül aşkına!
Yakama bir tutam şan getir
Hançer şırıltısı yayılmadan sarnıçlara
Yetiş makamından zavallı imdadıma sıcak bir an getir
Bulanmadan yalnızlığım,
Renk vermiş yaprağın gazelleşen saçlarına
Koptuğumuz dallardan içine düştüğümüz korkulardan
Kaç kez Hızır geçer

Monoton kekemeler ağında say say bitmiyor
Tek bir adı vardır, günlerden yine zehir
Nasıl kin tutsun takvimler
Prangaya vurma bakışlarını, zaten ölüdür şehir
Yüzüne onca bahar çiselesen
Bir eylöldür değişmeyen
Yanılığa çeker gökleri
Sağnak sağnak üstümüzden taş tüşer
Birer birer gömülür ışıklar
Ol emrine divâne!
Kubbelerden yayılan toprak ç'ağrılı nidalarım var
Ölmeliyim!
Zindanımı kendi ellerimle seçmişim
Nasıl kin tutsun korkuluklar, nasıl kin tutsun duvarlar
Can kokusu gelmiyor harabelerden
Migrenli yollara ömrümü pâre pâre sermişim
Rutinsiz sararmalardan geçmişim
Nasıl kin tutsun tırpanlar

Bir cezir ki;

Şaşırmışlar için o ne şiddetli ızdıraptır yeri göğü inleyen
Kan tutar denizleri
Doğrulamalıydık, uyanmalıydık boğulduğumuz sulardan
İntizarlı bir hicranın uykusundan
Ki âsâsız yarılan göğsümüzden kaç kez Musa geçer

Çoktan kaybolup gittiler
İnşirah hesabına kaydedilen zümrüt desenli vakitler
İnleyen şarkılar mıdır, yoksa isyan mı çıkardı baykuşlar
İskelelerde mavi kan
Alaycı bir kibirle uçuşur martılar
Vakit tamam !!!
Tek'bir öksürüğünde boğulacak yeryüzü
Hazırolda bulutlar!
Yeniden uyanmak için kopmak üzeredir kıyamet
Sabırsızdır ipliğinde sallanan fırtına
Biliyorum, alabora olacak çırpınışlar
Nasıl kin tutsun dalgalar
Hazırlıksız!
Her şeye rağmen binilecektir gemiye
Geçilecektir de aklımızdan kaç kez tufan geçer

Modası geçmiş tövbelerde alarm çığlıkları
Bu ne hazin bir çöküş, bu ne hazin bir defindir
Ah bir bilsen!
Huşu ile soluduğun gök ne serindir
Gidiyorsun!
Sanma ki öksüz kalmıştır havariler
Kendi elimizle kurduğumuz makinalardan nice ölümler geçer
Nasıl kin tutsun Azrail
Emanettir, eninde sonunda uçacak hayatımızdan
Bu sevda bir gün göçer de aklımızdan
Kaç kez İsa geçer

---
rb

[*italik*]-seçki kuruluna teşekkürlerimle-[*/italik*]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1192898/sir-t.html>

Ayna ve Ötesindeki Ben

...

Bir tas su içimidir takvim oluşundan süzülen yıllar
Ölümler nefesin hoşça bakıştığı
Kimi zamansa dertleşip ağlaştığı
Yâ'sin ve güvercin konağına ışık tutan aynalar
Ay kurusu ahşap zamanlar

...

Senin gözlerinde görüyorum saçlarımla söyleşen rüzgârı
Ve duvarı zümrütten yıkılan sarayları
Gölgesine sefil bir yolcu gibi sığındığım ağaçların
Köklerle dal arasındaki tilsimini
Yüzü solgun gömleğimin yamalı yırtığında gördüm,
Derisi yüzülürken sonbaharın
Oysa yitik bir ağlamakmış hep, yüzündeki tebessüm

Bilmezdim yalnızlığın intihar
Ayrılığın ölüme denk buzlanarak sır olduğunu
Ve şehrin kaygısızca gülen şatafatlı camlarının
Gün gelir de bir gün, tozlanarak sır olduğunu
Meğer üç ışıktan ibaretmiş hayat
Yeşili çoktan geçtim,
Sarıda hazan,
Kırmızı yandığında durulduğunu

Serin bir hazan kümesi göğsüm
Ezelden sevdalıymış yer sanatına bulutlar
Kalın kederinden ince ince yağın yağmur gibi
Vakti toprak nârâsına düşüverdi sanki ben
Karlı dağların, bu'harlı zamanların en son adresiymiş güneş
Taze bir çocuk gibi;
Titreşirmiş memesinden su emen ateş
Soluk bir sis arasından çıkıverdi sanki ben
Söyle benim can süsüm, pür telaş yüzüm!
Ben miyim yoksa sırlı yüzündeki ben!

Demir atmış göz bebeğimin limanına gemiler
Gölgesi düşmüş sığ sulara
Alnımda iyotlu bir tango,
Ömrümün vurgun yediği sahiller
Tam ortasındayım maviyle harman sarısı kavganın
Yüzümde karanlık dağların en zararsız uykusu ömrüm
Ve artık, defo'lu bir sevdadır yaşanan,
Hicret kuşlarının göç haritasında zaman

Ne önemi var ki süslemesi yakutsa aynanın
Penceresi altınsa sarayın
Nil'i kana boyayan güneş çocuk (fir'avn)
Hani nerede kaldı heybetin, saltanatının gücü
Yarılan denizin ta orta yerinde,
Dingin bir yiğit gibi karşılasaydın ya ölümü

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1201102/ayna-ve-otesindeki-ben.html>

Alya

Gözbebeklerinden içeri
Bir ben korkusu düşüyor alya
Benliğinden tutunamayan zavallı bir ben korkusu

....

Düşerken huzurun bütün harflerini arafta bırakıyorum

...

Bir hayatta kalma sanatı, bir paradokstur gözlerin
"Ölümlle ölmeyi öğreniyorum sanki"
Gözlerin ki her saniye
İmanıma musallat saygıdeğer bir belâ

...

Bir tutam ışığın değeri
Ederi nedir ki karanlıkta azizem

Madem ki derin bir lahzanın içindeyim
Göbek bağı aynı kaderin
Neden kaçıyor sular benden
Neden korkar ki kendine kuçak açan zemininden
Madem ki gecelerle hısım olmuşum
Gün ışığı berbat bana
Öylesine mecnun, öylesine hasbi
Rengi neden siyaha çalar gözlerimin
Canıma "hükümsüzdür" mührü vurdum defalarca
Ah ki sevgili senliğim.!.
Senden ben'e tırmanmayı kolay mı sanırsın
Neden korkar ki gökten
Her adımda alçalan merdiven

...

Dalları yaşlı ve yorgun
Zaman tırnak içine alıyor sanki yaprakları
Her solukta kaybeder insan
Her soluştta sürgün
Sürekli gevezelik peşinde uzaklar
Kervan saati tespit edilemeyen
Yollar yalnızlaşıyor
Sesler cılızlaşıyor
Elbisesi soyulmuş imdat çığlıklarına bir tek kulun kulağı
Sarkıntılık etmiyor
Ruhumu sanki betimlerinden söküyor
Acının en yakın kokusu

....

Canımın iplerine çâresizlik seriliyor
"Canımın çekirdeği" süttten kesiliyor
Ah sevgili darağacım
Korkutuyor muyum seni.!.
İlk değil bu korkma.!.
Daha fenası ne olabilir ki
Hadi kordon bağını keselim hayatın
Hadi biraz mola verelim alya

...

-kuyu dibi notları

rb

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1240642/alya.html>

Kırağı,Ateş ve Gül

An'a
İbrahimi bir duanın imdadına
Çılgın bir bulut devrilir
Ve görürsün yağmurların aşkla güldüğünü
Karınca dudağından serpilen suyla söner miydi nemrutların ateşi
Küçümseme!
Çünkü safını Hâk bilir
...

Acıyla, sabırla dokunmuş aşkın kilimlerine
İşlerken sevdanın zorlu nakşını
Kâh, yankısı vurur yüzüne bir belânın sesi
Kâh, dalarsın selametten felaketlere
Derin bir uçurumda kalır özlemlerin sureti
Düşüyorum, çâresizliğin tam yerine
Sözlerin bir hükümdar fermanı
Gözlerin bir cinayet tufanı
Karda çürüyen heyula bir ç/ağdır zaman
Asılır soluğu düğümlenen duvarlara
Sırılsıklam nehirlerin sureti
...

Ne varsa sürükler!
Bir yıkıntıdan geriye kalanı;
Soluk bir mezar taşı, mülteci şehirlerin yalnızlığı
Kılıçlar öfkesini fısıldar celladın kulağına
Kınından bir kurban doğuruyor sanki
Bir makaslık ölümdür ruhların nişanı
Karayla kırmızının mürüvveti
Hüznünü sağdırır gökkuşağının yedi rengine
Kızıla boyanır hikayesi
Bacasında ıtır tüten sabahların
...

Bembeyaz bir kapıdan girer rüyaların
Sızlanma sakın!
Belki mahşere kalır bağlara gül düğünü
Ay doğuran amansız gece
Çoban kepeneği gibi, çöktüğü vakit aynaların tenine
Dokunaklı çılgınlıkla kırılır kanatları yıldızların
Görürsün, alevlenmiş umutların karlara güldüğünü
...

Üşüyen resmimin gömleği ey!
Eşgalinin kölesiyim
Külfeti özgürlüktür, bana yeter
Varsın ağlayadursun hücremde bahar
Cezam müebbet!
Ellerimde rüzgâr dilenen bir mum çiçeği
Görürsün bedduadan tebessümsüz söndüğünü
Dokununca ansızın yakar
Alnı secdede, matemini çöllere taşır bir kum çiçeği
Şimdi; ejder çanağında kül düğünü
Her macerası hüsrana biter
Yasaktı, kelepçeli aşkların gül düğünü
...

Efsunlu denizim, benzeri olmayan ülkem ey!
Yollara serdim sırrını, varoşlara sürgün kentim ey!
Gönül sınırında paramparça, sana râm yaralı bir şehzadeyim

Ömrüm düşüyor zindanlara, ışığına amadeyim
Kırıldığı yerde zincirlerin intizarından tılsımınla çöz beni!
Görürsün...çıplak düşlerin yorgansız yatağında öldüğünü

...

Ah benim cehennemim kursağına kav taşıyan kavgam!
İnadı bir türlü sevcilleştirilmemiş sevdam!
Ah benim deli dalgam!
Bak, mecazını taşıyor kimsesiz öykülere
Topla beni firakın kıyılarından
Sultan olsun endamın hüzzamın kalesine
Şehrazat duruşuna pervâneyim
"Bakışlarım isyandır" borandır benim
Katil ruhlu yüzlere
Gör beni!

...

rb

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1249471/kiragi-ates-ve-gul.html>

Körüşürüz Rona

Sen giderken
Görüşürüz demiştin ya hani

Alışık değilim
Sen benim bir'inci dereceden yakınımın
Bende uzak körlüğü var
Yeniden rastlaştık bir İstanbul sokağında
Yeniden dayansak bir mumun sırtına
Biz seninle _körüşürüz _

Yollar var ki akrep diken
Baksana kuyruğundaki dansına
Biz seninle savuşuruz
"Yıllar var ki biz ardımızdan bakışarak donuşuruz
Geçirgen bir aynada
Parçalanmış sevdamızla
Rüyalarda buruşuruz"

Üstümüzde demir yumurtlayan kanatlar
Dengesiz patlayan bombalar
Zindanlar ruhunu salmış üstümüze
Günü düzmüşler
Işığı küremüşler
"Ejderha olsun kâr etmez" diyor Ahmed ustam
Siyah zeytinler gibi tıka basa
Kurulmuşuz bir gayyada

Biraz sarımsak dişlisi
Biraz da turunçgillerden güneş suyu
Kör düğümünü çözer bu kuyunun
Gördüğümüne iyi gelir
Gözlerin ki aşılması zor iki okyanus çiçeği
Alışık değilim beni tutuşuna
Dalgalar vurup vurup kaçacak mı
İçimde hep çakılı kalacak!

Baksana çengelli iskele kancasına
Cin gibi bakan körün ağzına
Biz seninle nasıl görüşürüz Rona

Kara yılan kabuğu gibi soyulmuş
Sürünerek geliyor şehirler üstümüze
Üstümüze el-vedanın isisi bulaşmış bir kere
Asfalt ziftinden daha vahim
Dün yaya
Bugün serseriydik
Baksana göğümüzden usul usul kayana
Yıldız ve aya
Utancından kapanan dünyaya

ve siyahın tangosuna
Cinnet geçiren atına
Baksana tozu dumana katana
Canıma bahşiş olarak vermişler sanki
Gözü dönmüş itin tuzağına

Dedim ya Rona
Gece bir alacaklı gibi dayanırken kapımıza

Biz seninle hiç grŖemeyiz
_KrŖrz_

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1256356/korusuruz-rona.html>

Believe-"Gülücük Kuşlarına"

...
gökyüzünde senin ülkenin
kuşları yoktu uygarlığın

delirmiş demirden kanatlar vardı
Üzerine bombalar yağardı ökçesiz öksüzlüklerin
ürkütmüşlerdi renklerini gökkuşağının
ve tüyden kanatlarını hayallerin
sessizlikle doluydu baş izleri
birbirine tek nefes sarılmış ekin saplarının
gövdesi biçilmek
başları da dövülmek için yaratılmıştı sanki
her doğumu azaptır
her doğumu ızdırıp
azaltırdı tarafsızlığını oralarda güneşin
bu yüzden güne bakamıyordu günebakan
güne uyanamıyordu hiç
aklı hep yerdeydi

ülkenin tarlalarında senin
elvan çiçekleri yoktu baharın
ve müstakbel bahçelerde gelin kokusu rüzgârın

İşgal altındaydı sevinçlerin
en aç yerlerin en kebir sunağıydı ellerin
acı bir hayatın kare kökünde
rüyalarına korkunç seslerle çarpan mermilerin
çap izlerine yaşlar doldurmanın meşgalesiydi gözlerin
tıpkı memleketin gibi
harita harita çizilmişti uykuların
yağmalanmıştı gecelerin
lime lime parçalanmıştı pencerelerin
telleri yoktu tutsaklığının
umutuzluğun çengelinde
hayat upuzun bir tahammüldü senin için

unutulmanın en dip vaktindeydin
zaman sana erdemli
kucağı da ana gibi davranmadı hiç
yüreğin ayazdaydı
yüreğin
ruhu silkinmiş iskeletlerle yanyanaydı

İstiflenmiş feryatlarla doluydu kanın
laf olsun diye çakmıyordu kalbin senin
laf olsun diye yağmıyordu gözlerin

ah gülücüğüne kan sıçramış
insanlığın yarını!
ah merhametin ..
sevmenin lügatında yer bulamayan
yarınların yarını!..

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1258869/believe-gulucuk-kuslarina.html>

Kederistanya -

...

sancılıydı
henüz doğmadığı zamanlardı kırmızının
kederistan şehrine yine
hazanın vurduğu saatlerdeyim
payandası kırılıyor süvari bulutların
seyir halinde şimşekle fırtına ..
bir kıyamet kavşağında
yeşil renk ihlali
öğrenmiştir tazeliğini hüznün
yetim bir çocuğun bakışlarından
devrildi lambalar
devrildi can'bahar
bu bir sarı ikazı

senden sonra hiç bu kadar
daralmamıştı yüreğim

eskidi bir gün daha
buruşturulmuş kağıt parçaları gibi
atıldılar geri dönüşüm kutusuna
geri dönüşü zordu günlerin
gitgide çoğalıyor harabeler
gitgide çoğalıyor gücenmiş mevsimlerin selâsını okuyan minareler
çek çek bitmiyor
ninemin tespisindeki inşirah/taneler
âmâ bakıyor gözleri mücellâ aynaların
toneri lekelenmiş gecenin
ayın dudaklarından kemirecekler
bilsen ne kadar da antolojikti
geri geri yutkunduğumuz kelimeler

yüksek bir gerilim hattının
telinde canını çekişiyor zaman
kulakları işgal ediyor
caddelerde eflatun çığlıklar
küfreden korna sesleri
göz yaşlarının kıyısına kadar inmiş
barakalarda yeni bir ecel mi bekliyor akbabalar
kambur bir esaretin çemberinde
özgürlük hasretiyle kuduran çapraz ulumalar
haylaz bir ateşe davet çıkarıyor dekolteli bakışlar
gölgeyi kefenleyip beni bir mahşerin içine çekiyor

inadına yıldızlar dökülüyor gecenin terkisinden
inadına yaşıyorum
ama inadına her gün ölüyorum
nereye gömüldüğümü bilmeden

sakinliğini yitirmişti an
meydanların katı kalabalığındaydı ahvalimiz
bir tas şefkatin içinde susuyorduk
kimselere duyuramıyorduk kanımızda istiflenen hasreti
Ferhat'ın dağları gibi vuruldukça yaşlanıyor
vuruldukça ufalanıp ağlaşıyorduk

alabora oluyorduk hıçkırıklar girdabında

kapılırken sıtma geçiren dalgalara
mavi değildi
bu bir vurgun ikazı
alarm veren sirenlerin sesi sesimden dışarı duruyor
korkuyorduk ..
kombine kanamalarla ölüme davet çıkarıyordu
diz boyu recim taşları
hicret yorgunu bir adamın resmini çiziyordu
ağlayan duvarlara

parmak izlerinde gece devriyesi
kırık bir gün kaçığıydı sevda
hiç kurumadı iniltilerin seviyesi
zemin ıslak
nereden geliyor bu zehrin kokusu
Allah'ım!
soluk almanın rengi mi değişiyor yoksa
morla karışık her yer simsiyah bir tuval

senden sonra
hiç bu kadar kararmamıştı yüreğim
...

-boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1259190/kederistanya.html>

Ölü Nefesler

güneşin battığı yerdeydi gözler
ne süt kokuyordu nefesler
ne de cennet

gözler yağışlı geçiyordu
yağmasın diye dua ediyordu
gözler üşüyordu
yalan yok ! kimse üşümüyordu
sahipsizlik dünya cehennemine
bir yolluk olarak biçiliyordu
sahipsizlik bir peygamber arıyordu

toprağın altında binlerce masal
her gün yeni bir acıyı bağına basıyordu
morardı gökler
karardı hikayeler kar'ardı bütün yüzler
makamındayız patlayan öfkenin
bozulan dengenin
zulmün ve şiddetin

şiddet diyorlar
hak diyorlar hak yiyorlar
hafızasında şeytani düşlerle
ölümle çelik çomak oynuyorlar

sessizlikle çiftleşiyor diller
soyun ey insan ! durma soyun benliğinden
herkesin kendi balkonunda
vardır elbet susmanın da lekeli bir rengi

gözler duanın
melekler katından geri çevrildiği yerdeydi
göz gözü görmüyordu
göz gözü doyurmuyordu
göz göze bir uçurumun dibinden bakıyordu
ne Allah'tan korkacak sıfatı vardı
ne de bir halatı

ne kadar da haklıydı şair;
"herkesin biraz "faili" olduğu
"meçhul" bir cinayetim şimdi"

sebepler ölüyordu
her şey ölüyordu
ne manası kalıyordu ardında
ne de ağlayacak bir anası

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1278003/olu-nefesler.html>

Albina

Ah albina ..
Ah şeb-i Leyla'm
En Ekber nidâlarıyla uyanan ..
Sürgününde seher kokan sarı ezan çiçeğim!
...

Ah benim göç yollarına meâlini d'okuyan nefesim!
Bir ikindi gölgesi gibi çöker omuzlarıma
Özlemin sansürsüz ve doğurgan hüznü
Ah benim ses tellerinde tüneyen kuşları nâmesiyle titreten ..
bin ömürlük ezgim!
Tefsiri kambur bir cümlemin yüklemine,
Azığı azar azar elinden ç'alınan vasıfsız eylemim!
...

Bir denizi taşıracak kadar çalkalansa da içi
Yansa da ateşi kavrayacak kadar
Dışı hiçbir günahın boğamadığı kadar
masum ve temiz ..
Lehçesi lâldır viranemin
...

Ah benim çekildikçe külistaneye dönen zikrim!
Zerrelerimin tıknefes civanperçemi
Tekkemin kandilleri sönük
Daha çok var sabaha
Yokluğun kapkara bir yatak
Vakti gelmeden uyuyamam ben
vaktinden önce ölmem!.
Ne çok genişliyor saatler, ne çok ömürsüz
Üstümde bir nazar değmesi
Tebliğî bir ulu leke düşürür suya
Ne çok kurşun döktürür hücremin kaburgalarına
Elem dediğin şey bir hışımla gelir yatsıya
...

Ah albina ..
Ah şeb-i leyla'm!

Ellerini uzat!
Ruhumun kimyasına kelebekler kondur yeniden
Sebilay saçlarından aşk taşır fecrin ışıklarına
Parmaklarınla baharı emzir
Kün'e amade değil miyiz
Aşkın tabiatından tek'bir sür dudağına
Evvelden beri hicran var
Vuslatın miladı sensin
Sancısına dur de ve doğur beni gözlerinden
Kırmızının adıyla oku
Niyet ederek üç kez fısılda kulağıma
Adımı ver sonra
Adımı ver albina
Adımı seninle sevindir
...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1291091/albina.html>

Kırmızıya İsyân Güzellemesi

...
Her damlası bir yanıttır dilde kanayan sözcüklerin
Her rengi bir tahlildir gönül sarayında karakterin
Senin gülücüklerinde kızaran şu gül
Sana söz!
Benim en kırmızı isyanım olsun

...
Kâh beyaz bir güvercin oluyorsun
Serilmişsin bir dem vakti bulutlara
Kanatların nice giz, nice yağmur, nice gurbet
Sarhoş bir dolunayda
Kâh huysuz bir ateş
Şirin bir virüs gibi bulaşmış sanki dudaklara
Başka bir canı üzerken kendini de yakıyorsun
Öyle olmasını istediğinden midir nedir
Kalbimde kan'allar açıyorsun
Olukları bir bir işaretlenirken

Ağdalı bir imge gibi ..
Anlamsız sözlerle geliyorsun
Tek bir çırağanla şehirleri yakıp yıkıyorsun
Biraz oduncu kapısı, biraz karagümrük
B'üzülmüştür tarihi sevdanın
İncitmemeliydin yâr!
Bir yüzünde şems dergâhı
Bir yüzün yedikule
Düşümüzde harami ordusu
İçimizin zindanlarından kambur zamanlar geçiyor
Saatler dalgalı!
Nehirler kendi kendine bir hedef seçiyor
Önüne gelen her şeyi yontup geçiyor
İşte gelgitli bir hayat
Burun uzaması bundan mıdır bahanelerin
İşte kasırğa, işte gerçek
Haydi, aklını bulayan nefesine bir dur çek!

Zincir seslerinde acı tacı kakhahalar
Soldan yanaşan bombalar
Azar azar öldürüyorsun!
Şu alnımın gecekondusunda uyuyup kalan
Mevsimsiz yağın kara bakıp anlamalısın!
Hakkını kaybediyor merhamet inzivada
Bütün mumlarını susturdu karanlığın
Hiçbir mevsimi kabullenmedi varlığın
Bir bir paralenirken bahar

Göğsün takdir edilmiş kader sandığı
Derinlerde gül yazması bir "ben" saklanır
Yüzünü ekşitme yâr!
Sen şehirde, ben taşrada
Kimbilir, belki karşılaşırız bir meydanda
Belki de ölümüne savaşırız

...boRan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1294261/kirmiziya-isyan-guzellemesi.html>

Lâ terâ

Bir aşka koşar gibi
İlk başlangıç noktasına doğru

...

Gökler sıkıntıyla ağladığı zaman
ve her doğan gün ..
Kaç parça ihanetle tanıştığı zaman
O vakit çekildiğinde rahmet
Kün katından icazetli dalgalar ..
Hüzünle bekleyen çöllere
Tek'bir nefesiyle sarıldığı zaman
Kim bilir belki gül ..
belki de kül rengi bir günahın kafiyesiydi hayat
Yazıcının kaleminde

...

O an özgürlük mimarıdır gece
Yalnızlık hırkam
Anılara şerh düşer zorlu bir dönemeç kavşağında
Bir aşka y'ağar gibi
Seccadem ıslak bir iklim
Bu bir hayal midir
Yoksa nehirlerin sesi midir
Beni çağıran kim?
Rüyalar yaban, gölgeler kurnaz ve sinsî
Yüküm ağır!
Elçiler çarpışmaya hazır
Galip gelen kim?

...

Belki de o esnada, o zamana aşına olan benim
Ben o Var'dan ibaretim
Adımlarımın hükmettiği yere gözyaşlarını dökmeliyim
Bir aşka uçar gibi
Bu bir aralık devresi
Bu bir sessizlik
Yedi mührü açılınsın benliğimin
Andolsun!
En evvel yaratılan aşka ruhumu vermeliyim

...

// "Bir nefeslik canda gezen
Binlerce günaha
Tersinden gelen sabaha yüzümü sürmeliyim "//

Perdeler...
Fersude bir hayatın sarhoşluğunda
Uzun boylu hayaller ardına
Nice güneş, nice keşkeler batıran perdeler ah!
Düşle gerçek arasında sıkışan an gibi
Gövdesinde bir mezarlık
Üstünde bir yalan çiçeği, bir tutam talan gibi
Gözlerimden birer birer kalktığı zaman
Çılgık çılgığa gök, çılgık çılgığa bulutlar
O işlek caddeler, o kadim şehirler
O yüksek insanlar ..
Erimiş taşlar gibi
birer birer dağıldığı zaman
Ağlasın ardın sıra
Boynunu büken çiçekler

Yedi güne yedi yılını sürsün kelebekler
Ve deli boran ağlasın!

...

Mesafesi kilitli sular da yorgunluk
İstikametinde engeller
Durmadan dönüp duran işaretler, sağlı sollu sorular
Ne utangaç andır o an
Geç kalınmışlığın eşğinde sanki cehennem düdüğü kükreyen dağlar
Bir gariplik sanki ateşte!
Doğunun ve batının güneşi kitap kitap dürülerek
Daralmış bir çizginin sonunda
Bir veda uçuşuyla islandığı zaman
Düşmeliyim ..
Düşmekten başka yol yoktur bu gece

...

Vakit daralır, vakit çalkalanır artık
Yeminlerle göğşe salsan da dualarını
Gerçekler ağlasın!
Varaka dallarından birer birer sıyrıldığı zaman
Kafesinden kaçan tenler ağlasın!
Ucuz hayâlardan...
Dikensiz hayatlardan
Gamsız sevinciyle basamaklar tırmanan
Şehzâdeler utansın!
Bütün mabetler yıkık
Aldığım her nefese
ve aldığım her ni'mete andolsun!
Gitmeliyim bu gece

rb

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311500/l-ter.html>

İllegal Susuşlar

kimsesiz bir çocuğun künyesine
saklanmıştır
arzını terk eden bir çiçeğin ağlaması

bir türküdür
turnayı yuvasından göçürür
yanaklarında dağlı bir resim
hüzün ki bir peygamber gözüdür
ağladıkça büyür
çekirdek âleminde kilitli bir düş ölüsü zaman
dalgın bir yanardağın aldatılan göğsüdür
bir acının taşrasında iç kanaması
hasretse bir asi çığlığın dölüdür artık

işte
su yüzünde harlanan alev yumağı
kuyu kapağına demirli ay ışığı
susup beklemek sadece
kuytulara güzelliği yeşerten
tacı deviren tutkunun züleyha'sı
kül emrine bitmedi mi daha itaatin
ey ilk köz ağrısı
taze değil midir içinde soluklanan dağın patlaması
neden uğraksızdır bu gölgeler
bu kendi kendini boğan hırçın geceler

işte bağrında gürleyen bir sıra
yıpranmış bir gökyüzü dumanı üstünde
çek çek bitmez

nefesi kırıldı çoktan ihtiyar saatlerin
bunca yıl kendi cinayetiyle yaşayıp gittiler
alnına ayaz mı çarptı kutsal yeminlerin
uzun bir vadiden sekerek gelen özlemin
ezberindeki cehennemi hiç bilmediler
oyunu bir dramdan ibaretti sahnelerin
hiç eskimedi şeytanlığın tarihi
yalın bir gülüşün kıvrımlarında
hiç tartılmamış an gibi yaşayıp öldüler

işte
raylara gönlünü kaptırmış kristal parçaları
işte
sıkıntının sabahında bayramlık kumaşları
hangi şehrin kirli durağından toplansınlar tanelerini
anlatsınlar sana
yorgun toprağın şehzadelerini

bu ne bir hikaye ne bir masaldır

dilde prangalar
yüzüne yer altından bağırın yaralarının
küt sesleri
işte kaygılarına bir kalkan daha çizdiğin
yetmedi mi her bahar zehir açtıran dalların
dekoltesine hükmeden lâ bildirileri
yutağında çakılmış cümlelerin

hepsi sana dargın

işte zehrine karışmış kanın
en sığ yerinde tutuşan gemilerin vaveylası

neredeler şimdi
tutuklu aynaların azade rüyası
neredeler
içinde kararın ummanların süveydâsı
derdinin dil/arası ..

seninle uyanır mı artık şakayıklar
ey isyan doğuran gecelerin süreyyası

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1313223/illegal-sususlar.html>

Göç Zamanı

...
Gideceğin yer geldiğin yerdir
O yüzden korkma!

...
Gün-
Karasabanın mevsim tarlasında eylül sürdüğü andır
Ekilecek tohumları ayrılığın
Nabzındaki direniş
Zaman tüneline en amansız yarışın sürdüğü andır
Biri firari öteki iğneli,
Sıkıysa yaklaşın!
Neydi akreple yelkovanın derdi"
Neydi her uyanışta yedi renge sevdalı sarının derdi!

...
Ahreti kana şifa,
Ahreti kana ateş
Kırılgan şiirler düşer kanserli bir şairin gözlerinden
Tunçtan gülüşlerle bakır yanığı gölgelere
Hangi dervişin nefesi serinlik verir
Azapla kaynaşan göklere

Biiznillah gün-
Emanetini güden çobanların adalet tarlasında sürüldüğü andır
Derilecek ekinler, kaldırılacak harman
Âlemdeki servetin ne makamdır
ne de şan!
Yönünü belirleyecek olan mizandaki hesabın görüldüğü andır
Nüshâsı olmayan faili meçhul tövbelerin
Kaygılarına davetkâr bir ayar çekilir
Ona göre girilir kapıdan

Ve tamamdır ...
Yaratıcı indinde imtihan
Gücünü takvâdan alanlara, iskeleti deşifre olmuş zayıflara
Söyleyin onlara bütünleme yok!
Çalınmıştır ömrün teneffüs zili
Söyleyin aksakallı yapraklara/sessiz çıgıllara
Zirvesine yakışan karlı dağlara
Kanatlarında yüksekliğin hükümranlığını süren yırtıcı kuşlara
Kolları sıvansın geçeklerin
Açlığından geviş getiren yalan yıllara
Betimleme yok!
Bu bir iniş anıdır

Dinleniyorsun
Bu bir göklerde ayrılık faslı
Notası kamburlaşmış fukara şarkısıdır turnaların
Esaslı bir veda!

Gece yorgun!
Yarım bardak çaya Mecnun
Nasıl bir mevsimin bardağından içilecek demi Leyla'nın
Şefkat göğsünden uyanıyorsun
Bu kaçınıcı vardiya!

Bir nefeslik efkâr mıydı deliksiz uykuların sancısı

Gece kaçak!

Gece ihtiyar tabakasında semâzen bir tütün

Gözlem altı aşkların soluksuz sevdası

Kimi saracak ..

Kimi yakacak!

...

Ve ıssızlık;

Ya ezberinde yarım bir ayet

Ya arafta bir kekeme

Şafaksız sabah

//Ya nasip, ya kısmet//

Son nefeste bismillah!

...

Mayıs 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1318126/goc-zamani.html>

Külün Güle Dönüşü

..
Hakir bir hüznün makâmında bu şehir yığdim
Sevimsiz şarkılar hüzzama el veriyor

...

Sünepeler nâm'usla oyun oynuyorlar masada
Kardeş kanı illete bulanmış cüzzâma el veriyor
Sadakatsiz bir anın tam ortasında
Günüşiği delinmiş ..
İsyâna bandırılmış bedduâ notasında
Kendinden geçirilmiş ..
Paslanan nefeslere tel veriyor

Şahdamarına kadar girmiş
Kaderi tez elden çizilmiş hayatın
Yarasından boşanmış acılara sel veriyor

İki gözünde ikibin çeşme
Evlerine nârdan çığ düşmüş annelerin
Derdi bendini yıkılmış göğsüne köz veriyor
Yedi renginden utanç yazılıyor tarihe güllerin
Kör olası intikam bir ur gibi yayılmış bedene
Fiili failine göz veriyor

Sen bir sevda hamalısın
Canın nice nice avazdan geçer
Güzelliğin toprağı emer, nice nice goncadan geçer
Unutma! sen bu yurda aynasın
Her adımda bir yar'dasın
Sessiz ve sakın beklemekte kale'm
Gün gelir nice nice hârdan geçer
Ebede çarpan bir gülse niyetin
Korkma yığdim!
Hazreti Allah için cesaretin
Bir ihtilalin çarpan kalbine el veriyor

...

Tümsekte boy veren adların
Nefesinden misk-i amber kuşan da gel
Bir şahan gibi süzül göklerde eller çatlasın!
Gülümse yığdim!
Öyle bir hilalden almış ki sancağını kanatların
Bak!
Sönmeyen bir yıldıza el veriyor

...

-r

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1324708/kulun-gule-donusu.html>

Elmîrâ

...
Mevsimler aralanıyor
Çekip giden an giibi yaralanıyor!
...

Yavaş yavaş çekilen kan gibi
Dalda varak, zeminde kayrak gibi
Lanet olası bir ağıt sökölüyor köklerinden dilin
Halka halka dağılmış ..
Meydan meydan yağmalanıyor!

I
Lahit taşlarının serinliğine mi bulaştı ellerin
Nedir bu tipi yâr
Nedir bu nefesimin kıyısına işlenen dantelalı kar
Güneşe çentik atmış fermanınla benliğim
Kendini iliklerine kadar üşüyen bir şiirin penceresinden asıyor
Yaşama hakkını saklı tutarak ..
İplik iplik sallanıyor!

II
Ah o aynaları ters yüz eden nazar!
Çılgın bir dağın tepesinden düşen ihtiras
Çatık kaşlarında slogan türküleri isyânın
Yüzünde bir cinayet provası
Azrail'den icazet mi almış gözlerin
Parça parça ruhumu çalıyor!
Acıya kutsanmış memleket yarası bu yâr
Tutanağıdır temyizsiz dosyaların
Kudüs kadar yalnız!
Kuru bir toprak kadar kımıltısız
Kendi sessizliğine terk edilmiş
Antik harabeler kadar zararsız ..
ve uğraksızdır anla!

III
Gittikçe uzuyor satır araları
Gittikçe çoğalıyor tekil sızlanmaların omuz kavgaları
Tüm günâhlar beni okuyor
Çünkü her günâhın sebebi milâdı sen kokuyor
Yağmurlar yağmaz, tohumlar uyanmaz!
Yirmidört saat namlunun ucundaki bekleyişlerin
Emir kipine amade
Tek bir kurşun hariç!
Boşalmak için can atıyor!

IV
Çıplak gezmeyi seven alfabelerin
Fotojen kararmaların
Kıran kırana geçen zamansızlığımın
Dört nala koşan atlarıyla
ve de tek nefeslik bir averajla
Merhumlar konağına en önde gidenlerdenim
Acıkan kanımın her damlasında kendimi
Özlemle doyuruyorum
Adınla büyümezmiş öyle mi
Ya'sinlerin yıkadığı şafak
Nemrut'un dağlarını kabartıp da birgün
Ateşe muktedir güllerle
Bakıp bakıp dudaklarından ..

Uşümezmiş öyle mi!

VI

Üşüyorum sevgili!

Şimdi sana taşralı bir şehirden hicret eden kuşların

Kanatlarından yazıyorum

Geri dönmeye cesaretim yok!

Bir fatiha ısıtır beni

...

-r

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1330617/elm-r.html>

Heyelan

...
İmlâsı çığnenmiş yeminlere boğumlu
Bol ağlamaklı yokuşlarda çatladı
Bembeyaz dudakların buğusu
...

Henüz ilk cinayetinin çetelesini tuttuğu zaman
kâtipleri tarihin
Tercihini kovulmuşlardan yana kullanınca
iki göz ağrısından biri Adem'in
Habil'den yana olmamıştı hiç
beyaza ilişen söz

Zaman sallandı ..
Yürek kaydı!
Dalga dalga büyüyen bir öfkeye dönüştü ihtiras
Aşkla yüz sürmediler toprağa

Yüz'süzdüler!

Şükür saatlerinde nehirler boyu kan akıttı çeşmeler
Dilde isyan süsü şölenlerin
Dilde çatal zehir
Kuyruğuyla sulh ederek helalleştiler akrebin

Kıskançlık kazansın birinciliği
İyi niyetler ağlasın diye
Sinsi kalemler çizdi hep talihini ezilmişler ülkesinin
Dünyanın tüm yalanlarına
Gözü pek bir savaşçı kadar cesaretler biriktirip
Karşı pankartlar açıldığında;

İntikam kösesiyle kaplanmış ökçelerle
Tekmelediler işaret parmağını şairlerin

Güç'süzdüler!

Efendi şapkası takması
yasak kılınmıştı cümlelerin
Aşağılanmıştı sınıfları cümle âlemin
Geleceği hiç gelmeyecekmiş gibi
Başsız ve ayaksızdılar!
Bu yüzden yarınları silik
Muttasıl bir alevdi hep soluğundaki dehşetin adı

Kâbil kostümlü sırtmalara çanak tutan torunlar
Çoğaldıkça her yerde alenen
Kerhen istila edilmiş bir hayatın faturasında
Bedeli peşin ödenmiş tebessümlere
Kendi şerriyle endi mahşerini seyrettirdi aynalar

...
"ve insan
"O'na ne oluyor" de(n)diği zaman"
ve mekân
"ve yer ehli kendi haberini
kendi kanalından sunduğu
Mükafatla cezaları seyircisiyle bir bir buluşturduğu zaman"
...

Bir yanı uçurumlara bakan
Bir yanı cehenneme çıkan utanç halkalarında;
Kendi hesabının göçüğü altında
Azaba kıl kadar yakındı insan!

(aRş)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1333366/heyelan.html>

Rast Makamı

Sazendenin
Tele rastgele vurduğu yerden incinir dünya
Yanlış çaldıkça kırılır
saadet dedenin bel kemiği

Kırıldıkça mahreç yolu ziyândır doğrunun
Hangi kitapta yazar birgün gelip öleceği
Nâğmesi ruhumuza zindandır
mi fa sol'un
Nâğmesi kabrimize buhran
Hangi ozan anlar birgün gelip düşeceği

Maharetli parmaklarda uyuşuk izler
Kirli dillerde teyemmüm eden ezgiler
Terli terli iz sürerler sahibinin peşinden
Alamazsa her durakta bir nefes
Ah'sız ve eyvah'sız ölecekler

Ah benim miras miras yakan
Meskun mahallinde boş kalan
Ecza kapısı yitik yaram
Çalan çalıyor seni
Gönlümüze vuran değil

Ağlarsa fırtınayla borandır
Gönülden sekip giden kuş sesleri
Rahimsiz dallara revandır
Arifin suratında tohumuz çiçek
Kendinden sonra gelene yaban

İki çizgi üç noktadan
Islak ıslak düşen manzumeler
Sular seller gibi çağlayandır

Kendime el diken şiirler
Kendime yaman bir saçak altı bulmalıyım
Dudaklarda yığılıp kalan gülzedeler
Zemin değildi kaygan olan
Nefesti yerinden oynayan

İyi ezberlemezse seni tutacak eller
Hiçbir tövbede temize çekilmeyecekler
İçindeki gökyüzü rengi yediverenler
Siyahıtan başka makam bilmeyecekler

Sen ki duvarlar yıkıp
aşka vuranın
Dilden dile sevda kokutanın
Kıta kıta Süleymanca konuşanın
En nazlı kuşu şuramın

...

(-r)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1342072/rast-makami.html>

Meddü Cezr

Ne uzun sürmüş bir akşam
Ne sancısı geldiği vakit gün doğmasın
Sabah olmasın
Ne de kanatsız bir uçurum çiçeği açmasın
Her seferinde şapkası düşecek kara gözlü kardan adamın
Kütleler göz göze gelip aşkla terlediği vakit
Aç ve susuz kaldığımızda
Ne de üstümüze yağmurlar yağmasın

Gelirler ve giderler!..

İzleri çok evvelden silinmiş
Dalgaların birinci sayfasında henüz
Ay kızın kakülü yakamoz dansında bir denizin telaşlı kıyılarında
Kronik bir sızının hükmünü sürerken ayak dümenin
Asi bir öfkenin koynunda
Sanma ki gün'âhsız!
Öylesine aldanmışız
Yükü hafif sanırsız özlemi büyüdükçe küçülen geminin
Oysa her seferinde binlercesi biner
Tanımadık binlercesi geri gelir
Mutlak bir yerde rastlaşırız

Aynaların gecesinden düşer ya bir gün yıldız
Yine bir akşam sefasında öylesine sevdalanmışız
Önce kanar sonra da solarız ya hani
Fırçada gökçül
Duvarda maktül
Donuk donuk bakmaktan bıkmış tablolar gibi
Asılırız anıların en tenha köşesine
Yapayalnız

En sıcak ay kınında bile üşürsün
Sanki kanına ölü bir ten sokulur
Uzaklık türküleri söyler gidersin
ve bir daha dönmezsün
Sonra tırmanır mor kayalıkların sırtına özlem
Fingirdeşmiş el ele rüzgârla yağmur
Islak ıslak öperken ruhumu
Ne kadar inatkar dursam da hep acizliğim kazanır
Sensizlik hızlı bir tren gibi
Kayıp gidiyor gider aşkın raylarından

ve hayalinden çekilince gözlerim
Yatağından kalkıp da düşerse kızgın bir çöle
Sanma ki rıhtımın taşları zümrüttendir
Yıkılır da birgün, doludizgin gider izmihlâle

Ne kadar heybetli olsa da dağlar yıkılır
Toprak yarasında yargılanır ve yağrulur
Adımların derdine yâr arşınlayan dervişler de yorulur
Öksüz kaldığım eski bir romanda kalır izdüşüm
Sırası geldiği vakit sesi soluğu kesilen
Satırlar konuşur

Ne cüretkar bir mavi kalır
Ne yüreğinde yeniden filizlenecek yeşil
Ne de düşlerinde kar beyaz bir örtü
Şefkat aralanırken bir bir nihavent dalgalar üzerinden.

Mevsimler de yıkılır
Güneş ve ay yalnız kalır
Zaman geçmemeyi öğrendiği zaman

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1352846/meddu-cezr.html>

"Ah Neria"

Yokluğunun kırkıyla savaşıyorum
Varlığınla yıkanmak ahrete kalacak!

....

Göz kapaklarını kaldır
Küstüm çiçeği gibi boynunu bükme karşımda neria
Demirden hıçkırıklarını tıgla dudağımın
Bakışlarını saliver gecenin duldasına
Ne diye oyalanırsın
ne diye söyle!

Ah şu benim gramajı eksik gelen canımın sol kefesini
Ağırlığıyla dolduran
Kuytulüğün memesinden -sus- emziren
Sessizliğimin efendisi!

Ah benim kapanışı yarım kalan yaralarımın ateşbaz sancısı
Acımın başkaldıranı!
Çevir gözlerini
Eşref saatine kur!
Katliamlar dolanıp duruyor başımda
Rivayetleri soğusun artık kuyruklu yıldızın
Eski elbisesi yırtılsın karanlığın
Ne zaman kayacak
Ne zaman sızacaksın kahrımın cinayet mahalline neria

Burnumun direğine yumruğunu vuruyor özlemin
Kokunu taşıyan bu rüzgâr nereden gelir
İçimin bozkırı toz/duman
Bu taylar nereye gider neria
Başboş kurşunları yuvasından salıveren kim
Aklımın çengelindeki hayâlini
Emanete koyup da unutuveren kim

Ah benim ses tellerimin enleminde konaklarken
Genzime bir tüy bırakıp da öyle gidenim
Ah benim çalı kuşum
Sen benden uçarken
Akşamları nereye iner
Sabahları hangi dalın vitrininden selâmlarsın öyle

Ah neria!
Yokluğuna çatı arayan kimliksiz bir a'nın hamiliyim
Yolum boşluğun soyundan nem kapıyor
Yoluma çıkan ne varsa tekmeliyorum
Çıkışı bulmam zor olacak

...

-r)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1362633/ah-neria.html>

Medcezir Kırıntıları

Tenha bir dağ başında yuvalanan
İlgit bir rüzgâr gibiyim
Zamanın gri satırlarında ısıklanan
.../

Bir temmuz sabahının alaca şavkını baltalayan
Güneşe hüznü emziren bulutlardan
Haykırdım en önde giden kızıl kanatlı kuşların sesine
Saçağını yangın sarmış ufuklardan
Söğüt dalları gibi eğilmiş bakarken sulara
Gel zaman git zaman anaforunda
Haykırdım en önde giden araf'atımın yelesine
Sanki bir başlangıcın fısıldayan güzergâhını
Tozla dumanla kaplamakta

Hangi ağıtların hangi serenatların makâmına yazıldın
Ey içimde adını güden çobanların dokunaklı türküsü!
Bilmem ki hangi coğrafyanın atlasına dağıldın!
Dağlar dilsiz, denizler serilmiş bir yorgandı
İşte bu;
Akşam vakti sönen bir alev in öyküsü!
Öyle garip ve öyle muzdarip
Sanki sonsuzluğa bakan taze bir çocuk ölüsü
En uzun sırlarıyla tohumlarını
Sinemde bir çiçek gibi taşımakta

ve hâlâ yalan söylüyorsa rüyâlar
ve hâlâ kan süzen bir yaraya dönüşüyorsa hatıralar
Biraz ret karası, biraz çakıl arası
Yorgun ayak seslerinde kumsalların
Bir kum tanesi kadar dalgınım

Ne uçan bir kırlangıç var gökyüzünde
Ne de selamlık yollanan uçurtma
Donuk bir cam aralığından bakar gibidir yetimliğim
Uçurum kenarından salıverip kendini
Sûkuta adanmış bir kadeh gibi sunmakta

Selametten önce gelir sabır
Bir icabet beklemekteyim her duâda semâdan
Kaç yıldır bir umutla bakmakta
Mecâzımın kahırlı kıyısından geçen gemiler
Bir yığın hüsrana el sallamakta
Avuçlarımdan aksâdır sevdiğim
Gökte özgürlük sallayan güvercinler
Ne zaman kararsız kalırsan
ve ben hâlâ ..
Rıhtımda uyuyan aciz bir gölgeyim
...

-r)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1364876/medcezir-kirintilari.html>

Yolcu

ah yâr!..
merhametle kanattığın dudaklara
ateşten bir gül yakışıyordu
güller ki kokusunu bir pervanenin
uykusuna aşılıyordu

İçinde mukaddes uçurumlar
yüzümde bir gökyüzü telaşı
ilahi vadesi noktalanmış yağmur damlası gibiydi
ah o göğe geri çekilen kanatlar

kanatlara azap değdi
yıkıldı hatlar
söndü ışıklar
karanlığa ter akıtıp gömüldü kuşlar
dalına göz koydum
çalım etti lale
isini derdiyle sıralayıp gitti yüreğimin
ses versem yıkılır kalem
söz etsem çakılır bir kırık lâ'l'e
üstünü karalayıp gitti cümlemin
gördün mü

harekesi devrilmiş bu yalnızlık nereden
kimindi bu ferman
kimindi bu sırtından lâl oyulan endam
yıldızları bir bir sıfırlandı gecemin
doymadı zemin
acı toprağa kök salanda
vakit sulara beste yakanda yâr

ah yoluna âşık ayaklar
yürüsem
aşınmaz mı her adımda bir âlem
taşınmaz mı her aşımda bir mânâ
her soluğum anonim bir yolculuktur sana
derdimi yükleyip karışsam tozuna
şir olup kıvrılsam kapına
erenlerinden olsam
erer miyim ben de sabahına yâr

aklıma işgaller dayandı
kavga aralarına sızan bu şeytanı kim andı
sorular da/yandı durmadan
isminden alev aldı uzaklar
saflar yandı
kitaplar yandı raflar da yandı
her çiçeğin özünde bir orman
özünde özüm yandı hasretinden yâr

bir alev ki
sazlığını baştan başa yakıyordu
o sazlık ki bülbül olmuş
vuslat" diye şakıyordu

yırtıldı zarım
son bir sayfa açtım yüreğimden yüreğine
sözümü
gözümü ve sesimi kurban ettim kıblene
duymadın mı

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1368948/yolcu.html>

Sonra İstersen Yak Beni

ey saçları victoria dalgalı
gök gülüşlü
yüzü ay ovalı çocuk
...

ey renklerine çingıllar düşüren
hikâyemin
anısına dikilen nihayet
misli görülmemiş alfabelerle düşseydin
tutsak tarafına içimin
geceyi ve korkuyu boğar
o balkıyan bakışlarıyla
sütüyle sarsardın sen halkaları tarihin

ilkim
meddim
cümle tahtına oturmuş ilk harfim
ünsiyetim

ah bir okusaydın
üç nokta "üç büklüm" hallac-ı mahzun cümlelerimi
gözlerini taklit edip
denizine tutulacaktı kelimelerim

seni severken
çizerken seni kanserli bir hasta gibi
iskelet ormanından seslenirken seni
bir acı dal gibi
adına çakılan yanlarım olsaydın
kurşun geçirmez zırhıyla
bir avuç vay çatlağından
kendine bir damar bulan
dehşetle
bazen de şehvetle

diz çökseydim önüne
bir aziz bir peygamber gibi
vaaz verip
yıkasaydın bu kirli şehri
dağıtsaydın üstüne abanan sisleri
ruhumun tövbekar sınırlarına kadar uzanıp
öpseydin satırlarımı
çıkarsaydın bir gün özetimi
,

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1369672/sonra-istersen-yak-beni.html>

Ah Neria

Yokluğunun kırkıyla savaşıyorum
Varlığınla yıkanmak ahrete kalacak!

....

Göz kapaklarını kaldır
Küstüm çiçeği gibi boynunu bükme karşımda neria
Demirden hiçkırıkların tığla dudağımın
Bakışlarını salıver gecenin duldasına
Ne diye oyalanırsın
ne diye söyle!

Ah şu benim gramajı eksik gelen canımın sol kefesini
ağırlığıyla dolduran!
Kuytulüğün memesinden sus emziren
sessizliğimin efendisi!

Ah benim kapanışı yarım kalan yaralarımın ateşbaz sancısı
Acımın başkaldıranı!
Çevir gözlerini!
Eşref saatine kur
Katliamlar dolanıp duruyor başımda
Rivayetleri soğusun artık kuyruklu yıldızın
Eski elbisesi yırtılsın karanlığın
Ne zaman kayacak
Ne zaman sızacaksın kahrımın cinayet mahalline neria

Burnumun direğine yumruğunu vuruyor özlemin
Kokunu taşıyan bu rüzgâr nereden gelir
İçimin bozkırı toz/duman
Bu taylar nereye gider neria
Başboş kurşunları yuvasından salıveren kim
Aklımın çengelindeki hayâlini
Emanete koyup da unutuveren kim

Ah benim ses tellerimin enleminde konaklarken
Genzime bir tüy bırakıp da öyle gidenim
Ah benim çalı kuşum
Sen benden uçarken
Akşamları nereye iner
Sabahları hangi dalın vitrininden selâmlarsın öyle

Ah neria!
Yokluğuna çatı arayan kimliksiz bir a'nın hamiliyim
Yolum boşluğun soyundan nem kapıyor
Yoluma çıkan ne varsa tekmeliyorum
Çıkışı bulmam zor olacak

...

-r)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1383465/ah-neria.html>

Bir Kül Reçetesi

Ah herkes susarken
Havarisiz kaldı aksâda aşk
Biraz yorgun
Biraz da korkaktılar
Hıçkırıklı bir âmin gerek yeni tarihine sevdanın
Harap düşüp arafta yandılar

Evrenin karanlığına bir borcun var
Unutma
Bir gün var sayacaklar güneşi
Yıldızları ve ay'ı
Onlar da rahat bir nefes alacaklar

Ah o polen bakışlarından sürgün yenilen
Yoksul bekleyişlerin baharına cemresi bir türlü düşmeyen
Mevsimler sevimsiz
Isırganımsı öpücüklerle geliyorlar
Şu Leylâ'nın yörüngesinde
Mecnun turunu tamamladı
Aşk tutuldu
İzin yok sevmeye!

"Eskidendi
Ama çok eskiden"
Gülüşleri yaratılış beyazı
Ay yüzlü peygamber
Kendi zindanından yayılan dumanlarla
Tebessüm ederek taşlara
Bir aziz gelincik çiçeği gibi açivermişti saraylara
Zaman öyle değil!
Var ettiğimiz vuslatlar yok şimdi
Dikenler sultan
Güller sevimsiz
Kırmızısı ısıtmıyor
Fitolini tutuşmuyor kalplerin
Sarılırsın üstündeki ışığa düşman geceye
Bu sevda denizinde boğulmak bir tercih değil
Nasırlı kıyılarda dalgalar perişan şimdi
Ey gönül dergâhına afetler salan
Hangi çığlığın meâli
Hangi isyânın farz-ı muhâli yorumlansın da
Derdini sana anlatsın

Can çırpınıyor çilesiyle bir köle gibi
Ferman sevimsiz
Utangaç dudağından kaç şafak ısmarladılar
Sırtında zemheri taşıyan yalan yıllara
Tellere darılan soluğuyla
Özgürlüğü sabrıyla selamladılar

Yıkıldı kale'm
Gam dehlizinde başıboş gezen düşüncelere ağıt yakan
Ne içini yakan rüzgâra aldırıyorum
Ne de yaza
Ah benim aynalarda soluksuz savaşım

Bak
Seferberliğini ilan ediyor gökte bulutlar
Hükmünde ismim sıcak
Birazdan kurşunlarını yağdıracak
Hayatla ölüm arası kaç nefeslik menzilmiş
Bir gün anlatacaklar
Ey duvardan duvara anılar yıkan
Sana özlemin son molasıdır bu
İsâ niyetine
Canımı çarmıha yazdılar

Ne zor bir kavram
Ne zor bir cendereymiş unutulmak
Üşüyerek kaderden korkan
Vakti geldiğinde üzünçle sönen mum aleviymiş
Ölümü takdir edilen hicran

(r)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1413438/bir-kul-recetesi.html>

Selsebil

bulutumu ürkütmeyin
gölgelerin oyununa gelebilirim

batık seğiren aydan miras
sakat parlayan bir yıldızdır merhametiniz
yarasaların iştahı var ışığınızda

ters kelepçeyle tutuklu
fetvası bozuktur bu yüzden güneşinizin
tadını kaçırmayın artık alaca karanlığımın
uyandırmayın tufanımı
unuta bilirim en derin bestelerini gözlerimin
kendime yağarsam boğu labilir
hatta öle bilirim

her kelimenin
boynu büküktür dilimde yedi verenin
başkaldırması yoktur
yoksa asal bir günâhın lokmasıyla tikanır genzim
tefsirsiz ısırmayın nef(e)simi
galeyana gelebilirim!
ilk müşterisi ben olurum son turuna cehennem
vasıfsız ağlamaktan
yatalak yaşamaktan
dönüş biletimi yaka bilirim!

içim doluyken
her biri bir makber serinliğindedir
her bir seksen parçamın
hemşehrisi olmaktan utanmam
kederinden ağlayan başağın
bu yüzden hiç sevmedim
karşımda bedelsiz gülenleri

süt kardeşi olamazsınız siz acımın
ruhumuz nikotinli
yolumuz giyotinlidir
kâhyâsıdır şöhretsiz hayallerin
siz benim yalnızlığımdan daha tiryaki değilsiniz
içimi dökersem dağıla bilirim
tutabilir misiniz bir bacağından derdimin
kendime koparsam
çılgılığımın korka bilirsiniz

ihhtiras dediğiniz inanca tırpan
dahası alışık
bir dahası âşıktır boynumuzun dibine
uçmayı özledim
boşluğumu üşütmeyin
nevrini döndürmeyin göğümün

akşamın dudağı patlak
yatsımın gövdesi örtüsüzdür
göz göze gelememenin serserisiyim
gurbetin zemin katıyla sevişen bir adam
bir üzünç şâheseriyim

battıkça birbirimize

....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416763/selsebil.html>

Şeb-i Nâr

zaman
sadesine
evcil bir kına yakmış saçlarından
şarâbi lakabı uyanık
suya muhalif yangın
ah yine darmadağın sebepler
ah o gözler
çıplak bakışlarıyla kaç günâhı bir affa bölerler
şederabânda beş'inci hicâz olmalısın sen
yegâh perdesinde köze davet
kim bilir
hangi yıldızın doğumuna kehanet

kaldır başını
gün batarken ipe çek vakitleri
kırmızının devrimci zulmüyle gel
ve yangını başlat
sancısını otlayan bir ruh gibi delirsin saatler
bir ah daha çektikçe felaketini
sokak sokak ilan etsinler

nerede bir yangın
orada harlanan sular/barajını patlatan çığlıklar
ah yine o ayın
yine o dumanlı devriyeler
gamzesinde nöbetleşen ezginin
devler meyhanesinde o mey'in
betimini iniltiyle devirsin kelimelerin
sen hangi acının mezesisin
hangi tacın humması

işte kızıl deniz
işte yine o hırsız dalgalar
işte hümeyra kokan rüzgâr
sen hangi dağın keremisin
hangi sabânın kızı
hangi gülün köklerinden bakıyorsun
şurasında bir mezar yeri sinemin
hangi leylin şehrazat çiçeğisin sen

sanatkâr eli değmiş
Rahmeti Rahman'ın
armağanısın ısırılmamış en eski lezzeti baharın
kendisisin nefesin ab-ı azadın
bak yine mahşer
yine soluma sulanan o hançer

ah benim
yüzündeki en zorlu meydan savaşım
on yedilik yaşım
hangi tarihin kaderisin sen
hangi yüreğin teli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1417143/seb-i-n-r.html>

Sen miydin Canımın Mihri

avuçlarında kül ve ateş
yitik bir adresin duvağından düşer güvercinler
mutluluk geni çalınmış gelinler gibi ansızın yere
makam-ı İbrahim'den dirilir aşkın gülleri
ah o cehennem kararı hükmünde yandığım sen miydin

tepeden tırnağa kan!
daha baharına bile nallanmadan
yirmisine yorgun ve revan ..
deli taylar geçer içimin bozkırlarından
melaline şahlanıp damar-damar kanadığım
menziline ölüm ve isyan!
zincirli kuyudan üşür ruhum

sen miydin ab-ı hayat diye kendime
kuytuluk bir uçurum aradığım

çıkart beni
simyası çürük yenilgilerimin gamlı sığınağından
yüzümün kalesine en fiyakalı acılardan direnişler yamalı
en zifin/en siyahından
kıyametler sızart kirpiklerinin sadağından
her istilaya /her acıya dayanır seddim
en çok yokluğun yıkar beni

sen miydin
macerası yokuşlarda biten zavallı bir taş gibi
geri geri yuvarlandığım

binlerce yıl ötesinden
kırığı kaplar iki boğazın da hıçkırıklarını
ortasında düğümleir ayrılığın sevdası
asla kavuşamayan aşkların denizleriyiz sevdiğim
evvelinde engellerin kimyası

sen miydin
mahşeri bir yalnızlığın girdabında boğulduğum

sabahlar şivandır geceler yutar beni
ah o cemalinden santim-santim düş solduğum
suların nefesiyle kırılır kandiller
yetmedi mi kıyamına kefen boyu viraneler

senin de kırılır aksi gözlerinde aynaların
uluyan rüzgarların en acemisine boyun eğmiş ürkek gemiler gibi
sen miydin seferinde durduğum

benliğimi sallart tahtın
olsun
ihtişamınla yıkılsın zaman
azatlığı olmayan esirler gibi özgürlüğüne esrarım kanar
naş şehri babilin asma bahçelerinden kopart fırtına
dağıtsın göğünde kanayan bulutu
sonsuzluğu ikrar yaprak-yaprak tutduğum dal sen miydin

İrağında mevsimleri soldu tarihin
suretinden ücra, kaç kez aklımı çeliyor zanlı gözlerin
söylesene sevgili
Azrail mi dokudu bakışlarını senin

sen miydin o kendime
cennetlik bir ölüm aradığım

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418846/sen-miydin-canimin-mihri.html>

Aymina

...
Gün batımlarımın doğu yakası
Boşlukta nevre dönmüş boşluğumun sepia'sı

Aymina ..

Tellerle çevrilmiş bir işgâlin eşiğindeydik
Bizim değildi bu topraklar
Bizim değildi çimensiz mabetlerde
Alev alev ahh çekerken ceylanları boğuşmayan sular

Nice kentler yıkıldı adına
Nice coğrafyalar delindi Aymina
Nicesi ensiz
Nicesi benimdi
Hiçbir şeye benzemezdi bu yolun sıkıntısı
Adına katlanmaktan toz duman içimin kafi
Sırılsıklam cezalarımın uğraksız afı

Sen yanımdayken
Öyle güzel oynanmazdı hiç
Kalbimin en namuslu dansı

Nicesi kefenliydi
Nicesi içliydi dağların kör kütük yankısı
Eridi Erciyes'te Kasım'ın yarısı
Yine kariyla mı kaplı Elbruz'un kınası
Ağrı da ağrıyıp yanmıyorsa ne olur
Yalnızlığımı esirge

Aymina

Şiirimin tezenesi
Salkım karası düşlerimin en derin meselesi

Akşamın kana kana içtiğiydik
Tane tane gömülmüş yıldızların
Üstümüze biçtiğiydik biz

Gün doğdu
Gün döndü yine
Ama üzgün
Ama küs'gün
Bak
Uzun uzun sesleri ölümün
Hâlâ uyuyor musun
Sevimsiz bir kırağının ısırığından kar'aldı
Yüzümün en bereketsiz ovası
Boynumun dibine bir kara duvar örüp
Kime baktın
Kimin hudutlarını kanattın öyle
Ellerimi görmüyor musun
Balkon hastası
Kırışık draması ellerimi
Yaşamak, bir çağ gibi aksa da gözlerimden
Ölürdüm
Sen nasıl oldu da birden
Karayele saçlarını tarattın

Aklına gelir miydi hiç
Bu gece de sönmek
Bu gece de bir lahd içinde çürümek

Bizim değildi niyazsız kalmalar
Bu balaban duvarlar

Yalvarışlarımın en yücesi
Acımın en soylu suflesi
Can evimin mevsimsiz düşesi Aymina
Bu soğuğa dayanamam ben
Duyuyor musun yitik ülkem
Kuğulu kubbem

Sen yanımdayken
Öyle lekesiz yanmazdı hiç
Kalbimin en kuz'lu lambası
...

r)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1420728/aymina.html>

Kırmızıya İsyân Güzellemesi

...
Her damlası bir yanıttır dilde kanayan sözcüklerin
Her rengi bir tahlildir
gönül sarayında karakterin
Senin gülücüklerinde kızaran şu gül
Sana söz!
Benim en kırmızı isyânım olsun
...

Kâh
Beyaz bir güvercin oluyorsun
Serilmişsin bir dem vakti bulutlara
Kanatların nice giz
nice yağmur
nice gurbet
Sarhoş bir dolunayda
Kâh
Huysuz bir ateş
Şirin bir virüs gibi bulaşmış sanki dudaklara
Başka bir canı üzerken
kendini de yakıyorsun
Öyle olmasını istediğinden midir nedir
Kalbimde kan'allar açıyorsun
Olukları bir bir işaretlenirken

Ağdalı bir imge gibi
anlamsız sözlerle geliyorsun
Tek bir çırağanla şehirleri yakıp yıkıyorsun
Biraz oduncu kapısı
biraz karagümrük
B'üzülmüştür tarihi sevdanın
İncitmemeliydin yâr!
Bir yüzünde şems dergâhı
bir yüzün yedikule
Düşümüzde harami ordusu
İçimizin zindanlarından kambur zamanlar geçiyor
Saatler dalgalı!
Nehirler kendi kendine bir hedef seçiyor
Önüne gelen her şeyi yontup geçiyor
İşte gelgitli bir hayat
Burun uzaması bundan mıdır bahanelerin
İşte kasırğa
işte gerçek
Haydi
aklını bulayan nefesine bir dur çek!

Zincir seslerinde acı tacı kahkahalar
Soldan yanaşan bombalar
Azar azar öldürüyorsun
Şu alnımın gecekondusunda uyuyup kalan
Mevsimsiz yağın kara bakıp anlamalısın!
Hakkını kaybediyor merhamet inzivada
Bütün mumlarını susturdu karanlığın
Hiçbir mevsimi kabullenmedi varlığın
Bir bir paralenirken bahar

Göğsün takdir edilmiş kader sandığı
Derinlerde gül yazması

bir "ben" saklanır
Yüzünü ekşitme yâr!
Sen şehirde
ben taşrada
Kimbilir, belki karşılaşırız bir meydanda
Ölümüne savaşırız
...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1427011/kirmiziya-isy-n-guzellemesi.html>

Katiline Aşık Kurşun Hamalı

ateşle kar arasına demir atan masalların
yoktur mesafesi!
an'dan gayri uzağa düş'müşüm
biraz gururdan
biraz da esrarından öte

belli ki turna sürüsü çekilmiş
yorgun bir göl yatağı yüzüm
toprak hatırına nice nice üzülmüşüm
belli ki denizlerin üstünde
gemileri kaybolmuş bir türküyüm
serseri bir kurşunun hamallığında
katiline âşık
alnından vurulmuş tebessüm

salıncağında
zülüflerin dalgalanır göğün
morla çalkalanan yalnız bir sala düşmüşüm
yıllarca kürek çekmiş sonsuzluğa nazarım
sen ki hâla bir şehlanın mihenginde
hüzzam bir kavalın sesindesin

bu melodi uzun
bu melodi nice coğrafyalar deler
emanetten çıkmışım
sorma!
nasıl bir zora düşmüşüm
sen hâlâ bahar yağmurları altında
ben susuzluğun bayramında
giderken kime bıraktın yüzünü a gülüm
sen ki
tıryaki bir çiçeğin küllerine kıvılcımlar düşüren
bendeki efkârı bilmeyen
sen ki hâlâ kedersiz bir tarihin tahtında
ben yaban ağrıların taşrasında
bendeki tarumarı görmeyen
sen hâlâ sefkat dilenen bir çocuğun
en dâre yüreğindesin

gökkuşağının kırılan rengine
güvercinler süzülür yeniden
bunalan iklimlerin kalbine
cemreler örülür yeniden
bak
aşk diye yine gelincikler ağlatır dağları
siyah tangolu haramiler kuşatır yolları
yarı aşına yüzüm
birazı sabıkalı birazı kaçak
gün doğuyor yine önünde diz çöküp yalvardığım
ben kötürüm bir gecede
sen hâlâ yorumlanmamış bir rüyânın
en derinindesin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1427385/katiline-asik-kursun-hamali.html>

Yaşsız Çocuk

Hayat_
Çatal dilli iğnesiyle sınarken
Bir ucunda süslü sözler
Diğer ucunda iştahlı ağızlar
Ölü taklidinde solucan soluğu
Koru kendini çocuk!
Aç balıklardan
Sinsi ve madensi bakışlardan

Göz dikecekler bir gün
Düş terlerine senin de
Kötülük altın devrini yaşıyor
Kapsama alanında kör bırakma gözlerini
Sakın!

Yorgun ve ihtişamlı bir ağrıdan geçecek
Çatlakları nasıl sıvanır acının
Öğreneceksin!

Demirin özgül ağırlığını yükleyecekler omuzlarına
Orada bi dünya mutsuzluğun kızarmış mührünü
En çelimsiz mumların doğurduğu
bir alevde yok oluşu
Yaşamak ne uzun bir kelimedir
Tümleciyle dalaşan
orada katil bir özneyi
Uçurum ağızlı bir bahaneyi göreceksin

Kim bilecek
Kim görececek
Gövdendeki isyân parkını
İskânı kefen karası yalnızlığının derdini

Oyun oynayacaklar
Trajik bir gevezelikle örtecekler üstünü
Hiçbir değeri kalmayacak kuşkunun
Bir yalan saplanacak üstüne sorgunun
Bilmeyeceksin

Şu göklerden sarkan ipliğin şarkısını dinle
Şu yemin edilen incirin
Zeytinin kalbine çakıl
Güneşini öp
Ayın çiçeğine sarıl

Sakla kendini
Sütsüzlerin sabahından
Simsiyah bir şehir masalı var orada
Acıyla dolu tuzaklar
ve güneşi düşük hikâyeler
Kederine dayanamazsın sen
Uyan artık kargaların rüyâsından
Helalle yıka yüzünü
Kim kimin imdadına sebep oluyor
belli değil

Şimdi gel
Mersiyeler üzerine dizilmiş katlardan birer birer çık
ve hayretle seyret kül tepelerini

-r)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1437366/yassiz-cocuk.html>

Sen Saati Harikaları

henüz çocuk çağında bir akşam
kendimi sana kursam
zamanı sütten kesmeden
ışığını mayalasam ruhuma! ..

kaç şarkıya nakarat olan sesinle
yüzünden akan yeni bir mevsimin renkleriyle
seni canımın çekirdeğine ilikleyip
memleketinde boy versem

fecrin kızıl kızı olsan
pencereme bir anaç yavru aşk gibi gelip konsan da
öyle uyansam

sevecen bir çiçeğin tenindeki cennet kokusu gibi
içime çekip büyüsem seni
buram buram dağılsan caddelere
sonra kuşlar toplansa meydana
hemen orada ..
orada bembeyaz bir bulutun içinde
bir denizin üstünde yürüsem
hayatımın definesini görsem

ah bir de ..
davetkar bakışlarından inci vursa kıyılara
ruhu çolak olsa evrenin
ölüm öper kederini bir yıldızın
secde ederken ah ile ay
bütün töreleri yok sayıp
yalnızlığın cinayetini işlesem

karanlığın dantelasına bir mum
iki yarım gül küresi işlese gülüşlerin
sönse feneri iskenderiye'nin
yıkılsa zeus'un heykeli
sonra sen dikilsen karşıma
endamını tırnak içine alsan hayat

saniye saniye ecelim geçse de önümden
zamanı da
akışı da sen olsan suyun
kendi cesedimi yok sayıp
önüne köpük köpük ahitler sersem

bir de sevda katından ah'sen içsem yüreğinin
vekaletinle kilim dokuyan bahçeleri
bir bir ezber ettirsem taraçasına bâbilin
seninle her nefesim
bir yaprak açırsa dala

aklımdan geçtiğin gibi
tek nüfuslu şehrimden de geçsen
kalabalıklarım çoğalsa

biliyorum
çabucak biter fragmanı bu filmin
aykırı damarı tutar yine saatlerin
paydos zili çalar
ah kalbim! ..
duymam yine mahşer!
yine zor olacak

ne dünyası kalacak hayatımın
ne de harikası
ve ben
sende kaldığım yerden yeniden kendime döner
nevruzu sıkılmış bir ateş gibi sönerim yine
parça parça olurum belki de
yine hiçbir hükmü kalmaz sabahın
...
r)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1444494/sen-saati-harikalari.html>

Bir Anka Kuşu Yalnızlığı

...!

Bir şiirlik an kadar uzaktın
An kadar içimde! ..

Ne çok sır verdim rüzgâra
ve tozuna yüz sürdüğüm hercai kayalıklara!

Ritmine ilahiler söyledim kalbimin
Unutmasın diye seni
Hasretini dağ doruklarından gökyüzüne dinlettim
Bir ağacın gövdesine yalınayak sürdüm çığlıklarımı
Vahşi bir karanlığın şerrine övgüler dizip
Bağışlamasını diledim
Tek kişilik kovuklarda bölündüm sabahlara
Ses vermedi mi

Sen yoksan "Kokma" diye
Sıkı sıkı tembih ettim bir çiçeğe
İçimi yağmurlarla okudum toprağa
Değmedi mi nefesine
Buz tutan baş kentimin sokaklarına gülüşünü yaktım
Yörüngemde bir yıldıza bakarak yürüdüm gözlerine
El vermedi mi

Cennetine mecburdu sevda
Sevda ırakta mağdur!
Bir ibadet gibiydi seni yaşamak
Düş bahçelerinde gezinen av oldu özgürlüğüm
Suya yazdığım her kelimedede zıpkın yedim
Zorluğun cehennemiyle seviştim
Bir gül gibi üşüdüm yüreğine
Düşmedi mi

Seni sol(u)dum btimsiz satırlara
Seni okudum ülkemin çamurlu çocuklarına
Bir anka kuşu yalnızlığına kazıdım âşikâre isyânımı
Bir aşk uydusunda
Yüklü bir bulutun kanatlarına asılarak aradım seni
Şiir şiir seni yağdım
Kurgusuz bir özlemlerle sarıldım
eksilmenin sağanağında sana
Bütün uyanışları sanaydi ömrümün
Bütün göçleri sana
Tabakamda gün sarıyordum durmadan
Aylar geçiyordu
En ağır zamanlar geçiyordu
Ben hiç geçmiyordum
Geçemiyordum!
Biçâre çekiyordum içime seni
Kimse bilmiyor
Bir "sen" etmiyordu kimim kimsem
Eşkiyalar gözünü dikiyordu zindanlarıma
Körebe oynuyordum durmadan
Kimsesizliğin gaddar gölgeleriyle

Selalar okunurdu
Bir fatiha bir yasinle emzirirdim hep
göğsümde biriken cenazeleri
Sen sormasan da

Bilmesen de sen! ..
Hayatın bu ürkünç sınavında
Kızgın suratlı manzaraların sorularına çarpıyordum
İçinde yaşam iksiri olmayan cevaplar toplanıyordu
dilimin meydanlarında
Dilim dilim dilinip yeniliyordum

Bir tek ışığındı belki
Ruhumun o intizarlı zincirlerini onaran
ve bir tek ellerin!
O ana şefkati ellerindi belki de
Yetimhane kapısı yüzümün
O utangaç! ..
O kızarıp duran repliklerini okşayan

Betimsiz savrulan çöl artığı kumlarca
Seni titreyip seni düşündüm
Seni geçtim islerce bir alevin yok oluş sahnesinden
Görmedin mi

r)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1447170/bir-anka-kusu-yalnizligi.html>

Uçurum Moru

Yıllar
Yokuş aşağı seğiren
Kaç yıldızlı
Kıdemli bir ihtiyar portresi çizmiş sanatkârımın elinden

Vakitsiz göçen kuşların hepsi
Bende karar kılmışlar

Suzinak makamından ömrümü çalmış şarkılar
Dalıp gitmişim saadeti yeşil olana
Bilsen nasıl da kısa kısa geçmişim bir nakaratın içinden

Diz çökmüşüm
Forsum sökmüyor artık uzun havaların çalımına

Bitmek bilmeyen bir gerilla savaşına doğru
Yol al diyor içimin sesleri
Kuytu bir meydanı siper etmişim
İçimde itaatsiz düşler
Üniforması yırtık şiirlerle seslenmişim sana

Seni kelime kelime d'okuyup doğurmak
Mutsuzluğu pıhtısından ayırmak
Göbek bağına kesip koparmaktı karanlığın
Gözün aydın sevgilim
Bu çocuğa iyi davran olur mu

İşte
Nişanesi sökülmüş derbeder bir hayatın yükü
Dilimde bir yemen ağıdı
Yazılıp gitmişim figanına
Merasimine hazırlanan bir bulut var gözlerimde
ve refakatçi bir duman

Ola ki ilişirse sürmenaja akrebin yaşlı soluğu
Bil ki kiran kırana vuruşuyordur gırtlığımdaki kelimeler

Araf arasında iki kat çarparken
Ola ki teklemesini duyarsan kalbimin
Adımlarımı yer çekmiş
Adını ezber ettirdiğim yollar bile
Yürüme kal" demiştir yerinde

Gün doğuyor yine
Gemiler yanaşiyor rıhtıma
Dalgalar köpükleriyle raks ettiriyor
Yoksunluğun körfezini
Erguvanlar mevsim çiçeğini baharla taçlandırıyorlar
Güller de kırmızı cümleler kurarak
Ne güzel de aşk kokuyorlar
Gözümün takılı kaldığı yerlerde bilim renkleri
Gelinlik bir kız heyecanı taşıyor papatyalara
Duvağını açıyor şehir
Uyuyanlar uyanıyor
Gidenler dönüyor seferinden
Kavuşanlar mutlu

Bense hâlâ donuk bir rüyanın sıfır noktasında
Seni bekleme modundayım

Bir yanı siyah kızılı
Uçurum moruna yakın yaşıyorum

Yarına Allah kerim

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1452390/ucurum-moru.html>

El_veda..

ve güneş
ezici bir hatıra sadece
doğsa da olur, doğmasa da
ve ay_
unutulmamış bir nokta satır sonlarında
konsa da olur konmasa da

biter şarkılar
ve şiir ve sözler
ve ruhum dediğin her şey
tükenir cümlelerin şavkı
kangren bir gölgeye uzanıp
_an_dediğinde

günlerden hiçbir şey
ve acı bir tebessüm
ve kıraç bir dudak
sakınarak içtiği zaman suyu siteminden
kelimeler kelepçelerin halkalarıyla sevişir
değişir cümle mekân
cümle kapılar
kan damarından çekilir
soluk yutağından
bir vefasızan_dediğinde

ve aşk_
yok olmaktır bir şiirbazın kaleminde
ve kaybetmektir gül kokulu yarınları
ve serpilmektir dikenli bir karanlığa

ve üşümek_
katlanmak yokluğa
ve kat kat unutulmak
ölü bir serçe lehçesinde
kabirlerde
tabutlarda yan yana
kapanına kısılmış bir avuç çığlık
bir tutam vaveyla
ses geçirmez olur bir gün toprak
_can_dediğinde

işte kıyamet
ve son düğüm
ve son güldüğüm
eriyip bittiğinde vakit

ey hüznümün kapı komşusu
son sözüm!_
neyim var neyim yok
hepsi sana emanet

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1453315/el-veda.html>

Tırnak İçinde Hüzün

...
Çerağı sönen pencerelerin kanatlarında
Küllenmiş bir kraterdi darağacına kurulan cümleler
Gün gelir şairliğim yargılanır
Şiirlerim üşür

Bir yudum suya_
Böylesi paha biçilmiyordu
Kentimizi selamsız teğet geçiyordu bulutlar
Ahh ne uzak bir ülkeydin!
Sana yağmura adanan bir çift göz bıraktım
Biraz kan müptelâsı
Birbirine sarılmış hücrelerim tıknefes
İçimde âmâ bir tutku
Biraz da mahcup
Meyyit bir çiçeğin yalnızlığı ışığım
Işığım sana yol olmayacak
bilirim

Kim derdi ki makamsız kalacağını
Kendi içinde ihbar edilen
Sana aykırı/sana soluyan yanların
Böylesi tutsaklığa dirençli değildi yüreğim
Henüz, aydınlığa bulaşmamış
Acıya doymamış
Taşlara çizilmiş tekil bir acının çizgileriydi yüzüm
Yüzüm en çok bir ihtiyarın duruşuna yakışır

Ne pütürlü bir geceydi
Ne ağır bir yoklama-

Yıkmadı hiçbir fermanın hükmü kadar
Atlasına güdümlü nehirlerin gırtlığından
Maviyi solutan sulara
ve yeniden yorumlanacak hayata
Sözü geçmeyen özgürlük ezgileriydi yüzüm
Yüzüm sana bir saray olmayacak
bilirim

Gün gelir
Bir ses çağırır
Sensizlik mabedinde isyan bayrağı dalgalanır
Kaygılı şehirlerden dar vakitlere göç başlar
Ahh ne uzak bir ülkeydin
Ne uzak bir rüyâ
Düşündükçe yoran-

...

r)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1453461/tirnak-icinde-huzun.html>

Ölüm Hovardası

değişti manzaram
yüzünde hayat belirtisi olmayan
harpten çıkmış esrik bir portreyim
ve bir kısık mevsim
işlek bir sonbahar caddesi
bana benzimin sarılığında bahsedip durma
önünde saygı ile eğildiğim
şana en şaşalı cümlemi kurup susacağım

vakitsiz nef'-es-lerle uzattığın ömür
durakta namın sayılır
veremli kahkahalarla yaşattığın her saat
bir sinsî ahın sayılır

seni bir çiçeğin sütündeki beste ile
bir kızıl gerdanın hançeresindeki renkten sorumlu tutacağım
seni hayâlimdeki cilveli suların gamzesiyle aldatacağım

varsın
bir geminin güvertesinden geri dönsün yalvarışlarım
korkma gülüm
ziyadesiyle yorgunum
say ki şöhretli bir katilin yoluna vuruldum
adressiz takılmayacağım bugün
ruhumu deşifre edip bir pencere açacağım
seni uykumun en asil rüyâsıyla aldatacağım

_son bir kez daha bak uzaktan

intihar ediyor içimdeki dünya
kalbimin son virdine kulak verip uşaklık yapacağım
seni serçe parmaklı bir ölümle aldatacağım

....

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1454884/olum-hovardasi.html>

Göçük

...
her ölüm bir hayat
her hayat bir hüznün çizermiş toprağa
...

ölüm
nefesin bir milim ötesinde
bir milim berisindeymiş meğer

bu sonbahar
son ışık
ve son bahar!

sıkışmış anlardı_

bir endişe
bir ağıt
belki de bir umut
an karaydı zaten
an dardı
an hepten yaraydı şimdi

ölüm
en derinlerde
bir yerlerde
saklambaç oyununu oynamış meğer

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1455625/gocuk.html>

Tevek_kül_Sarayı

göklerde göçmen kokusu
toprakta ten
tende vaktin korkusu

evrilip çevrilen gecelere
eğilip diz çöken gölgelere yemin olsun!
ve sarı çiçeğe
ve ölümlle sevişen gerçeğe

sevmediler_
sevilmediler!

doymamış bir ihtirasın katmanlarında basamak basamak nefes tüketen
imanı güneşle yıkanmış
darası alınmış kuyulurda
kendi ipini kendi elleriyle kesen
kirlî bir öyküydüler sadece

cehennemî kursağına kav taşıyan kervanlarla yan yana yürüyüp
besmelesiz takılan nefeslerini
ihanetlerle besleyip
kendi cesetlerini kendileri sürüdüler
doğumunu umursamayan günlerin
sevgisi kanserli güllerin
ağlaya ağlaya kör olmuş gözlerin
mübarekliği neden genişletmiyor kalbimizi Allah'ım!
neden

biz seçmedik bağrımıza yatak seren bu sancıyı
ırzına geçilen topraklara biz ekmedik bunca acıyı
bunca firakı

göz yaşlarının rengine nilin kilini sürdüler
bilinmez ki hangi kavmin soyundan geliyor
hangi ayaklanmanın ayazından nem kapıyor
bu talan anlar
bu yalan sarılmalar

azgınlığâ ilikli
kendi noktasına kilitli bir dramının son sahnesindeyiz

belleği eşkalsiz
kuşkusu puşt ve zehirli kahinler
hiç uslu durmuyor
İçimizin patikalarına durmadan çukur deşiyor
her yanlış bir doğruyu gömüyor
her yalan bir çobana dönüşmüş
nice k'oyunlar güdüyor

anlattıkları kadar soysuz muydu
anlattıkları kadar ruhsuz!
ama zaman hezeyan
zaman
sahte sarıklıların etek kavgalarında
diplomasız cerrahların masasında
testereli bıçakla makas arasında
dilsizliğin satır aralarında
gaibliğin son aşamasında
bitti bitiyor zaman!..

kütüğüne mübah bakan

haramla helal savaşında
düşlerini eğrilerle eğiren
düşüncelerini bidatlarla süsleyen
aslına kafa tutan insanlar arasında
asaletin yalnız oynandığı yevm-i ceza arefesinde
dudakları moraran bir sevincin
bir umudun
Iskartaya ayrılan küllerine
bir mezar daha kazıyorum

üşüyor
!
aman dilemiyor
bâri aşkla örtün üstünü
!

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1463085/tevek-kul-sarayi.html>

İşte Öyle Hâfız

...
mahşerin zembereği gıcırıyor
vera hafız
felaketlerin diline düşmüş nil gibiyiz

anne zamanı yok
ve yetim bir çiçek
düşümüze çöreklenen bu çekirgeleri kovmalıyız
ayıklamalıyız kanı sulardan
bu yabani tohumları kutsalımızdan

ölüler meclisinde kabesini yitirmiş kasideler
sevimsizin dili ile bestesi arasında
sıkışıp kalıyor kelimeler
aşkı haram kılmışlar bize hafız
feyzini haram
ısırgan faslı ezgiler yükseliyor
soğuk mühürlü izbelerden
mabedimize ilişmiş kiniyle tavaf etmekte

kimine besindir bu
kimine zehir
terli bir yalan gibi sırtıyor rütbeler
kaç merdiven dikilse göğe
basamakları kadar sayısız

Yaradan'ın biçimine dünyalık bakmışız
gizli bir dürtünün sesiyle hamam yapmışız biz
yarısını kaptırmışız ruhumuzun
yarısını kiralamış
kaçımız birden öldük o günler hafız
kaçımız birden söküldük iliğimizden

bize mesken olanlar
kiminin savaşı
kiminin azgınlığıdır hafız

İnşirah terazisinde
meyhane artığı ameller
kimin gücü belinde hafız
kimin yüreği elinde

anla ki biz
dünyanın damında fetret yaşamışız
ırkçı değiliz ama siyaha nispet yaşamışız
bizden öncekiler gibi
ışığı soyulmuş vicdan azabı gibi
kendi kıyametine alamet taşımışız biz

nasıl bir hayattır bu suratlarda doyuramadığımız
sağken vuramadık biz o yumruğu hafız
ehliyeti elinden alınmış bir deli gibi vesayet yaşamışız

ya seveceğiz
ya sessizce boyun eğceğiz
ya da doğmayanların tarihinde
bir utanç gibi seğireceğiz

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1468870/iste-oyle-h-fiz.html>

Rüzgâr

...

çarpar gecenin çatayazında
yıldızlarla sevişirken şakağım
inzivanın simsiyah çarşafında
delice bir sevda ile aranır mum ışığı
şebnem kadar medet duâdan
yine bir bahar gününün kristal akşamını damıtıp eleyen
yoktur!
yüreğinde doğacak ıtır ayların şafağı

ah yalnızlığın soylu bahaneleri
karanlığın kuyusunda biriken sessizliğin kimliksiz cenazeleri
o derbeder harabeler o kötürüm gölgeler
ah o derin nefesler

bir çift isli gözün
kafiyesiz bakışlarından geçsen
ışıldayan ezgiler sürsen dizelere
güneşini içiren bir nidâ ile düş'sen atlasımın kara yazılı çizgilerine
çocuk gibi sevinse
canhıraş can/çığlığım

zaman yorgun
derdimin köklerine su taşıyan bir gezginim
ben hep dalgalarla yarışan bir mahşerim
kuşlar ölür
hürriyet bir cehenneme dönüşür
seninle masalsız bir çocuğun resmini büyütür sahillere

ruhum şimdi sızlayan bir boşluğun içindedir
yüreğimde zerre yanığı mühür
üfür/sen ..
ağulayan ruhum şimdi sönmüştür
vatansız bir kâbusun kapısından hudutsuz girmektedir

değsen menekşe çalımlı çelimsizliğimin ellerine usulca
bin ah sürsem dudaklarıma
gözlerimde nehir çalkalanır geçmişimle süzerken yaşımı

ne zaman
ılık bir ısıklıkla gelsen
söyleşe dursa gözlerinde ebabil sürüleri
zahir'im olsan
sırdaşın olsam
aşkla taşılayıp helak etsen
ve uyansa koynunda tenimin sıtma nöbetleri
aynı filmi geri sarıp tekrar tekrar oynamasam

çünkü utangaç ve üzgünüm
hadi çal! ..
miladı kırılmış eski bir takvim yaprağı gibi önünde
amade bir saman çöpüyüm
bıraktığın yerde ben
yeniden doğacak bir ölüyüm
orası benim yurdum

....

_ikibinon
_herhangi bir gün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1469120/ruzg-r.html>

Beni Müsait Bir Yerde Bul

...

dilimi kefenleyen bir türkünün derdindeyim
sevda denilen noktanın çetelesinde
yırtık bir nakaratla dolaşıyorum
ölebildiğim kadar ölüyüm
göğsüm_bana sataşan imgelerle dolu
şimdi çeksem pimini sözcüklerin
harlanan bir satır arasından
boşluğa düşeceğim

canıma ağzı sulanan bir uçurum var önümde
girdaplanıyorum

uzun boylu duâlarla yalvarıyorum Yaradana
dik yamaçlara "aman" diliyor hâllerim
kaçak kokuyorum
koyu soluyorum bugün
yüzümü asmışlar köşebaşlarına
anlayacağın_
fena hâlde firariyim

çıkamaz bir sokak laneti var
aklımı bıraktığım yerde
adressiz takılıyorum bugün
melankoli tutkulara ilham veren şarkılar aldatıcıydı
zengin kafiyeli dizelerin hepsi töreme aykırıydı
yan diyordu
kan diyordu
içimden bir sesse 'dayan' diyordu

gölgem bile isyân ediyor gövdeme
gölgem beni hafi'ye bir bulutla aldatıyor
beni müsait bir yerde bul

nemrut sendromuna yakalanıyor dağlar
içinde ruhsatsız patlamalar
içinde çıldırmış ateş nefreti
merhametsizlik tahtında tarihimi kemiren bir canavar var
öyle gâvur
yaralı düşlerime bir sargı bezi tutuştur
üstümde bir göçmen alayı
şimdi bir merasim taburu geçecek
hazırlan ey yüreğim
yüksek renk ayarını düşür
bir elveda daha gelip geçecek

gül kurusunda kirleniyor kelimelerim
bu bir mevsim sonu anlam küçülmesi
cılız mekanların son gözdesi
"bittiğim gündeyim"

kime dokunsam tanımsızım
restoresi imkansız kırılmalardan geçiyorum
şekilsiz bir ruh olmaktan korkuyorum

beni müsait bir yerde bul

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1470376/beni-musait-bir-yerde-bul.html>

Külperest /

önümüzde binlerce put duvar
yavrularını yiyen bir ejderha
alevi fakir bir mum ışığının
kenarında mecazen yaşarız
en iri yalnızlık derler adına

bir yerinden ilişir
bir yerinden diriliriz de hayatın
adım adım budanır
bir milim öteye gitmez bizim cüceliğimiz

bir yakasında kara yılan
diğerinde yalan cenneti
bilgeliği küfranla lekeli bir makam
fetva kapısından kovulmuşuz
yine monoton
mono tonu caiz sıradan bir gündem
soğuk damgası vurulmuş
sürmanşet üşümüşüz
hor görmeyin kavlimizi
bu yüzden is kokmuşuz biz
bu yüzden küf/ür

sessizce gömülmüşüz
çukur nâğmelerine ölümün
sadakalarla nefes alıp veren
kesişme noktasını es geçen
muzdarip bir anka düşüyoruz biz
sefil bir senfoni bir ölü gam sevişmesiyiz
bestesi çöle savrulan halka
çakma bir hayal

durmadan
ağzına azık yamarız bir uçurumun
temassız sarılır
çığ altından çığlıklar sağırız kendimize
nerdesin sevgili Hızır

siyahtan başka atamız yoktur
yerli bir gölgeyiz sadece
bu yüzdendir
geceye bir nihal verişimiz
bir fidan yani
yani bir sürgün

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1470510/kulperest.html>

işliksiz gölgeler

....
gel
bir lahza eğil
dertli bir dal gibi derdinin peşine düş

uçta bildiğin kadar uç hayatı
kuşlar anlasın
özgürlüğünü bir rüya gibi saklasın senin
şair sen eğer yeminlersin sen akşam üstünü
umutsuzluğun kadavrasında
isli bir lambanın çilesini sütrelere
bir sineğin kanadında sabah olabilirsin
Allah ile konuşur mesela
bir karıncanın ayak seslerinden
arşa yükselen mahrecin
kitabını bile yazabilirsin

senin güneş tutan kalemin
en kirli gözlerin korneasındaki bütün buzulları eritir

şair sen
körelmiş bütün düşünceleri ışığın suyuyla yuyabilirsin
nice ejderha cüsseliler var
dili kızılın gövdesine zindan
içindeki cismiyle nikahsız gezenler var
ve haram ile
haramleriyle bağdaş kurup
nice günahı ile cilveleşenler

va"z edilmiş gökyüzü katından
kendine yağmurlu kelimeler biriktir
herkes gibi sen de müteşabih bir ayetsin
bir ağacın köklerinden yürü hayata
çiçeğiyle buluşmayı göze al

gel
düğmelerini lirikle
dertli bir derviş gibi derdini yükle de
yolunu cemalle_

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1470725/isliksiz-golgeler.html>

Uğurlama

....
içi yoklukla dolu bir kırık kâsede
meçhul bir andı şimdi
senin sevmenin hazinesi
....

eski lezzetinden eser yoktu rüzgârın
kokunu susadım
kabuğundan intihar eden bir yaranın
hançer hıçkırığıydı bu bendeki
şakaklarını kır çiçekleriyle donatmış
bir hoşçakal ezgisi
bir ıslık güftesiydim yitip giden

azaldık zamanla
tropikal düşlerde bizi soluyan cengaverdi yalnızlık
dalgalara sarıldık
sığınacak limanlar aradık kendimize
künyemizi damıtarak yazdık tabelasız yapırlara
soluyordu içimizdeki yüzyıllık aşk

yağmur ormanlarına kurşun sıktılar sesimizin
yankısız seviştik biz dağdan dağa
kar yağıyordu sevdanın yaşanmamış masallarına
kar, kara kalemiyle kazıyordu eşkalimizi taşlara
upuzun ve sırlıklam bir sükunete uzandık
karanfiller yolladık biz uzaktan uzağa

yüz sürdüm
bir ülke düşürdüm
türküler yürüttüm ardından
İzini sürdüğüm bir çift ayak aşkına
üşüdüm durdum

acıkmak tarih oluyordu
tadı kaçmış mevsimler geçiyordu üstümüzden
biçim veriyorduk bir göçmen gibi yollara
kanatlanıp uçuyordu bestemiz

gelip geçiyorduk işte
bir şiirden geriye kalanla
talan olanın köprüsünden

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1472089/ugurlama.html>

şeb-i nâr

zaman
sadesine
evcil bir kına yakmış saçlarından
şarâbi lakabı uyanık
suya muhalif yangın
ah yine darmadağın sebepler
ah o gözler
çıplak bakışlarıyla kaç günâhı bir affa bölerler
şederabânda beş'inci hicâz olmalısın sen
yegâh perdesinde köze davet
kim bilir
hangi yıldızın doğumuna kehanet

kaldır başını
gün batarken ipe çek vakitleri
kırmızının devrimci zulmüyle gel
ve yangını başlat
sancısını otlayan bir ruh gibi delirsin saatler
bir ah daha çektikçe felaketini
sokak sokak ilan etsinler

nerede bir yangın
orada harlanan sular/barajını patlatan çığlıklar
ah yine o ayın
yine o dumanlı devriyeler
gamzesinde nöbetleşen ezginin
devler meyhanesinde o mey'in
betimini iniltiyle devirsin kelimelerin
sen hangi acının mezesisin
hangi tacın humması

işte kızıl deniz
işte yine o hırsız dalgalar
işte hümeyra kokan rüzgâr
sen hangi dağın keremisin
hangi sabânın kızı
hangi gülün köklerinden bakıyorsun
şurasında bir mezar yeri sinemin
hangi leylin şehrazat çiçeğisin sen

sanatkâr eli değmiş
Rahmeti Rahman'ın
armağanısın ısırılmamış en eski lezzeti baharın
kendisisin nefesin ab-ı azadın
bak yine mahşer
yine soluma sulanan o hançer

ah benim
yüzündeki en zorlu meydan savaşım
on yedilik yaşım
hangi tarihin kaderisin sen
hangi yüreğin teli

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1472279/seb-i-n-r.html>

vay hattı

eksenine kurşun sıktılar dünyanın
onlar sıktıkca canını daha çok sıktılar

ölümü denediler!
çatık kaşlı bir şubat gününde
yığınların altından geçerken

gece
çıgırtkan şehirlerin aynasında tazeledi acının soğuk yüzünü

yırtılmıştı gökyüzü
tanımsız yağmurlar yağdı
boğazlandı fecrin imtiyazlı ferahlığı
yer kabuğundan binlerce kıyamet uyandı
dağ taş
gümüş bir sesin gırtlığından ölüm sağdı durmadan

yaprak dökümünde sebil ağıtlar
serin küller
bestesi solan çiçekler
sanki yarım kalmış bir gülümsemeydik
kalbini ağzından akıtan acı sularından geçtik
sanki siyah bir anın soluğunda
doğumunu ezan çiçeğiyle yıkayıp koklayamamış annelerin
ölüme cinaslanan ağrıların
ve masalı yarım kalmış aksesuarsız çocukların
"hepsinin içinden geçtik"

hayaller vardı nice süt kanatlı
mavi tırnaklı, gökçül şarkılı

hayat ..
yarınları avutamayacak kadar yorgun ve yaralıydı
çelimsiz bir ışığın gölgesinde
turuncu bir nefesin iğne deliğinde
ölümün iştahlı bakışları arasında
enkazda birkaç resmin
ve binlerce uğultudan arta kalan
son mutluluğun çığılıydı hayat

blok blok ezildi insan(lığ)ımız bizim de
dügümlendi aksanımız
eziyetli bir imtihan gezdirildi üstümüzde
tabut giydi bir yanımız bizim de

yer altında kamçılı saatler
yer üstünde "vay hatları"
dilde kesik tatlar
kaç kere ertelendi umutlar
ihtiyar bir toklukla uyandılar sabaha
acının tarifini en iyi onlar biliyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1475631/vay-hatti.html>

bir ölüye mezar denemesi

...

ufukta örgütlü bir kararına
içimde öz suları çekilmiş yaprak donanmaları
güvertesinde sere serpe
tabutlar dolusu bir gemidir şimdi içim

kuşlar yoktur bazen
uçmak yok
fosforlu bir düşünce de yoktur
güvercinler ekmişim
bestemi biçip uçursunlar diye

bütün uzaklara aşığım
grameri değişmiyor artık giden nefeslerin
ağlamak boşuna
ama cesur ama korkak
imla kurallarına aykırı
virgülünü kaybetmiş bir cümleyimdir bazen
beni esmek isteyen rüzgâra
beni solmak isteyen şebboylara
noktama
beni çatlamak isteyen tohuma da
aşığım

batık bir hayal
sönük bir deniz yıldızı
mahurdur kum ve kedere
sade ve siyah bir ayın gibi geçtiği an içinden
anla ki o vakitte
nüzul vurmuştur derinlere

su göğe akmış
şua bir heyulanın
gece serabın yarasa kanatlarından
ölüm görmüşlerin rüyasına akmış

ne çok ölmüşüz oysa
ne çok gömülmüş
ne zambağını görmüşüz sabahın
yeşilden sarıya
sarıdan yeşile tekrar
ne de nefesinin bir lale gibi yandığını

kapılar kapanır
perdeler kalkar
terk edilmişliğin tenhasında
bazen korku
bazen de örtüsüz bir koku
birazdan bir yağmur başlar yeniden
"_ölünce de şiirler yazılır_"
kısa kısa cümleler kurulur
uzun uzun okunur

her kelime kendine yeni bir nefes bulur

ben kendime yalnız kalırım
bedeller beslemez olur bedenın sıcaklığını
üşürüm boydan boya ben de

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1475920/bir-oluye-mezar-denemesi.html>

elde var hiç

....

Gözlerde koca bir delik
Kanımızda bereketsiz karıncaların süvari birliği
Ambarımız tıka basa hınç ve tamah
Ütopik bir dünya için
Koskoca bir evren dileniyoruz

Tepeden tırnağa açız

Dibi dem tutmayan çığıklar helozonu
Misâliyiz suyun
Misâliyiz yaprağın
İki ayağıyla bir adım bile etmiyoruz
İki yakamız bir boyuna dar

Ne kadar yorulduk yalanlarla
Ne kadar paralandık yok sayılacak kalanlarla
Hepi topu bir tutam balçığız
Misâlimiz çekilince toz olacağız
Duman olacağız sonra

Kendini de beraberinde götüren "Sessiz bir gemi" gibi
Kendi rıhtımından uzaklaşan
Kendi denizinde düzensiz dalgalar gibi
Sağa sola çalkalanıp duran
Kendi gelgitinde derbeder
Ardından koştuğumuz şey kadar bağımlı
tasmalı ve uzatmalıyız

İçi boş bir kelime gibi
Anlamı konusunda da şüpheli bir varlığız
Kendi penceresinde tek seyirlik gariplikler manzarası
Han'sız bir hayaliz sadece
Ne bakmasını biliyoruz
Ne de ayakta tutmasını

Kendi'r ilmeğinde
Kendi sehпасına kendi tekmesini atan
Midesini nefretle doyuran faili meşhur bir katiliz
Kendimizi avutan tek bir masal bile yoktur yanımızda

Ne bedendir
Ne de akıl
Sessizliği uzanıyordur sadece insanın
İnsan ki bu dünyada
Sadece bir yığın!

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1476182/elde-var-hic.html>

Selsebil

bulutumu ürkütmeyin
gölgelerin oyununa gelebilirim

batık seğiren aydan miras
sakat parlayan bir yıldızdır merhametiniz
yarasaların iştahı var ışığınızda

ters kelepçeyle tutuklu
fetvası bozuktur bu yüzden güneşinizin
tadını kaçırmayın artık alaca karanlığımın
uyandırmayın tufanımı
unuta bilirim en derin bestelerini gözlerimin
kendime yağarsam boğu labilir
hatta öle bilirim

her kelimenin
boynu büküktür dilimde yedi verenin
başkaldırması yoktur
yoksa asal bir günâhın lokmasıyla tikanır genzim
tefsirsiz ısırmayın nef(e)simi
galeyana gelebilirim!
ilk müşterisi ben olurum son turuna cehennem
vasıfsız ağlamaktan
yatalak yaşamaktan
dönüş biletimi yaka bilirim!

içim doluyken
her biri bir makber serinliğindedir
her bir seksen parçamın
hemşehrisi olmaktan utanmam
kederinden ağlayan başağın
bu yüzden hiç sevmedim
karşımda bedelsiz gülenleri

süt kardeşi olamazsınız siz acımın
ruhumuz nikotinli
yolumuz giyotinlidir
kâhyâsıdır şöhretsiz hayallerin
siz benim yalnızlığımdan daha tiryaki değilsiniz
içimi dökersem dağıla bilirim
tutabilir misiniz bir bacağından derdimin
kendime koparsam
çılgılığımın korka bilirsiniz

ihhtiras dediğiniz inanca tırpan
dahası alışık
bir dahası âşıktır boynumuzun dibine
uçmayı özledim
boşluğumu üşütmeyin
nevrini döndürmeyin göğümün

akşamın dudağı patlak
yatsımın gövdesi örtüsüzdür
göz göze gelememenin serserisiyim
gurbetin zemin katıyla sevişen bir adam
bir üzünç şâheseriyim

battıkça birbirimize

....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1476294/selsebil.html>

Bir Anka Kuşu Yalnızlığı

...

bir şiirlik an kadar uzaktın
an kadar içimde

ne çok sır verdim rüzgâra
ve tozuna yüz sürdüğüm hercai kayalıklara

ritmine ilahiler söylettim kalbimin
unutmasın diye seni
hasretini dağ doruklarından gökyüzüne dinlettim
bir ağacın gövdesine yalınayak sürdüm çığlıklarımı
vahşi bir karanlığın şerrine övgüler dizip
bağışlamasını diledim
tek kişilik kovuklarda bölündüm sabahlara
ses vermedi mi

sen yoksan "_kokma_" diye
sıkı sıkı tembih ettim bir çiçeğe
içimi yağmurlarla okudum toprağa
değmedi mi nefesine
buz tutan başkentimin sokaklarına gülüşünü yaktım
yörüngemde bir yıldıza bakarak yürüdüm gözlerine
el vermedi mi

cennetine mecburdu sevda
sevda ırakta mağdur
bir ibadet gibiydi seni yaşamak
düş bahçelerinde gezinen av oldu özgürlüğüm
suya yazdığım her kelimedede zıpkın yedim
zorluğun cehennemiyle seviştim
bir gül gibi üşüdüm yüreğine
düşmedi mi

seni sol(u)dum bitimsiz satırlara
seni okudum ülkemin çamurlu çocuklarına
bir anka kuşu yalnızlığına kazıdım âşikâre isyânımı
bir aşk uydusunda
yükü bir bulutun kanatlarına asılarak aradım seni
şiir şiir seni yağdım
kurgusuz bir özlemlerle sarıldım
eksilmenin sağanağında sana

bütün uyanışları sanaydi ömrümün
bütün göçleri sana
tabakamda gün sarıyordum durmadan
aylar geçiyordu
en ağır zamanlar geçiyordu
ben hiç geçmiyordum
geçemiyordum
biçâre çekiyordum içime seni
kimse bilmiyor
bir "sen" etmiyordu kimim kimsem
eşkiyalar gözünü dikiyordu zindanlarıma
körebe oynuyordum durmadan
kimsesizliğin gaddar gölgeleriyle

selalar okunurdu
bir fatiha bir yasinle emzirirdim hep
göğsümde biriken cenazeleri

sen sormasan da
bilmesen de sen
hayatın bu ürkünç sınavında
kızgın suratlı manzaraların sorularına çarpıyordum
İçinde yaşam iksiri olmayan cevaplar toplanıyordu
dilimin meydanlarında
dilim dilim dilinip yeniliyordum

bir tek ışığındı belki
ruhumun o intizarlı zincirlerini onaran
ve bir tek ellerin!
o ana şefkati ellerindi belki de
yetimhane kapısı yüzümün
o utangaç
o kızarıp duran repliklerini okşayan

betimsiz savrulan çöl artığı kumlarca
seni titreyip seni düşündüm
seni geçtim islerce bir alevin yok oluş sahnesinden

görmedin mi

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1476478/bir-anka-kusu-yalnizligi.html>

Yetiş Makamı

adımlarınızda bir çekim var
derin bir çekim
gün sonu tamam
ellerin kalabalık
aklınızdan kim bilir neler geçiyor neler
yüzünüzde geniş vadiler
acıya güzellenen sağlı sollu nehirler
nedir bu içinizde çekişen
yorgunluk düşüyor hiç yakanızdan

yaz biter güz gelir
kıştan sonra bahar
beklemek ne güzel şey Allah'ım
toprak susar bulutlar yetişir
kana kana emince yakasından ışığın
karanlık biter tan yetişir

ve tohum ve sabır ve oğullar
sonra kökler sonra beden sonra yapraklar
sonra da tutku ve rüzgâr
ah uzaklar!
üşümek ve parya
yağmur altında güneşlenen hatıralar

rutubet acı vakit acı
şimdi sarılmak vardı ya ezana ve sabaha
ana hasreti ne zor şey Allah'ım!
zindan acı zemin acı
itile kakıla düşmüşsün
bir ihanet zifirisinin en dibine
endişeye düşme yeter ki
arzın ipleri yukarıda hâlâ
gün gelir dağları yara yara gelir atlar
imtihan biter kervan gelir
Rahman yetişir

avuçlarınızda uyku var
hadi uyandırın
lahzaları dürtün biraz
ulağın sesi çimenlik gibi aksın gecelere
dert biter derman yetişir
yeşil bir seccade serilsin
mağrur bir aşk kıyama dursun
beli kırılsın karanlığın
suları duaya çekilsin yalnızlığın
amin diye inlesin gökyüzü
yıldızlar çiçek açsın
aya bir bülbül konsun
güllerin rengi ne hoş bak
kokusu bol olsun kırmızının

zaman geçer yollar biter
yolcu biter han yetişir
yeniden başlar her şey yeni bir temaşa
akrep kaçır yelkovan yetişir
nasıl oluyor da insan
her telaşa her çağrıya yetişir de

kendine gecikir!

...

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1488941/yetis-makami.html>

Hançer Yara ve Gül

Kuytuların kursağına iliştirilen
Eksik bir tan üzeriydi karlı dağlara çocuk gülüşüm
Ah o ateşi ayartan ayazların kuması
Ah o isyanımın mührü
Sevincimin kefareti hüznüm
Sığınmalarımın münzevi karası
Savunmasızlığımı işgal eden gözlere
Nice yalanlar kanattım

II
Ey eabil dudağından yere düşmemiş
Satırlarda buharlaşan hicretimin güncesi!
Ayıracında yarım kalmış öyküm
Sunağında gelgitlerin çağılması ömrüm
Kurgusunu emanet ettiğim
Talan bir gülücüğe taşıdığım düşlerimin ölü hâli
Yolunu "kekeleyen adımlarıma"
Çekingen sesler kanattım
Kırık bir aynanın hiçliği doğuran yüzüne
Nice masallar kanattım

Yüzüm kaf'tan öte karanlık dağların en zifir cilasıydı
En çok turuncuya vuruldum desem ..
Kimse inanmazdı

III
Harap arzuların enkaz yığını altında
Irgalanır sevdanın göğüs kafesi
Kopar küllerin heyelanı
Kahkahası ferik bir hüznün yağdırır
Deliren sözcüklerimin deltasına
Nice volkanlar kanattım

...
Gökte asılıdır duâlarım
Lâkin intizarına vurgundur yaralarım
Bana meczup/çılgın bir derviş deseler
Kimse inanmazdı

IV
Ey alnımın kurumayan teri!
Aydınlığıma hükmeden gecenin şafağına kur yapan sancım
İsimsiz ağrılarımdan sök beni
İzbe karanlıklara
Nice muhtarlar kanattım

V
Ey Seba'nın ateş melikesi!
Güneşten sıyrılan celb-i suretinle gel
Adın kadar yak beni
...

_arşiv

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1489220/hancer-yara-ve-gul.html>

Aymina

...

Gün batımlarımın doğu yakası
Boşlukta nevre dönmüş boşluğumun sepia'sı

Aymina!

Tellerle çevrilmiş bir işgâlin eşiğindeydik
Bizim değildi bu topraklar
Bizim değildi çimensiz mabetlerde
Alev alev ahh çekerken ceylanları boğuşmayan sular

Nice kentler yıkıldı adına
Nice coğrafyalar delindi Aymina
Nicesi ensiz
Nicesi benimdi
Hiçbir şeye benzemezdi bu yolun sıkıntısı
Adına katlanmaktan toz duman içimin kafi
Sırılsıklam cezalarımın uğraksız afı

Sen yanımdayken
Öyle güzel oynanmazdı hiç
Kalbimin en namuslu dansı

Nicesi kefenliydi
Nicesi içliydi dağların kör kütük yankısı
Eridi Erciyes'te Kasım'ın yarısı
Yine kariyla mı kaplı Elbruz'un kınası
Ağrı da ağrıyıp yanmıyorsa ne olur
Yalnızlığımı esirge

Aymina

Şiirimin tezenesi
Salkım karası düşlerimin en derin meselesi

Akşamın kana kana içtiğiydik
Tane tane gömülmüş yıldızların
Üstümüze biçtiğiydik biz

Gün doğdu
Gün döndü yine
Ama üzgün
Ama küs'gün
Bak
Uzun uzun sesleri ölümün
Hâlâ uyuyor musun
Sevimsiz bir kırağının ısırtığından kar'aldı
Yüzümün en bereketsiz ovası
Boynumun dibine bir kara duvar örüp
Kime baktın
Kimin hudutlarını kanattın öyle
Ellerimi görmüyor musun
Balkon hastası
Kırışık draması ellerimi
Yaşamak, bir çağ gibi aksa da gözlerimden
Ölürdüm
Sen nasıl oldu da birden
Karayele saçlarını tarattın

Aklına gelir miydi hiç
Bu gece de sönmek
Bu gece de bir lahd içinde çürümek

Bizim değildi niyazsız kalmalar
Bu balaban duvarlar

Yalvarışlarımın en yücesi
Acımın en soylu suflesi
Can evimin mevsimsiz düşesi Aymina
Bu soğuğa dayanamam ben
Duyuyor musun yitik ülkem
Kuğulu kubbem

Sen yanımdayken
Öyle lekesiz yanmazdı hiç
Kalbimin en kuzlu lambası
...

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1490045/aymina.html>

Hükümsüz

...

bir kanundur ellerin senin
o mihriban ellerin

dilirse bir köleyi tahta çıkarır
dilirse gül akıtır hiddetinden hançerin

kendi zindanımın sultanı
kendi sarayımın aziziyim
yok hükmünde bir şair
kendi sessizliğimin şiiri
kendi kalabalığının meydansız denemesiyim
tek başınalığın krallığıdır saltanatım
gel de sindir

selası şakağından okunan
kendi geleceğine
geçmişin yükünü taşıyan bir gezgin
görmelisin artık çığlığına binlerce kefen biçenleri
zincirlikuyunun mezarı gibi dertliyim
gelip de kimse su dökmez

görmelisin
yastığından biten dikenleri
nasıl da uzun batar bilsen

kırmızı vaktinde şimdi mahşer
ağrı dağından ağırdır bu isyan bu şer
görmelisin artık
ölü bir kozalağın kalbinde
arsız arsız gülen kelebekleri

anla ki taş duvar
demir parmaklıklar ardında meşru değil hayat
uysal karanlıklar
uysal bir yalnızlığın içinde
yarılmayı bekleyen deniz gibiyim işte
kızıl mı kızıl
hadi öldür
hadi bismillah de âsâna
gün senin günündür
tarih senin tarihin

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1490711/hukumsuz.html>

Hüzüncem

hangi gözlere değdi yıldızlı gülüşlerin
ben yoluna minnetle serilmiş zifiri bir gölge iken
hangi sahranın bağrı yandı ateşlice bakarken
seni karlı bir dağın dumanında türkülerken ben

ah benim
derbeder köşemin muteber çiçeği
ah kanımın en soylu ılığını
hırçın dalgaların cengaver kadını
hangi ülkenin limanına demirledin adını
lanetli bir nehrin sığ sularında çalkalanan bir aç iken ben

yalnızlık rıhtımında yalnız gezen
siyah peçeli bir hancı
nerede o dümeni hasret kokan gemilerin
izi yok artık şehrin gri kaldırımlarında ayak seslerin
rüzgâr gibi esiyorum durmadan
uğultusuyla çekişir çığlığım
yüreğim sorular mahşeri bilmem bu kaçınıcı
nedir Yarab nedir düşlerimi kemiren
anbean bitirecek beni
bağrımda seğiren sancı

sensizliği oynayan bir tiyatrodur âlemim
kim bilir nereye kadar sessiz ve perdesiz oynayacak
yüklemine üşümüş bir özne
güneşine küsmüş bir ayazım
dokunsan ağlayacak
korkarım maviden yoksun ölü bir denizin dibinde boğulacak
nereye baksam her yerde yüzün
ufkuma çizdiğin dağlar bile dağlanacak

her şey boş ve yavan
yürürken ömür denilen dikenli yollardan
hüznümün hantal kuşları mıydı avuçlarımda yuvalanan
var git!
oyalanma bre gönül
ne vardı sanki avare olsan biraz
varsın inleye dursun dem beste nevaların operası
elbet bir gün
uçar gider uzağa içinin kuytularından

,

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1492137/huzuncem.html>

Ölü Zamanlar

...

bilmem ki
hangi zamandı yitip gittiğim
yollar yabancı
şehirler dargın
hangi zamandı
yüzünden bir yol bulup da geri dönemediğim

içimden adressiz bulutlar geçiyor
toprağın hacmi yağmur kokuyor
içimi ebediyete hazırlayıp duruyor
sensiz her güne bin azap veren beyhude zamanın
aynası kırılmış gözleri kör bakıyor

öyle bir yerinden kanıyor ki biçare yanım
dibini göremediğim bir heyulanın çığlığından akıyorum
şimdi ölmeyeceksem
neden!..
ertelenmiş bir sevincin donuk camlarından bakıyorum
şimdi sönmeyeceksem
neden!..

hüzünlü bir sevdanın kuytusunda patlayan güneşe
soğuk bir mühür gibi vurulduysam
çılgın bir gülümseme bekleme benden
yeniden yorumlansın bakışlarım
bakarken aydınlığın pusuyla öpüşen penceresinden
karlı bir dağdan önce ..
ondandır sıcak bir iklimin rüyasına dalışlarım

asi bir uğultu usulca söndürüyor
gecenin harlı gözlerini
kalbimin hatlarına kara tonu ağır trenler yanaşiyor durmadan
acının hükmünü en iyi kim verebilir!
yağmurlar alnımda buğulanıyor
gök kubbeye asılan niyazım
belki de bu gece son buluyor
gel ey sevgili!
baharında ağlayan nar aşkına

sensizlik
mor bir sürgünün ucundan siyaha düştü
neşenin rengi melâl
vuslat nağmeleri ölüydü

ey benim can yerime
ey benim can seferime hançerlenen
yoluma hasımsız ağıtlar seren

bir nehirdin sen içimde çağlayan
şimdi; garip bir serçe gibi titrerken ardından
gülümsüyor ötelere firak
nasıl bir nâra düştü
ötme ey bülbül
sakın bırakma beni kanatlarından

gönlüm derin derin uçurlara düştü

,

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1492285/olu-zamanlar.html>

Eşkal Kölesi

suyun kokusuydu
ah bilmiyordu
ney'in felsefesiz kokusuydu

kâh zamansız ve üryan
kâh dumansız ve zindan
bir ihtilal değirmeni
göz altında eşkal kölesi
kah bir rüyaydı
uyanınca yanağından öptüğüm

renklerin darasında gökkuşağı
kenti apansız kanatan
yarasına şifa diye sürdüğüm
eşsiz bir siyah kadar ağır
bazen de gölgeleri budayan bir deli rüzgâr
ellerinde tüy sarısı
seviyor muydu sevmiyor muydu
sevdası papatyaların kanunda
her halükarda cezası aşikar
küle kadardı mabedinde rengi
iki damla ateş
iki damla vira isyan

ağlatır limanları
ağlatır melâlinde tutuşan gemileri
feryadı dalgalara dokunan acı bir hatıra
ağlatır nice güneş nice ay düşüren geceleri
kireç kokusu sinmiş duvar diplerinde
bazen de bir beyaz çığlık
yersiz
tarifsiZ
sol minörde köz ziyafeti
her harfini
nefes nefes çaktığım göğsüme

kâh
inzivada sahra hamağı kalbin
viranesinde bir garip avare
(s)ustan kovulmuş bir meczup gibi yaka paça
tavriyla kumları paralayan
her çölün biraz soluduğu
zamanın kör tutkusu
ah bilmiyordu
hangi yolculuğun boyuydu bu

ah işte oydu
saçları kelebeklerin avlusu
ruhu "kanatlarla doluydu"
gözleri bir deniz ötesi
gözleri göğün çocukluğuydu sanki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1492407/eskal-kolesi.html>

Gözlerini Tanıyorum

gözlerini tanıyorum
okyanusça konuşan gözlerini

içinde ışıldayan altı kanatlı yıldızları
üstünde çadır kuran martıları
şarkısına koşan çocukları tanıyorum
bu şarkıyı sen uçurabilirsin

sinmiştir içine en efsunlu şehirler
acımasız ütopyalar v
yorulmuştur ağrımdan en kederli satırlar
hayata tersten bakmak gibi bir şey sanki
ölümü bile bir bade gibi sunmuştur

festivallerin
içinde kabile danslarını sözcüklerin
içinde iç çeken vartayı
henüz keşfedilmemiş
radyo dalgalarını da tanıyorum
yüzünde serenat yakan ayı
intihara kalkışan neonları
bu dünyayı bir tek sen uyandırabilirsin

açığa vuran en derin sırların
harcıdır semazenlerin
o bitimsiz ayınların
en soğuk mevsimlerin baharı yazı
biraz mavzer mavisini
biraz şiir dizisi
biraz da yaratılış beyazı

..

gözlerini tanıyorum
okyanusça konuşan gözlerini
en yakın akrabasıdır
cennet denilen yerin

,

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1493308/gozlerini-taniyorum.html>

Uçurum moru

...

Yıllar
Yokuş aşağı seğiren
Kaç yıldızlı
Kıdemli bir ihtiyar portresi çizmiş sanatkârımın elinden

Vakitsiz göçen kuşların hepsi
Bende karar kılmışlar

Suzinak makamından ömrümü çalmış şarkılar
Dalıp gitmişim saadeti yeşil olana
Bilsen nasıl da kısa kısa geçmişim bir nakaratın içinden

Diz çökmüşüm
Forsum sökmüyor artık uzun havaların çalımına

Bitmek bilmeyen bir gerilla savaşına doğru
Yol al diyor içimin sesleri
Kuytu bir meydanı siper etmişim
İçimde itaatsiz düşler
Üniforması yırtık şiirlerle seslenmişim sana

Seni kelime kelime d'okuyup doğurmak
Mutsuzluğu pıhtısından ayırmak
Göbek bağına kesip koparmaktı karanlığın
Gözün aydın sevgilim
Bu çocuğa iyi davran olur mu

İşte
Nişanesi sökülmüş derbeder bir hayatın yükü
Dilimde bir yemen ağıdı
Yazılıp gitmişim figanına
Merasimine hazırlanan bir bulut var gözlerimde
ve refakatçi bir duman

Ola ki ilişirse sürmenaja akrebin yaşlı soluğu
Bil ki kiran kırana vuruşuyordur gırtlığımdaki kelimeler

Araf arasında iki kat çarparken
Ola ki teklemesini duyarsan kalbimin
Adımlarımı yer çekmiş
Adını ezber ettirdiğim yollar bile
Yürüme kal" demiştir yerinde

Gün doğuyor yine
Gemiler yanaşıyor rıhtıma
Dalgalar köpükleriyle raks ettiriyor
Yoksunluğun körfezini
Erguvanlar mevsim çiçeğini baharla taçlandırıyorlar
Güller de kırmızı cümleler kurarak
Ne güzel de aşk kokuyorlar
Gözümün takılı kaldığı yerlerde bilim renkleri
Gelinlik bir kız heyecanı taşıyor papatyalara
Duvağını açıyor şehir
Uyuyanlar uyanıyor
Gidenler dönüyor seferinden
Kavuşanlar mutlu

Bense hâlâ donuk bir rüyanın sıfır noktasında
Seni bekleme modundayım

Bir yanı siyah kızılı

Uçurum moruna yakın yaşıyorum
Yarına Allah kerim

_boran (arşiv)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1493989/ucurum-moru.html>

Sadece Hüzün

...
Mevsimlerden dem'bahar
Saatlerden sen suları .
Dakikalar bir katran gibi ışıkları boğmada
Endamını bir zindanın cazibesine hazırlayan
En tenha bekleyişler söndürür mumları

Ayarsız bir vakitteyim
Haramiler sofraya kurmuş yollara
Yokuşları uzun ve güz
Ertesi karanlık
Namlusundan elem fıskırır gecenin
Gel
En nazlı yıldızın çehresinden ayça bir gülücük at bana
Gülüşün mücellâ bir ülkenin en soylu aynalarında
Yolu aydınlığa çıkan gizli bir tüneldir
Kutlu bir seyahat

Gözlerin bir umut
Bir deli çiçeğin kalbinde anne gözlerin
Zemheride baha gülü
Gözlerin benden habersiz sır taşıyor uzak denizlere
Gözlerin Akdenizin münzevi sularında
Dalgalarla cilveleşen tutkulu bir hayâl
Sen ki turuncu boylarında
Güneşi uyuşturan rüyaların en doruğunda
Edası en çekici çiğdemlerin
Bahar eriten dudaklarında
Gecenin kalbini tutuşturan kutlu bir ateş şulesi

Mağrur bir kalenin
En cesur surlarında
En belalı kıvılcım bayrakları dalgaları
Ne var ki bahar celladının kölesidir
Sensizliğe bileğlenen suretim
Ama her cemre düşüşü
Rüzgâr kumrusu en abartılı saçlarıyla
En çaresiz hâllerime
Yorgun yüzlü şarkılarla geliyor sun

Yüzün
Bembeyaz bir düşün süsü
Kararan düşlerimi yeni bir gezegene güdümleyen
Mehtap alazalı dilber sürüsü
Geceler pus geceler soğuk
Beni sar beni yak
Adın düşünce kuytulara
Beni eşsiz bir çerağın içine bırak

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1494251/sadece-huzun.html>

Zeyla

...

seni bir vadinin bilgeliğine yemin ederek
bembeyaz bir zambağın
neslinden yaratmış Allah

çıkart üstündeki siyahı
içim geçsin
ne çok .şiiir geçirsin içim zeyla

renkler birbirini ciğerinden vursun
çiçekler birbirine seni sorsun uzaktan
uzan uzanabildiğin kadar
roller soyunsun
kelebekler kovulsun
sadece yüzün otursun
asaletin koltuğuna zeyla-sadece yüzün

hadi zeyla
hadi şöhret basamaklarını arala gözlerinin
yüzüme bir resim çizsin
namlusunu yüreğime doğru çevir
bir el dokunsun tetiğe
bir el uyandırsın

şu suskunun tüneğinde
hürriyet diye şakiyan kuşlara söyle de
erkenden insin
şu ömrümü sömüren kapitalist yokuşlara söyle
yoksun diye sen
vyslata fesat değıyor
elvedaya hakikat

fundamental kelimelerle gel
yeryüzüne ferman buyur
göklerin lisanından içime bir yıldız akıtıp
eze eze bir etsin içimi
sil baştan yaz hiç oğlu hiçliğin kitabını
kendine bir yer bulup
memleketine ellerinden girsin

şu Leyla'nın kiblesinde
mecruh duran kumları
değneğıyle eşeleleyen sanrılara bak
onlar da derbeder
onlar da benim gibi matemdelir

yalvarmaktan başka su
hırpalanmaktan başka rüzgâr yok buralarda
hadi imtiyazlı bir tohum ek
çürümeye meyleden bu utanç bitsin de
hilkate değısin

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1494392/zeyla.html>

Yer'üzünde Hüzün

...

hesapsız gelen fırtına dinmiş
ama kar yağıyor korkusuyla nisanın aklına
baharı esirgenmiş yaslı çınarlara mı özenmiş memleketim
sanki baharı esirgenmiş gibi
şehre bir hazan kokusu sinmiş

şehirde harami vakti
çiçekler ölgün ve perişan
haydutlar mı gelmiş yoksa insanlık mı gitmiş
gülüşler bitmiş ötüşler de bitmiş
ah Süleyman!
şikayet edecek kimi kimsesi/bilgesi yok kuşların
yüreğinde biraz bulut ile yağmur
hepsi de göçüp gitmiş

her şey suspus
izini sürmek neye yarar kriminalde katilin
hâlâ efendi şapkası başında ihanetin
ötelenmiş bir mecraya insan
bir yudum yeşillik için
lekesiz vadilerinden çöllere bir köle gibi sürülmüş
gün, yüzünü gösteriyor kıyametin
çocukça kurulan hayallere
sanki zehirli bir ateş düşmüş

yeryüzünde şikayet
yer yüzünde isyan bandoları
yer yüzünde kırılğan ve bağırğan
"her şey biz yaşarken ölmüş" efendim
ilahi sesleri silinmiş kitaplara
sanki lanetli bir el kokusu sürülmüş

sızılı geçen zamana ve mekana
elbisesi önünden yırtılmış makama ve imana
gideceği yeri bilmeyen adımların
fütursuzca ayartıldığı bir uçuruma
iltica etmiş ve orada
tanıdık bir yüz dilenerek kendi haritasını çizmiş hayat
düşmüşüz bir çıkmaza ki heyhat
hangi ucundan tutarsan tut
kutsal değil

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1494499/yer-yuzunde-huzun.html>

Bir Elif Miktarı Hayat

kimse kalmayınca bu şehirde
renksiz bir gülümseme doğurur dudakların
yeşilden sarıya doğru yürüdüğünde

ona bakıyorsun
kaç saniyelik bir derinliktir
ölçüyorsun
ve harekesini terk etmiş elif gibi
düşüyorsun
yeniden dirilip yeniden öldüğünde
kefenini biçecek ellerine sevgilinin
adına şiir dersin
ne o ölmüştür içinde
ne de sen yaşamışsındır

nefesinin çiğinde donuk bir işaret
tazeliğine kurşun sıkılmıştır çiçeklerin
en mütevazı baharların fotoğrafsız yokluğundasın
yasinlerin suladığı lahitlerde yan yana
bir gelinciğin ruhunda

genzine hasret kaçan
soğuk bir akşamüstündesin
iki dünya arasında asılı kalmış öylece
cansız bir mahya

sanrılarla savaşıma vakti
kendi yokuşunda yuvarlanıp gidiyorsun
uykusu gelince tüyelerini döken hikayeler gibi
biraz yorgunsundur
biraz çarmıha çekilmiş
biraz da örselenmiş

bazen bir kelebeğin zarlı kanatlarında
azar azar azalan
kırılgan ve nazlı
bir delinin yaşam hakkı kadar ağır
bir dünya dönmesi
bir zaman vertigosudur hayat
ne verilenler döner nefesinden
boşlukta buharlaşan bir ıslık gibi
ne de yitenler yerlerinden

alnında beyza bir ölüm lekesi
kalbinde özgürlük onuru şairliğin
hiçe sayılan müebbetsin
kendinden kaçan bir militan gibi
nefesin korkak
adımların tedirgin

ne sen varsındır artık
ne şu sokaktan geçen yaşam
ne de sen yaşarsın
onu yaşadığın kadar

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1494836/bir-elif-miktari-hayat.html>

zindan çiçeği

hangi tarihin muamması beddua etti taşlara
kifayetsiz suskuların kahrına karıştım
ölümün kardeşleriyle tanıştım
kederim bir çığlık gibi yapıştı duvarlara

seni iyi niyetli bir sonbahar vaktinde
en acı tarafından
boşluğuyla boğuşan yaprakların tangosunda soludum
seni Nil'in eridiği bir günde
ağır aksak ilerleyen akrebin
evreni zehirlediği bir günde soludum
say ki bir belânın göğsüne sokuldum

hiçliğin en asil soyundan geldik
dara çektik orada biz hayatı Zeyla
seni ıslak bir mendilin kokusunda
yorgun bir uykunun sunağında soludum

sesimin taraçasından def çaldı sular
cehennemin sunduklarını provasız yaşadım
zebanilerle ağlaştım
yağmur kuşlarıyla vedalaştım
satır arası vitrin camlarından
en süslü yakarışlardan çiçekler serdim yoluna
kahverengi bir özlemle sarıldım satırlarına göğün

ebabil gagasından ilahi bir nakarat çeker gibi
yeni bir lahzâyı taçlandır diye
beyazın en ölüm zamanında
iki metrelik mekanında
kendisine ulaşacak bir duâdan
medet uman ölümler gibi
kutsal bir ayette af bekler gibi bekledim

kurak bir özgürlük içinde aralıksız yağmanı
sırtında sıratı taşıyan çöller gibi
belki bir dağ çiçeğinin sırrından geçer gibi
toprağıma sarılıp kokunu bırakmanı
sessizliğime kurşun sıkıp yazmanı
korkumu küle çevirip savurmanı bekledim

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1496212/zindan-cicegi.html>

meczup

...
mâşuklar için
yaşasın cehennem!

ateşten bir peymane idi
seni sevmek
dilime söylettim
kalbimle tasdikledim
Sen'den başka aşk yoktur-diyerek
işaret parmağımı ezdire ezdire
şehadet getirdim

sana inanmanın şartı olan
sevmekle başladı ibadetim
"bana seni gerek seni" diyerek fakirleşti cennetim
ucunda benliğimi sallandırsın diye
bütün kapılarıma senin ismini astım

defterimi solumdan versinler diye
seni sevmekten başka hiçbir şeye inanmadım
kâfir dediler!
mezczup dediler!
taşlarla taciz ettiler
işkenceyle haczettiler nefesimi de
Sen'i solumaktan başka
hiçbir kafese sığamadım

_boran

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1496800/mezczup.html>

Bataklık Tavernası

...
insan yüzü
sıcak bir şehre doğru yürü azizim
başka bir şehre
kendine dardır bu yamyassı sokaklar
kanlıdır bu duvar diplerinde uluyan duygular
bu şehir oğullarına kabus
kaçıyor huzur

uykular bulanık
şafaklar o'nursuz

ağızlarında ilkesizlik bandosu
sözlerinde zakkum sosu
insan çalıyor insanlar
insan oynuyorlar
kadehlerde baldıran kahkahası
yalnızca insan içiyorlar
sanki ana kozasında kilitli kalmış merhamet
şerefine şerefine söverek
şeref sayıklıyorlar

bağışlar mı sandınız şiirleri
bu şehirde hâlâ çocukların sesleri var
bağışlar mı sandınız
üstünü ezip geçtiğiniz çiçekleri
genetiğiyle halay çekilen uçurumları
bir kaşık suda canı sıkılan bulutları
ve bir tutam karanlığa
teklif edilen veresiye ışıkları

insanlar ki azizim
Tanrı'sına kafa tutan insanlar!
çoğalınca her yerde
dalınca kendi boyunu aşan sulara
soyununca kendinden olan birinin avcılığına
geri dönüş biletini çoktan yaktı

yüz'e endeksli tacirler borsasında
yüzsüzlüğüyle yükselen
bir hırsız betimiydi insan azizim
bir arsız!
çaldığıyla kalacak
İlla ki çaldığıyla kazanacaktı
kendi cehennemini

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1497201/bataklik-tavernasi.html>

ÜşümeK ve Parya

yedi oktav hu çeken bir derviş gibi
omuzlarıma yığıldı dünya
belli ki yeni bir tufana
mührünü çakacak sular

fikrim yandı birden
aynı virdine kilitli kaldım yeniden
ateş büyüdü
düş küçüldü birden
akrep zehrinde an
üşüdü dar alanda uyaksız devran
acıımı emzirdiler yeniden
cehenneme layık bir şiirden

içimde mesaisi dolmamış mevsimlik kar işçileri
yüreğimin çapına bir derin çukur deşiyorlar yâr
ah âsâsı kırıldı cümlelerimin
ölüm günlüğüm bir mezarcının elinde kaldı
ne gören vardı
ne de tanıyan

kirpiğine tutunmaya çalışan
bir damlada gördüm çaresizliğin betimini
aks'im mi düştü
ben mi düştüm
yoksa sen mi düştün içimden
adını tekrarladım kederli bir kelebeğin kefeninden
seni sevmek üşümüş
göğsümde bayrağın
sesimde kuşların üşümüş yeniden
ölüm öncesi sessizliğinden

ranzasında sızıp kalmış
tezkeresi gecikmiş bir hayatın şafağıydın sen
teni kırıştıktı sığınağımın
rengi meyhoş
kalbi sarhoş
sesleri ölüK
faili meşhur cinayetlerin ortasında kalmış
İçime çektiğim her nefes dünden kalmaydı
pastellerine ırkçılık bulaştı ütopyanın
beyaz tenli aşka inananlar uykudaydı hâlâ
ben değildim
minimum bahanelerden maksimum günahlar çıkaran
mazlum bir madenciydim sadece
hikâyesine nefretle bakılan

ah
gönlümün güler yüzlü çocuğu
omurgasız kalmış sabahların
terutazesini soluğu
tenine gül dök'sen bu çığlıkların
bu potansiyel suçlu imgelerin
hâlâ تنها değil midir gözlerin
beni de aliver'sen yanına
bak
yine baran düşüyor doğu'ma

Ŗu'batıma hep dűŖman kesiliyor hasretliđin
gűneŖimi de salıversen

-boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1497315/usumek-ve-parya.html>

cehennem fezlekesi

...
dönüş biletinden
dakikalar önce

...
aklının kılcallarına bir yer ararsın
hep çukur
hep ören
içi karanlık ve ağdalıdır
içi peydah
zamansa hiç olmadığı kadar kemirgendir
iki dişi arasında
ne ilk ne de son kurbanıdır
yaslandığın sabah

mürüvvetini bir daha göremessin günlerin
kâh gevşeyen
kâh akışına dilini kaptıran bir serserisin
kâh dizginsiz cinnet maratonu
yeni bir izdihama tur
görmeyin öfkesini

içi mucur
içi kıymıktır
can kırıklarının içinde telef olmuştur hayallerin
her adımda soluk soluğa
medet ya Rab!
bedeli mütemadiyen ödenecek
zor bir sancının göbeğindesin
tecrit edemezsin kendini
el emdirirsin ele güne
restoresi imkânsız kırılmalardan geçersin
itaat bildirir
sonra da yıkım emrine boyun eğersin rüzgârın
ta dibindesindir hayatın
saltanatını sürersin ınlık çınlığın

işte
şiiirce
önünde mahşerin son durağı
ve son dudağı
korkunu süslemişsin artık
daha fazlası ısırik

nefesin uzaklaşmıştır
zamansa genişlemiş
şimdi "tüm derinliğin yüzeyde"
anla ki
bütün öykün bitmiş

...

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1497791/cehennem-fezlekesi.html>

yüzleşme

hicret kuşlarının kanatlarında
uyumsuzluk modunda eylül türküleri
hava güneşli mi - güneşli
dudaklarımda karla karışık yağmur efekti
gözlerimde yüklü bir kervan
göğsümden akıp giden göçün serinliğini
ve üşümeyi izah edebilirim

ünlemi giderek kabaran suların ulağı
boz bulanık bir kanalda beni özet geçiyor

oysa bir arpa boyu hayat vardı aşılacak
ardını bilmediğim dağların öteki nüshasıydı yüzün
dağların önünde sayıklamak bir hüner midir
ekinlerin rüyası ne zaman sona erdi bilmiyorum
her şey yalandı sanki
oraklar aklımın başucunda durur
sınanmak en ağır bedeldi omuzlarımda
sessiz sedasız vurulmak
belki de en çabuk solandı insan

yer çekimine kapılan zavallı bir taş gibiyim
direncimi kaybettim

içli bir ıslığın ezgisinden masallar derdim
şarkılardan atılmış Leyla'yı makamında ziyarete geldim
çöllere bağı yırtık notalar öğrettim
kumlara da avunmayı
ateş böceklerinin saygısını kazansaydım eğer
dikenli yapraklarda merhamet olurdu adın

sonum ılıman bir iklim olmayacak
içimde semazen bir ateş
külüne uyanmayı emrediyor
devrilen bir lambanın fitilinden tanelerimi topluyorum
vedalaşmanın adını kazıyorum taşlara
şöyle cesur bir yüz bulsam diyorum kendime

arka fonda "sordum sarı çiçeğe"
yüzleşip güzleşiyorum
şirin nasıl bir yaprak düşümü olacağından bahsediyorum
toprağımın kütlesine
devrik bir cümlelerin yüklemine
son kurşun sıkışdır belki bu
belki de deri değıştiren ardışık acıların son bulması

taahsil vadesi geçti diyorum ömrümün
çoktan protesto edilmişim
adın şimdi bir zıpkın gibi balığın karnında
bir boşluğu dolduran ses
alacaklım geldi galiba
galiba ödeşiyorum

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1497968/yuzlesme.html>

Azelya

Ey bir aşktan daha fazlam
Soluma sanatım! .

Ey sokak sokak köşe bucak reddedilmiş sadakam!..
Nefesimin son limiti

Bu mevsimde yaşlanır mıydı saatler
Bu mevsimde ölü buyruk
Nereye baksam
Adresine iman etmeyen nutuklar
Evine geç gelen mutluluklar var
Nereye baksam
Kötürüm ve soğuk!

Alışık değilim ben bu derde Azelya

Kuş seslerinden kelebek kanatlarına
Ters yakılan sigaradan ibranice çekilen dumana kadar
Bir nehrin kara sularından
Bir düşün devinen dalgasına
Sanma ki bestekârlar daha ilhamlı
Daha efkârlı benden

Ey yüreğimin yarım adası
Ey gök dudaklı anaç bakışlı kadın
O kont rengi gözlerinle
Doya doya emzirdiğin denizlerin
Hangi kumsallarına tebessüm bırakıyorsun da
Tarihimden çekiliyorsun!

Ey hayâline gelincikler sürdüğüm
en son öyküm
Son sürgünüm
Hangi ücretin sulağına kök salıyor
Hangi sevdanın zikrinde yeşeriyorsun da
İçimden solup gidiyorsun

Susmuyor işte yokluğun
Bana göre değildi bu perde Azelya
Saçlarıma vefasız kaç yıldız bırakıyorsun
Neden imrenerek bakamıyorum aynalara

Ah dilimin yağmurcası
Gittikçe çoğalan sanrım
Kokun ıslanıyor bak
Topuklarına kadar sana batıyorum bu şehrin
Şimdi sana
Güneşe serilmiş bir devran bırakıyorum
Gelince uyandırır mısın beni Azelya

_boran

Ayka

...
ve sen gelirdin
tomurcuğu patlayan güller gibi
açılırdı yokluğun varı
tutulurdu benliğim

ve sen gelince
beyaz bir martı şarkı söylerdi
bütün fenerlerini kıstardı alnımın çatısı
boğazlanırdı akşamlardan kalma kararmalarım
istanbul kokardı uzak dağ evleri

gelince sen,
"çehreme verdiğin rahatlıktan dolayı
asla affetmezdim seni!.."

ah benim gör olası ilencim
bilmezdin ki sen
çingil çingil ırmağından su içerken herkes cennetin
şiidin
bir harfini bile içirmezdin bana gözlerinin
bir yerlerden ısırılmaz
tanımazdın/tanımadıdan gelirdin
bana yontuk
bana uçuk bir yara bırakır da
öyle mi giderdin

ve sen gelirdin
geldiğin gibi gitmezdin
oldukça şımarık, oldukça çabuk giderdin sen
erkenden ezerdin bütün sülalesini sevincin
bana yorgun bir üzüm mevsimi bırakırdın
asma bahçelerinden babilin

kahrımın sızmalı sızısı
gizemli belam
uykumun baş ucuna karargâh kuran
bilincimi küreyen rüyâm
anlasana artık
aşk Allah'tan!
hadi varlığına biat etsene evvelin
hükmü kalu belâdan değil miydi sevmenin
dolansana pencereme
son soluğu belirsiz kavgam
bir militan gibi saplanmasan şurama
hiçlikten başka ne biçer üstümüze
yalnızlığın kıdemli terzileri

çağrımın köz bebeği
diken diken batan türkülerin
örtüsüz hikâyelerin burjuvası
sol öbeğim
çırpınarak ölen cümlelerimin hüznü kuması

ayka'

karanlık kanıyor
içinden kızıl bir ırmak akıyor

zaman arpanım
son eyreğim
sol anahtarım benim
bana yıllanmış bir mahzen kapısı
bana harisi bir sancı bırakır da
öyle mi gidersin

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1499069/ayka.html>

Ölmek Yaşamaksa Gözlerinde

...

cübbesini giyinmiş
tarifsiz bir sokağın çıkmazını öykünen
ensemde gezgin
iki izli merminin hedefindeydim

ellerinde
öfkesi kabartılmış yedi altmış beş tabancası
arpacığında intikam bandosu
ne yazık ki ucunda gelincikler uçmadı
tırnakları kazan karası
dudakları alaza belası
gözleri nemrut yaşında henüz
bir bakışa
cümle mekanım helak

menziline lirik bir hedef tahtası
toy bir rüzgâra bile direnemeyen
çakır bir delikanlıymışım meğer

soluğumdan alev alev ırmaklar aktı
ölüm beni gözlerinden yakalayıp çattı

vakti geldi sonunda
tanışacağız dedi
kitap kitap okudu canımı
sayfa sayfa toplattı tanelerimi
ne yanım kaldı ne yönüm
mihrabıma girdi
kanımı sağdı
çıkardı en sonunda
nabzımın nihayetsiz atışlarından

...

dedi
bir ölüm yeter mi bu kaçışa
!

boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1499954/olmek-yasamaksa-gozlerinde.html>

Katiline Aşık Kurşun Hamalı

ateşle kar arasına demir atan masalların
yoktur mesafesi!
an'dan gayri uzağa düş'müşüm
biraz gururdan
biraz da esrarından öte

belli ki turna sürüsü çekilmiş
yorgun bir göl yatağı yüzüm
toprak hatırına nice nice üzülmüşüm
belli ki denizlerin üstünde
gemileri kaybolmuş bir türküyüm
serseri bir kurşunun hamallığında
katiline âşık
alnından vurulmuş tebessüm

salıncağında zülûflerin dalgaları göğün
morla çalkalanan yalnız bir sala düşmüşüm
yıllarca kürek çekmiş sonsuzluğa nazarım
sen ki hâlâ bir şehlanın mihenginde
hüzzam bir kavalın sesindesin

bu melodi uzun
bu melodi nice coğrafyalar deler
emanetten çıkmışım
sorma nasıl bir zora düşmüşüm
sen hâlâ bahar yağmurları altında
ben susuzluğun bayramında
giderken kime bıraktın yüzünü a gülüm
sen ki tiryaki bir çiçeğin küllerine kıvılcımlar düşüren
bendeki efkârı bilmeyen
sen ki hâlâ kedersiz bir tarihin tahtında
ben yaban ağrıların taşrasında
bendeki tarumarı görmeyen
sen hâlâ sefkat dilenen bir çocuğun
en dâre yüreğindesin

gökkuşağının kırılan rengine
güvercinler süzülür yeniden
bunalan iklimlerin kalbine
cemreler örülür yeniden
bak
aşk diye yine gelincikler ağlatır dağları
siyah tangolu haramiler kuşatır yolları
yarı aşına yüzüm
birazı sabıkalı birazı kaçak
gün doğuyor yine önünde diz çöküp yalvardığım
ben kötürüm bir gecede
sen hâlâ yorumlanmamış bir rüyânın
en derinindesin

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1501157/katiline-asik-kursun-hamali.html>

Sancı

...

!mgelerim pimini çekmek üzere
korkarım
patlayacak bir gün daha

ister misin her yanım kan revan denizi
martılar konsun yine inancıma
kendime oyuncak bir şiir yazmışım
ister misin yine ıskalayayım yaşımı
sırtından vurulsun telaşım

gözlerine rastık çeken gecenin dişlediği
körpe bir hüznün çekirdeğidir bu
üzerimde yüzyıllık kireç bedduası
dükülüyor her şey
nezaketen taşıyorum
ışksız ve iksirsiz
mindersiz ve sevimsizdir benim köşelerim
dibinde nezaketen yaşıyorum
bir sığıntı gibi
bir karaltı gibi doldurmak için yerini

sefil bir mağara ağzını mesken tutarak
bir örümceğin ajandasında
kendi ağlarını örüyorum kaderimin
şimdi ipekten bir yalnızlık
susmaktan bunalmış bir mezarlık
üstünde egzamalı çiçekler büyütüyorum
hadi kulak ver
bir lahza da ölüleri konuşsun toprağın
kışkırtarak yeni bir günü
zamanın da bir eşya gibi eskidiği
çelik yerekli düşlerin bir kule gibi devrildiği yerde
beni görmesinler

hadi kır zincirlerini kelimelerin
cümle kapısından gir
sessizliğimle seviş
yıkılırsa yıkılsın hücrem
dağılırsa dağılsın tanelerim
bütün renkleri solsun dilimde yediverenin
adının bir sur
adının bir diriliş olduğunu söylemelisin

kalbimin dokusuna uygun düşmeyen bir raks yine
hükmünü hükümsüz kılan bir mum yine üşüyen
boşluğu dölleyen bir düşünüş benimkisi

hiçbir saatin ölçüsüne sığmayan
biçimsiz
bütün sırları tartaklanmış
karanlıkta kalmış bir sürgünüm
omuzlarımda dağ silsilesi
ister misin yine
yorulunca kuşların konakladığı

akşamın saadet vaktinde
uykusuna mecbur gözlerimle
bir Tanrı misafiri gibi ağırlanamadığı yerde
beni görmesinler

,

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1501361/sanci.html>

Lâl Mavisi

....
ellerim boşlukta
gözlerimde senden kalma bir çiğ tufanı
ölü boşluklara çığlıklar diken
senden sonra öğrendiler bu el'amanı
soluğumla çatışan bu harami dumanı

iki şey istila ediyor genzimi
pas ve zan
öyküsünü kuşların bildiği sadece
senden habersiz açan her çiçeğin
kokusunu yok sayıyor vatanım

senden sonra
saplandı ısıklar kara
nârlaştı sular inatlaştı rüzgarlar
bütün renklerini susturdu mevsimlerim
Issız istasyonların yalnızlığı biriktiren avare duruşuna
kalbimin tek sesli koro alfabetinden
çarpınışlar devirdim dağlardan
rayların bağrından
ud seslerinden
adressiz- adı konulmamış direnmelerle
adının değdiği her yere

senden sonra
ceylanlar indi çeşmesine gözlerimin
islatmışım tüm yaşamı
adım adım kefen biçildi adına sözcüklerin
akar mıyım bir gün senin de damarlarından
sen miydin o yeni doğan gün saatlerinde
dalgın bir denizin şehlâsından dönmeyen

isteğin cellatları at koşturuyor
ekşi ve terli bir sessizliğin gerdanından
nöbetler deviriyorum sensizliğin girdabına
yer ve gök üstüme çöküyor
ne hiddetli bir ihtilaldir bu
kurbanını bakışlarından tanıyan

uyan artık
savur gözlerini iki nefes gibi
sendeleyem zamana ve figana

efkârı lanet kuser şarkıların
çarpışmayan hiçbir nota kalmadı dilimde
yegâhtan bir neva gizini söyletir ruhuma
dinle gözümün atlası
yüzümün suluboya kırmızısı
çayırırsız çimensiz coğrafyası dinle
birazdan için çınlar belki de
sen miydin o
çizgilerime sıkışmış ırmağın kederli nakşı
tazelenen kıvılcımların semazen başı

hangi lehçenin moru ihanet etti gözlerine
en uysal dalgalarla gel yine
bir daha çağla
b'aktığın yerlere beni de sürükle

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1501937/l-l-mavisi.html>

Bir Ölüye Mezar Denemesi

...
ufukta örgütlü bir karar
içimde öz suları çekilmiş yaprak donanmaları
güvertesinde sere serpe
tabutlar dolusu bir gemidir şimdi içim

kuşlar yoktur bazen
uçmak yok
fosforlu bir düşünce de yoktur
güvercinler ekmişim
bestemi biçip uçursunlar diye

bütün uzaklara aşığım
grameri değişmiyor artık giden nefeslerin
ağlamak boşuna
ama cesur ama korkak
imla kurallarına aykırı
virgülünü kaybetmiş bir cümleyim
beni esmek isteyen rüzgâra
beni solmak isteyen şebboylara
noktama
beni çatlamak isteyen tohuma da
aşığım

batık bir hayal
sönük bir deniz yıldızı
mahurdur kum ve kedere
sade ve siyah bir ayın gibi geçtiği an içinden
anla ki o vakitte
nüzul vurmıştır derinlere

su göğe akmış
şua bir heyulanın
gece serabın yarasa kanatlarından
ölüm görmüşlerin rüyasına akmış

ne çok ölmüşüz oysa
ne çok gömülmüş
ne zambağını görmüşüz sabahın
yeşilden sarıya
sarıdan yeşile tekrar
ne de nefesinin bir lale gibi yandığını

kapılar kapanır
perdeler kalkar
terk edilmişliğin tenhasında
bazen korku
bazen de örtüsüz bir koku
birazdan bir yağmur başlar yeniden
"ölünce de şiirler yazılır"
kısa kısa cümleler kurulur
uzun uzun okunur

her kelime kendine yeni bir nefes bulur
ben kendime yalnız kalırım

bedeller beslemez olur bedenin sıcaklığını
üşürüm boydan boya ben de

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1502075/bir-oluye-mezar-denemesi.html>

" Düş Ölüsü"

uykusu
bir sapan taşıyla kıpkırmızı kesilmişti
yeniden başlıyordu tazelere uzaklığım
geceye sarılacak kadar kötürümdüm
nefesini yarılayan kelebekler kadar
kısa ömürlü
gördüğü her rüyaya darılacak kadar
hüzünlüydüm

dilimin tel örgüsüne takılıp kanıyordu şarkılar
sol anahtarına istiflenmiş anılarıyla
gün ışığına yapışkan bir sarmaşık sürgünüyüydüm
sen şiir olup ağıyordu pencere kenarıma
incecik bir fikir gibi kopuyordun sonra
azınlık kalıyordum
nasıl da sesleniyordum
silik bir gölge gibi peşinden

melez renkler meleşiyordu
ıssızlığın dağ yamaçlarında
canımla can çekişiyordu durmadan
ruhumda ıslak saldırılar
saba makamında lâ çeken kuşlar
bir gamzeli fasıl yürütüyordum göğün kefeninden
onlarla yürüyordum sulara
onlarla gömülüyordum günlüğüme sessizce

sen özgürlüğü seçiyordum
tüm noktalarımı ateşe vererek
efsunlu bir şehir oluyordun
gözlerin bir kale duvarıydı
tırmanıyordum göz kapağının tehlikeli surlarına
ölesiye dalgalanıyordum
ölesiye genişliyordum sonra

bakışlarından menekşeler deriyordum
nasıl da büyüyordum
bir kızıl gün gibi ellerinde
gelincikler boşalıyordu
bir kızıl isyan gibi dudaklarında
arsız bir öpücükle uyanıyordum sonra da
çarpınarak ölüyordum
karanlığın boylarında yeniden

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1503318/dus-olusu.html>

İşte Öyle Hafız

maşherin zembereği gıcırıyor vera hafız
felaketlerin diline düşmüş nil gibiyiz

anne zamanı yok
ve yetim bir çiçek
düşümüze çöreklenen bu çekirgeleri kovmalıyız
ayıklamalıyız kanı sulardan
bu yabancı tohumları kutsalımızdan

ölüler meclisinde kabesini yitirmiş kasideler
sevimsizin dili ile bestesi arasında
sıkışıp kalıyor kelimeler
aşkı haram kılmışlar bize hafız
feyzini haram
ısırgan faslı ezgiler yükseliyor
soğuk mühürlü izbelerden
mabedimize ilişmiş kiniyle tavaf etmekte

kimine besindir bu
kimine zehir
terli bir yalan gibi sırtıyor rütbeler
kaç merdiven dikilse göğe
basamakları kadar sayısız

Yaradan'ın biçimine dünyalık bakmışız
gizli bir dürtünün sesiyle hamam yapmışız biz
yarısını kaptırmışız ruhumuzun
yarısını kiralamış
kaçımız birden öldük o günler hafız
kaçımız birden söküldük iliğimize

bize mesken olanlar kiminin savaşı
kiminin azgınlığıdır hafız

İnşirah terazisinde meyhane artığı ameller
kimin gücü belinde hafız
kimin yüreği elinde!

anla ki biz
dünyanın damında fetret yaşamışız
ırkçı değiliz ama siyaha nispet yaşamışız
bizden öncekiler gibi
ışığı soyulmuş vicdan azabı gibi
kendi kıyametine alamet taşımışız biz

nasıl bir hayattır bu suratlarda doyuramadığımız
sağken vuramadık biz o yumruğu hafız
ehliyeti elinden alınmış bir deli gibi vesayet yaşamışız

ya seveceğiz
ya sessizce boyun eğceğiz
ya da doğmayanların tarihinde
bir utanç gibi seğireceğiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1503424/iste-oyle-hafiz.html>

Şiir Tadında

ne uzun rüyadır
uzaklıklar şimdi

olsaydı eğer şiir tadında kanatlarım
bir milat olurdu senin yüzünden
gökyüzünü yudumlayışlarım

çatı katına yuva yapmış
kırlangıç seslerinden taddım aşkı
yayırdım damarlarına kadar
yüreğinle sevişir
nabzında atan yıldızları dinlerdim

ah göğ(s)ümün yedi renkli çağlayan kızı
sesinle ünle beni
sesin bahar aylarının devrimci kelebeğidir senin
gürültüsüz kelimelerini uyandır yatağından
bir cümle kur bana kalbinin atışından
kanın akışından
yüklemi altından boy versin artık
ölümsüzlüğün çiçeği

ah içimin biçilmiş başak kokusu
düşle gerçek arasında çizilmiş haritaların yırtık dokusu
olsaydı eğer şiir tadında uyanışlarım
otururdum mavinin en dibine
sonsuzlukla selamlaşır
çivilerdim güneşi battığı yere
barıştırdım kavgamla
leylaklar güderdim gözlerinin içinde

vaktimiz olmaz belki de
anıyorsun değil mi
şuramda "kavrulan karıncanın çılgınlığını" duy
olsaydın eğer
şiir tadında soluğum
ateşi kendi bakışında yakar
suyu kendi akışında boğardım inan

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1503802/siir-tadinda.html>

Sen miydin Canımın Mihri

....

avuçlarında kül ve ateş
yitik bir adresin duvağından düşer güvercinler
mutluluk geni çalınmış gelinler gibi ansızın yere
makam-ı İbrahim'den dirilir aşkın gülleri
ah o cehennem kararı hükmünde yandığım sen miydin

tepeden tırnağa kan!
daha baharına bile nallanmadan
yirmisine yorgun ve revan ..
deli taylor geçer içimin bozkırlarından
melaline şahlanıp damar-damar kanadığım
menziline ölüm ve isyan!
zincirli kuyudan üşür ruhum

sen miydin ab-ı hayat diye kendime
kuytuluk bir uçurum aradığım

çıkart beni
simyası çürük yenilgilerimin gamlı sığınağından
yüzümün kalesine en fiyakalı acılardan direnişler yamalı
en zifin/en siyahından
kıyametler sızart kirpiklerinin sadağından
her istilaya /her acıya dayanır seddim
en çok yokluğun yıkar beni

sen miydin
macerası yokuşlarda biten zavallı bir taş gibi
geri geri yuvarlanıp durduğum

binlerce yıl ötesinden
kırığı kaplar iki boğazın da hıçkırıklarını
ortasında düğümleir ayrılığın sevdası
asla kavuşamayan aşkların denizleriyiz sevdiğim
evvelinde engellerin kimyası

sen miydin
mahşeri bir yalnızlığın girdabında boğulduğum

sabahlar şivandır geceler yutar beni
ah o cemalinden santim-santim düş solduğum
suların nefesiyle kırılır kandiller
yetmedi mi kıyamına kefen boyu viraneler

senin de kırılır aksi gözlerinde aynaların
uluyan rüzgarların en acemisine boyun eğmiş ürkek gemiler gibi
sen miydin seferinde durduğum

kaçıncı yontu bu
kaçıncı huzursuz savruldu bu
tahtın benliğimi sallart
ne ben kalacağım, ne izim ne de hiçliğim
nam şehri babil'in asma bahçelerinden kopan fırtına
dağıtsın göğünde kanayan bulutu
sonsuzluğu ikrar yaprak-yaprak tutduğum dal sen miydin

İrağında mevsimleri soldu tarihin
suretinden ücra, kaç kez aklımı çelirtiyor zanlı gözlerin
söylesene sevgili
Azrail mi dokudu bakışlarını senin

sen miydin o kendime
cennetlik bir ölüm aradığım

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1504455/sen-miydin-canimin-mihri.html>

Hiçinci Bahar

başa dönüyorum
bitkin kaldım yürümekten
kaderin tüzüğüne göre kederi de yaşadım
birkaç çiçek de çaldım hayattan

ve birkaç huzurla gülücük şairden

gök kuşağından döküldü içim
göğün tüm kuşları nabzımdan uçup gidiyor
en paslı yerinden gıcırıyor zaman
geniş olan ne varsa kendini terk etmek üzeredir

bitiyor sessizlik
yırtılan bir şeyler oluyor
bir yangının izlerinden sürünüp gelir
külü ile hüznü

işte düşüm
işte gerçeğim
yüzünden güz akan
defnedilmiş sevinç çılgınlıkları

nisanın dokusuna ters düşüyorum
tekmil veriyorum hazana
işte hikayeme zimmetli bir son

kalbim tutukluk ediyor
bölüşmek var ölümü
bir kaç sahte imgeli kalabalığı
körün oğlu karanlığı ve yalnızlığı

kapı çalıyor!
kapıda hüzzam bir şarkı çalıyor
!

belli ki "hiçinci bahar geliyor ey ömrüm
gamze gamze ölüver şimdi"

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1505494/hicinci-bahar.html>

Uzak Ülkem

...
adın bir öykünün rengiydi
nesli unutulmuş yoksul düşlerimin
en ücra kentiydi
yasak anların ölümcül şafağında
kelebeklerin doğumuyla çarpışan
fosforlu bir tan ezgisiydi

ah benim
rüzgâr sayıklayan mum çiçeğim
yanaklarımda raks eden hüznü ayinim
mevsimleri kardelene mayalanan kaderim
sessizlik heykelinden melodi
kül hükümranlığında yayılır vadilere
senden önce
elçileri simsiyah kuşlarla gelir
en asil yetimliğimi
duyurmak için sana

şefkatsiz bir gecenin kucağında rüyalarla büyüyorum
rüyalarımın denizler yürütüyorum sana
tuzun ve suyun anladığı dilden
daha hangi ülkenin tahtını devirir endamın
bir kahır perdesinde küfleniyor ay
sokulduğu yerde
ah bir söke bilseydin sancılarının
kalın örtüsünü benden
milattan sonra yeniden
çağ açılırdı an(d)ların bulunduğu yerde

yosun tutmuş taşların bağrına sinen külfetimsin
sokakların durgunluğundan körlük çekiyorum
ağlak bir kekeme bırakıyor ayaklarıma kaldırımların
ardında ıslak izler bırakan
kendi içinde ıssızlık ağırlayan bir harabeyim
dirileceğim ah ellerinle bir dokunsan

bazen bir duanın boşlukta kayması gibi
nereye dayansam bir "üzgünüm" tutsağı
kovulurum bir kapıdan bir kapıya
azapla yargılanan halime
bazen de bir intizarın tutması gibi
kayboluyor çeşmesinde sana susuzluğum
kayboluyor sana beratında ruhum

işte bir istasyonda
işte son durağımdasın
İpeksi bulutlardan hendeseler çiziyorum
"en çağiltılı nehrini veriyorum sana gözlerimin
altında ıslan diye'

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1505692/uzak-ulkem.html>

Fukara

....
uykusu mihlanmış
deli gibiydiniz bu aralar
yakanızda eksik bir gün
en eğreti doğumlara hamile
onca derdini kiraya çıkarmış
bomboş bir şehrin hüznü yüzünüzde
sanki yuhalanmış bir suçlu gibi
imrenerek bakıyordunuz göğe

dudaklarında rütbesiz kahkahalar
saçlarında gezegenin en hüznü kır çiçekleri
kayıp bir düşün kokusunu taşıyorsun
yağmuru zedeliyor bakışların
güneşli günlerden bir ambargo yiyorsun
hızla tartaklanıyor mutlulukların

hiç büyümemiş bir çocuğun
hayallerinden köprüler kuruyorsun
çığığın yırtığı bir hançerin en hijyenik ağzı
üzgün bir bedevinin çöl artığı gülüşlerin
siperindesin hep kendi kendini linç eden
buz iklimine transfer edilmiş kalabalıkların

hayatın baş ağrısı
dahası asisin
bir ilenmenin en tepesinde
sesin bir kavganın genç kızlığı
kimliğinden aşırılmış temiz kağıdını arıyor
biçimsizce yaşıyorsun
bir ihtilal gibi sokak sokak dolaşıyor
bir acı gibi akıyorsun damarlarından

bu kaçınıcı kanayan soyadın
bu kaçınıcı kaybolan zamanın
üşüyorsun çok üşüyorsun hem de
çok mu zor kendini kanıtlaman
kaç zamandır içindesin hamlesiz bir sevincin
nasıl da eskimiş yüzün
bu kaçınıcı sürgünün

sonrası yoksun
serin bir yaprak gibi
dünyaya tutunmaya çalışıyorsun
fena yakalandın işte
dikkat et düşüyorsun
!

_boran

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1505814/fukara.html>

Göçebe Sarısı

eriyen güz rengidir
küstüm bağlarında yedi verenin
anla ki bozulmuş

kanatlanmış acıların
trajik bir öyküye ağaran
şakaklarından süzülen kır damlası
bir veda busesi kondurmuş aklına toprağın
ama öylesine karanlıksın, öylesine hazin
ya okyanusa dalan şu yorgun güneş
ya göz kapakları ağrıyan şu yıldız
ya da sen
sessizce kayıp gitmekte

iki cümleden doğmuş göbeği kesilmiş şiirsin artık
ne varmış ne de yokmuş, anla ki tarih olmuşsun
hadi emzir acını taşlara
ne sefası kalmış akşamların
ne turuncusu bir sabahın, ne de filintası yılların
anla ki yorulmuşsun anla ki uyumuş

oysa zaman da ölür, kendi geçmişine gömülürmüş
ne geleceği kalırmış sonra ne de bir genişliği

gül dalından kuru aya
insan kanından maveraya
çekilirmiş birden, çekilirmiş kalabalıklar tenhaya
kül yüzünde donuk bir hayret
tanımsız bir korku
şu "can kuşu" dedikleri var ya can
palazlanır da bir gün
özgürlüğünü görür zindanını üzdürürmüş

sonra da bir avuç çığlık
kırılmışsın en ince yerinden
buyruğuna teslim olmuşsun rüzgârın
yazılmış, bir imzaya kalmışsın
anla ki ölmüş
anla ki üşümüştün
ne zikzakları kalmış baharın
ne de paltosu bir hayatın
anla ki hepsi düşmüş

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1506012/gocebe-sarisi.html>

Siyah Kızılı

karanlığın krallığıdır
kendini yorumlayamayan akbabaların çıığı
ikisi de işgüzar
bu açlığı onlar döllediler
daha çok ölmek için
onlarla emzireceğiz yalnızlığın memelerini

gün ışığına tekbir getiren
tüm imgeler karaborsa
en süslü intiharlar arasında
soluğunda bir hamaylı ile dolaşır mı insan
işte ekinleri talan bir tarla yakasında
gökyüzü satanların tuzağına yakın
kendinden de uzak yaşar mı insan
hadi ayaklandır yağmurlarını yağ üstüme
sağanağına konuk et beni

yalanlar bir yılan gibi gezer buralarda
gül kokan saatler kavgalarla omuz omuzadır
bütün yüzler cehennem kırığı
bütün gölgeler işkence

yüzünde yılgınlığın karanfil karası
vazifeli katiller iş başında
ilk ölenin şiirini büyütüyorum
ellerimde bir elem'neşrah sızısı
hangi mısraya dokunsam kırık bir nota
acımayı öğrenmemiş bir hançer sabıkası

işte
ünlem halinde
her an bir hiç vaktinde
ayaklarının altında sansürsüz kanayan toprak
kendine konacak yer arayan yaprak telaşı
rüzgârla doğrulanan kavruk kum damlaları
hadi bir amin ilişti serabına sesimin
soluduğumu düşünüyorum hâlâ
affet

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1506280/siyah-kizili.html>

Gel Bu Şiiri Ateşe Ver

...

gel bu şiiri ateşe ver
felaketin bir büyük yangının ilminden
tefsirsiz fiillerle
bir büyük -su kasidesi -yaratsın fuzuli'den

düş suyum
aşk ölçerim
sol uğultum
gel bu şiiri ateşe ver
cennetim olsun ellerin
kül olup gireyim koynuna rüzgarın
saçılalım saçlarına

sevişerek acıya meydan okusun harfler
ellerin hâlâ bir ceylanın ürkekliğiyle eş anlamlıdır senin
kimi zaman kelebekler oynaşır ucunda
kimi zamansa aşırı utangaç

gel bu şüphenin şer mevsimlerini kaldır
nedenlerin hanesinden
korkutup kaçırmasin
aramızda kalan bu yetişkin sözcükleri

gökçe bir ihtilal gibi gezeyim seni
boyanayım şehrine
bir güvercin sürüsü gibi dolanayım gözlerine
terin damlasın üzerime
sen kokayım kanatlarımda

gel bu şiiri ateşe ver

!

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1506503/gel-bu-siiri-atese-ver.html>

Düş Düşüş ve Rüya

....
felçli bir şiir yazıyorum
kızıl bir yalnızlıkla ağırlanan
gizli öznelerin teras katında

kar ve karanlık
kan ve kangren birlikte savaşır
ansızın yakalanmıştır yüzümüz siyaha
elini açmış buhranıma inşirah dilenen
sancılarını sırtlamış bir fukaraya köledir zaman
fâni telaşlara boyun eğmiş
ihtiyar ruhlu yarı çapkın
göçebe bir yıldız konar şakağımın konağına
berat ediyorum tenimden

bu nasıl bir düşüştür uçurumun
hâlâ el değmemiş
hâlâ bakir sevinçler durur boşlukta bir olanak olarak
duyun beni duyun ey kanatlı sözcüklerim
yoktur artık
toy bir kelime ile gülümsemenin geçerli bir nedeni

ne yazsak boştur
denge bozulur zamanın getirdiği baskı olur
anlayacağın hiçbir dizesi
esenlik ismarlamaz ötelерinden

rotasında günahlar şişiren
gittiği yeri bilmeyen akıl zarının yelkenleriyiz
ünleminde yasa dışı pankartlar
imlâsında hayratlık uykusu
adı sürgün adı mim sanrısı
adı prangasında inleyen bir ölü deniz kokusu
bir ihtilalin yitirilmiş sözleriyiz
kaçarız köşe bucak
kim bilir adımız suçtur belki
belki de bir espridir fırtınanın dilinde kim bilir

kırbaçlar gelir peşimiz sıra
tozunu kandırmış dumanını yırtmışızdır yolların

kambur zamanlar ortası
her gün bir ölüm raporu
kıyama durur zindanlarda infazımız
imdat diye eğilmiş
binlerce şafak batırmışızdır acıların genine
hangi cümlede hafif
hangi cümlenin sonunda aksayız

ayrılık girer içimize
sonra engin bir çığlık
mezcup hâlimize uçsuz bucaksız darlık
dağları devirsen utancın yüzüne
çatlatır âlemi
patlatır kalemi

bir dizi cevaba sızlanırken
ve insan kutsala

ve insan emanete ve aşka ihanet etmişken hâlâ

denizlerin çekildiği yere
ayın lime lime indiği yere
gülün rahmet rahmet değdiği yere
andolsun
illâ ölmeliydik
uyanmak için
!

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1507671/dus-dusus-ve-ruya.html>

Gidersen Sen

....
"Gitmek zulümdür
Gitmek ölüm"
Bir şarkıda tüm şarkılarda
Kendine yerleşke arayan yırtılmış haritalarda
Tüm kuytuluklarda
"Gitmek zulümdür
Gitmek ölüm"

Sen yetim kalmış bir şive içinde
çoğalan çığlıksın
Yarıda kalmış şiirlerin tamamında

Ama gidersen
Dağlır kentin üstündeki gül kokusu
Ölçüsü yok olur soluğun

Gece ve şuh sokaklar gece ve ruh
İki ikiz dert doğurur
Bir tahammülde yan yana
Zor ve ağır kılar vaktini kuşluğun
Önüne ne gelirse tanımaz/inanmaz artık
Bâtıl kopar fırtına
Kâfir duyarlar sesimi

Ama sen gidersen
Kendini ikiye bölen bir acıda
Serçeler üşür kanımda
Hasretin "bir'den'izi'n" olurum
Biri yanaşır biri kalkarken gemilerin
Can'ın Yücel'in /şairin
Dar bir şiirin boğazında en yırtılan yerin

Adın susar her yerde
Susar adına yalvarmanın evrensel kuraklığı
Külün üzücün sürgünün olurum
Elem çukurunda dölün
Özü çöle eş değer bir yangın
Bir Sina başlar şuramda
Göğün en cimri olduğu zamanlar

Katil bakarlar
Zanlın olurum
Bir suç yumağına dönerim
Atarlar çeşmenin başına iki zebani
Bir adım berisi cehennem
Bir adım ötesi şeytan tuzağı
Kovulurum
Hükmünü yok sayarlar besmelenin
Damla damla eksilirken sen

Dört tarafta çapraz ateş
Yarım bir yaşama asılıyım
Yorulurum
"Vurulurum dar bir çemberin içinde"

Yalan olur tek kalan olurum
Gök kubbede içli bir sela'n
Ama sen gidersen
Hayrına uyanamam hiç bir sabahın
En derininden şirk koşar rüyalarım
Günahın- ahın- sayrın olurum
Bir çıkmazda Araf'ın
Ele güne karşı ayıbın

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1508332/gidersen-sen.html>

Yaşsız Çocuk II

toprağına ağlayan karanfil kokarım
bir babayı ıslatan kar gibi
bir annenin bağrında kavlayan nar kimsesizliği
bana bahçenizden söz etmeyin

koskoca dünyaya dar gelen
kendi tenhalığımda can çekişen
küçük bir gürültüyüm sadece
rica ederim dokunmayın!..
dokunduğunuz bir yağma olmasın sakın

kimseye değmedi benim yelim
kimsenin kulağına yuva yapmadı benim sesim
bugün de bir namlunun ucuyum
zonklayıp duran bir hüznün kanseriyim
dünyanın hor görülen hecesi

solum acının kirpik kardeşidir
size tatlı sulardan- gökyüzünü tadan kuşlardan
uykusuna bal damlamış rüyalardan bahsedemem

şimdi siz
demir uğultulardan uzakta
kirli bir yangının içinde değilsiniz
kırların nisanla kesiştiği yerde
şiiirlerin şarkıların bir denizin tarihiyle eş sesli türkülerin
baharların güvercinlerin-körpe otların arasında
çürümeyi hiç istemezsiniz
şimdi bir korkak gibi sinmeyin köşenize

uzaklarda su sesleri
yüzümde susuzluğun bilinci
kanamayı şiiir bildim
yanmayı şiiir
sizi ise yalancı bir sihir

herkes kendine tanrı bu zamanda
kendi kendinin gazabı olacak
bir gün mutlaka..

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1509515/yassiz-cocuk-ii.html>

Ortanın Ölümü

ah o sendin
gökyüzüne bakarak
ebabillerden kendine umutlar çizen
nerden bileceksin ki
her taşın bir bedeli olduğunu
herkesin değildi bu dünya
bu yüzdendi orası senin cehennem

sen doğunun
sen ortanın
ortada kalmışların
sen katil kanatların güdümü altında
bütün kalleşleri
bütün umursamaz seyircileri
aynı kan grubunda toplamış
bütün inançların üvey evladısın
yanlışlıkla büyüyen bu çağın ayıbısın sen

bütün oyunlar senin üstüne oynanır
bütün pislikler senin üstüne boşalır

sen dikenli yastıkların bahtsız kelebeği
gözlerin en yoksul kafiyesidir bastığın toprakların
bütün düşlerin kanatlarına ağırdır
düş kurma yıkarlar ah çocuk

sen tüm acıların gelini
tüm mevsimlerin cılız çiçeği
çiğ gibi büyüyen kavgalar arasında
parantez içinde unutulmuş hüznün coğrafyası
bir tünelin en uzun yalnızlığısın
güneşini görmen için
kim bilir kaç yıl sonrasına randevu verdiler

sen kabına sıkışmış bir hayat
kapana kısılmış bir çığlık
sen insan hakları beyannamesine ters düşen bir çile
ertelenmiş bir nefesin
iteleme nefesini
onu da vururlar çocuk

-boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1509916/ortanin-olumu.html>

İmla Kurallarına Aykırı Bir Özne Uykusu

....

sen belkilerin kanadını
ancak sapanıyla vurup öldürdüğünde
bütün imgelerim kar tanelerine özendi
yarısını bile yaşayamadan hayatın

serçe dilinde iki kere ezilip yazıldım
hiçbir tümceye sığamadı hançeremi boğan ahlar
basit bir çekim eki kaldılar sende

bana sırtı kambur
hiçlik kadar esmer mermer kadar sert
sivri dilli acılar bıraktın
bana aslanın dünyasında
çünküsüz bir kıyamet bağışladın
bana ağzından öpülesi çığlıklar
bütün özgürlüğüm silindi gitti

-cehennemimle kaldım-

beni iki nokta üst üste arafta
densiz bir kuyuda
şefaatsiz bir günahla başbaşa bıraktın
bana amalı
bana yamalı
virgülleri bol dramlı anlar
göğü kaymış yıldız ölüleri
bana soğuk bir namlu bağışladın
bana alnından öpülesi bir intizar

hunharca katledildi kelimelerim
cinnnet artığı gölgelerden
tırnak içinde yersiz yurtsuz gövdelerden
şir atları beledim kendime
şimdi hangi rüzgâr eser ki seni
parantez içine hapis ettiğin
bağımsızlık isteyen o yalın ayakları
o biçimsiz elleri
hangi ülke ister ki ben'den çekip gidenleri

yatağından küçük harflerle uyanan
kör düşlerin efendisi
üslupsuz direnişlerin ta kendisi
iki ayraç arası
hürriyetsiz sabahladığım
yer çekimine yakışan bir sıfatla öksürerek geceyi
ucunda salladığım son kıyametim
bu olabilir
!

şimdi hangi devrim
uzandıgım topraklara bir damla güneş sıkabilir
!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1510365/imla-kurallarina-aykiri-bir-ozne-uykusu.html>

Ölü Nefesler

güneşin battığı yerdeydi gözler
ne süt kokuyordu nefesler ne de cennet

gözler yağışlı geçiyordu
yağmasın diye dua ediyordu
gözler üşüyordu
yalan yok ! kimse üşümüyordu
kimsesizlik zindana bir yolluk olarak biçiliyordu
kimsesizlik bir peygamber arıyordu

toprağın altında binlerce masal yatıyordu
her gün yeni bir acıyı bağına basıyordu
morardı gökler
karardı hikayeler
kar'ardı bütün yüzler
makamındayız patlayan öfkenin
bozulan dengenin
zulmün ve şiddetin

şiddet diyorlar
hak diyorlar hak yiyorlar
hukuk çiğniyorlar
hafızasında şeytani düşler
ölümle çelik çomak oynuyorlar

sessizlikle çiftleşiyor ağızlar
soyun ey insan ! durma soyun benliğinden
herkesin kendi balkonunda
vardır elbet susmanın da lekeli bir rengi

gözler duanın
melekler katından geri çevrildiği yerdeydi
göz gözü görmüyordu
göz gözü doyurmuyordu
göz göze bir uçurumun dibinden bakıyordu
ne Allah'tan korkacak sıfatı vardı
ne de bir halatı

ne kadar da haklıydı şair;
"herkesin biraz "faili" olduğu
"meçhul" bir cinayetim şimdi"

sebepler ölüyordu
her şey ölüyordu
ne manası kalıyordu ardında
ne de ağlayacak bir anası

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1510767/olu-nefesler.html>

Yazık Gezegen

....

dünya ayıp bir gezegen
et ve kandan fazla
!

kendi yasasına betim yapmaktan aciz kiracılarıyla
kişi başına düşen gayri safi utancıyla zira
dünya azık bir gezegen

kendi kutsalında parya
kendi içinde kayıp
dünya nasipsiz zihniyetlerin masasında
kafasını ezmişler
derisini yüzmüşler merhametin
gövdesini bilmem nereye gömmüşler

ne kadar aç ölüme/ne kadar çıplak öldürmeye
yeminler etmişler sevmemeye

dünya felaketin avlusunda
anneler savaşı öldüren çocuklar doğurmalı
hepsinin adını barış koymalı artık
silahlar susmalı
savaşlar uyumalı
yoksa söyleyin annelere
yeniden bir Selahaddin doğurmalı

tehlike bir akrep gibi aramızda hâlâ
safaları zehirlemişler
her birini bilmem kaç fırkaya bölmüşler

dünya arsız
nice sese s'ağır ve duyarsız
dünya yazık bir gezegen
bayrakları yarıdan çıkarmamalı hiç
yas tutup ağlamalı hep

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1511482/yazik-gezegen.html>

Ayak Sesleri

sesi kısaldı suyun
su susadı ilmine
toprak ağladı emzirdiklerine
yeryüzü hiç bu kadar utanmadı
mecburen üstünde taşımaktan
ihtirasını soysuz bir piç gibi önüne serenleri
arsızca kuduran bedenleri

dokusuna uygun yaşamaktan ırak
kendi vebasını çağıran bir topluluk
şeytanıyla sevişme sanatında yine
matarasında ihanet yangısı
şiddet elbet yalnızca onlara güzel
!

bilmezsin
bilmezden gelirsin
nefretin karasına yakıştırdığın sıfatlardan
geriye ne kalacak
içindeki pislik bir zift gibi yapışmış yüzüne

merhamet yoksulu her davada
şiddet tutkunu her kavgada beddua marşları
yakarı bırakır mı sanırsın ey zalim ey küfür
ey lanetlenmiş kavim

kör bir inadın noktasındasın
bilmezsin
bilmezden gelirsin
iğrenç bir azaba kıl kadar yakınsın
şiddet elbet
yalnızca sana güzel olacak!
sadakate meyilli bu sular
bu topraklar
seni de boğacak bir gün
ta ki o vakte kadar
senin de tenin kıyametine abone

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1512814/ayak-sesleri.html>

Muhacir

şehirler
yarın sunağı haram şehirler
!
nicesi üryandır nicesi medet umar dünden
simsiyah dumanlar yükselir
ufukta bembeyaz bir hayâlden

alsın öfkesini alevin
o alize gözlerin
yarısı sütleğen yarısı lavinia kokuyor nefesin
nerede bitsen
her şey sanki yeniden
katiline diz çöküp merhamet dileyecek
hangi an'a sığar hayat
hangi ana sarar
bunalmış rüyalar geçer yine
koridorlarından yetimhanelerin
nasıl da korkar
nasıl da kaçarlar
kendisine uzanan bigâne bir elden

dağılmış resimleri
yıkılmış hayâlleri
kederli bir ırmak gülüşüdür aynalar
nevruz sabahında yıpranmış nar çiçekleri
dağ eteklerinde gelincik
hepsi gül bahardan yadigâr
ah diriliş için ırmağına yakaran kurak
oğulsuz toprak
açılır mecaz kapıları Anka'nın
masallarda bile büyüyemez çocuklar

reddine bin derdini kanatmış
İçinde derin kuyular
ağlasa dolmaz ağlamasa çürüyecek sular
yüreğinde gürbüz bir sancı
yersiz yurtsuz kiracı
kendi mezarının kendi serinliğine uzanmış
yakasında sürülü başak tarlası
İçinde solgun günebakan ordusu
ay yorgunu geceleri
yüreğine bağlayıp "sevdam" diye kuşanmış

molozlar arasında kaos
şafakları yerinden sökülmiş
ağıtlarla diker kadınlar parçalanmış bedenleri
küle dönmüş çığırtkan şiirler
yanık kokusunda sessizlik heceleri
ne güzeldir kimileri uyurken
göğsünden emer nemi geceler
her bir sevincin kovuğunda baykuşlar öterken
çile tezgahından mor nakışlı acılar geçer

şehirler
cesetler yunağı haram şehirler
şehirlerde sesinin yankısı var hâlâ
çaresizliğin başkaldırısı

şehirlerde rötarlđ gün ışığı

alışır senin de gözlerin
dağların amiyane suskunluğuna

!

kim bilir nerede biter battığın yerler
aktığın hikayeler
yine kan yine kahırla ur
itler solur ayak izlerine
yine azılı bir pusu kururlar
yalancı mevsimlerine

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1513151/muhacir.html>

Herkesin Bir Şiiri Vardır

herkesin bir şiiri vardır
içinde hiç büyümediği
boy vermemiş hikayeleri
durmadan suç işleyip müebbet yediği
ister masallardan topla
ister dağıt harflerini
istersen ateşle yargıla bütün sözcüklerini

çadır kurduğu mekanlarda kanar bozkır türküleri
ister Neşet Ertaş'ın notalarına süreyim
isterse Karacaoğlan'ın sazından söyleyeyim seni

tipiye tutulmuş virgüllerin arasından geçerken
"kapama gözlerini üşüyorum" dediği
bir şiiri vardır herkesin
ateşten gömleğini giydiği bir İbrâhim'i
bulutları çatlatacak
bir de cehennemi vardır
göldeki suları ayaklandıran

daha fazla silkelemeyin
içinden nice mahremler dökülür
içinden nice nehirler sökülür
varsın hüneriyle koşar adım gelsin kıyamet
ölüme meydan okuyup
korkusunu yeşerten bir şiirim vardır benim de
her dalında ayrı bir koku
ayrı bir memleket

nefesi kas kanat kesilmiş ölüleri
benim de göğsümde kırlangıç sürüleri var
ister tutsak kalayım
ister çile çile arayayım seni
istersen kase kase yanayım

herkesin bir şiiri var
salıncağına binmiş
içinden bir tarihi geçmiş
kim bilir
kaç bin mumun daha ruhunu sallayacak dünya
kaç bin felaket bakacak gözler
sevgisiz ve ışısız
bir çağı daha teğet geçerek
noktayla bitecek
!

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1515612/herkesin-bir-siiri-vardir.html>

Teneşi(i)r

....

işte yalnızsın
işte çıplak ve kaçak
bedenini dişleyen bir gizle başbaşasın
kirlerinle bir şeyler var aranda
sular yerini göstereceğin
beklenir

yüzünde bir taraf savaşı
yüzünde en tatsız zamanlar
son baharın bütün ilenciyle çökmüş üstüne
içinde siren sesleri en derinden
teslimiyetin korkusu sürme çekmiş gözlerine
sanki bir suçluyu andırıyorsun
konuşsana

bakışların saz çalardı bir zamanlar güllere
kirpiklerin trampet

şimdi kendi sesin bile tanımıyor seni
sesine kuşlar konmuyor
cebine tıktıkların yüzünü dönmüşler
endişe ettiklerin uzatmalı bir sevgili bulmuş kendine
gözlerin en aç yerlerini sevmiş
yalan denilen katilin
genzine karlar yağmış
karların sesinden ürkmüş olmalısın
sevmedin mi yerini

bu elbiseyi kim biçti üzerine
bu uslu tavırları nasıl yakıştırdın kendine
anlatsana
!

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1517424/tenesi-i-r.html>

Sol Köşem

yıldızlar çiçek açsa da bazen
senden bir şeyler fısıldasa
bir işaret fişeği saplasa da inadına karanlığın
kim inanır cılız bir kibrit çöpü gibi titrerken
kara kara üşüyorum desem

her akşam göç kokan bir şiirin içindeyim
sürrealist dizeler arasında
sıcacık bir ülke gerek bana şimdi

sevgili!
sol köşem yaralı neşem
yıkılacak duvar gibiyim
kim inanır uykuları en kanlı
taşları en zanlı zindanların alınına
gözlerini bir fidan gibi dikiyorum desem

dünün cenazeleriyle birlikte yaşıyorum
acısı bir yavru serçe gibi çırpınır yüreğimde
dün okunan şiirlerime bakıyorum her sabah
gözlerinden bulaşmış ışığı arıyorum
gizli bir çakmak çakar belki yeniden
belki ses verir diye sağ kalan bir kelimeden

hangi yöne aktığı belli olmayan
hatırasından ağlayan ırmakların
kederini taşıyorum kızıl tonu derin denizlere
bir gelgit katili miydi bu sevgili
bizi bu haykırışlar ülkesinde boğan

yağmurlar yağmış birden biriktirdiğim renklere
en iri yağmurlar
yokluğunu büyütüyorum gölgeler arasında
yine bir felaketi yaşayacak şafakla doğacaklar
yüzünde yok yazılmış en içerlek yerlere
is'yanlarını vuracak
fitili sabık alevi sabıkalı lambalar

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1518064/sol-kosem.html>

günah

bülbüller sürgünde
nicedir bir ulak kılığında
misl-i hazanın selâsını veriyor
her tarafta baykuşlar

kavgaları yasal sayılan
korkunun cenderesinde nefesler helaktı
her şey zehir kusan akrep soluğu kadar
soğuk ve yapışkan
üşüyorduk tövbesizliğin cehenneminde
yağmalanmış
zapt edilmiş güzelliğin rengi/efkârı
deli kızın çeyizi kadar dağınıktı

ense kökünde ey ve ah çıbanı
rahminde yabanıl sancılar
bencil bir hayata boy veriyordu
saksılarda yedi verenler
şeytanla haşır-neşir günah gibi
her gün başka bir surette çoğalıyordu
aşına olmadığımız bir yüzle

gönül darlığın ağındaydı
azabıyla fingirdeşip duruyordu
serseri bir göçebeydi hayaller
kahrolası alemin öksüz çocuklarını
yalancaktan bir öpücükle kandırmaktaydı

peygamber çiçeğinden
aşk mayalayan güneşi
kanat uçlarından koparıp yıldızları
taç yapamıyorduk ya makber karanlığına
kördüğümün macerasındaydı eller
ya diler!
onlarda mı bağlıydı

rüzgârlar değildi esen
kaynayan kuşlara
yağmurlar değildi
elem hendeklerine dökülen
içinde kanlarımız var
sevinçlerimiz vardı her biri derbeder
altın çağında riyaları
şaha kaldırdığımız vakit
uyuyan tepelerimiz var
ve her şeye rağmen yaşamayı kâr bilen
ölülerimiz var sürünen
şebnem kadar inşiraha aç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1518264/gunah.html>

Kuş Günlüğü

....
ser'âzad makamında şarkılar fısıldayan
kuş günlüğü içim
palazlanıyor kelimelerim
Uçtu uçacak

ürküttüler mi
suç mu işlediler yoksa

hangi tele konacaksın tekrar
hangi parselde sabahlayacak
arasında mı kalacaksın yine kalemle kâğıdın
tek bir gülücükle ağydın

dağılacak mısın yine
uçsuz bucaksız bir yetimliğe

ednasız yazım
istemsiz kanadım
istemsiz kanatma beni
ılımansız kuşağım benim
uzaklara mı vurulacak özlemin
karasala mı dayanacaksın tekrar
korkutmasın seni bu tetik çeken sisler
tanrısız kalmış gölgeler

hangi yöne tav olup akacaksın
sürecek misin kendini idamesiz vatanlara
yorgunluğunu ağaçsız dalsız
ekinsiz karşılayanlara
kâbeni es mi geçeceksin
yine bir yalana ve yasağa
tedbirsizliğe mi degecek niyetin

düşün darda mı
özgürlüğün kaç avuçluk karda senin
İncinmiş el'ân'ın dünü müydün
söylesene ey sebebim
cilveli hazretlerim

gel
hiçlikle közleme göğsümü

yontulmuş nice mevsimin artığıyla mı kalacak
çatlağına yatalak hikayeler mi dolacak
tıkandı mı genzin
soluğun zor da mı
aklın rüzgârda mı senin

kime niş'anlattın kanatlarını
kime vuruldun öyle
okudum
bu gece de duydum
o kas'kan'at seslerini

,

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1518745/kus-gunlugu.html>

Aymina

...
gün batımlarımın doğu yakası
boşlukta nevre dönmüş boşluğumun sepiası

_aymina

tellerle çevrilmiş bir işgâlin eşiğindeydik
bizim değildi bu topraklar
bizim değildi çimensiz mabetlerde
alev alev ah çekerken ceylanları boğuşmayan sular

nice kentler yıkıldı adına
nice coğrafyalar delindi aymina
nicesi ensiz
nicesi benimdi
hiçbir şeye benzemezdi bu yolun sıkıntısı
adına katlanmaktan toz duman içimin kaf'ı
sırılsıklam cezalarımın uğraksız afı

sen yanımdayken
öyle güzel oynanmazdı hiç
kalbimin en namuslu dansı

nicesi kefenliydi
nicesi içliydi dağların kör kütük yankısı
eridi Erciyes'te Kasım'ın yarısı
yine kariyla mı kaplı Elbruz'un kınası
Ağrı da ağrıyıp yanmıyorsa ne olur
yalnızlığımı esirge

_aymina

şiiimin tezenesi
salkım karası düşlerimin en derin meselesi
akşamın kana kana içtiğiydik
tane tane gömülmüş yıldızların
üstümüze biçtiğiydik biz

gün doğdu
gün döndü yine
ama üzgün
ama küs'gün
bak
uzun uzun sesleri ölümün
hâlâ uyuyor musun
sevimsiz bir kırağının ısırığından kar'aldı
yüzümün en bereketsiz ovası
boynumun dibine bir kara duvar örüp
kime baktın
kimin hudutlarını kanattın öyle
ellerimi görmüyor musun
balkon hastası
kırıksık draması ellerimi
yaşamak,
bir çağ gibi aksa da gözlerimden
ölürdüm
sen nasıl oldu da birden
karayele saçlarını tarattın

aklına gelir miydi hiç
bu gece de sönmek

bu gece de bir lahd içinde çürümek

bizim değıldi niyazsız kalmalar
bu balaban duvarlar

yalvarışlarımın en yücesi
acıımın en soylu suflesi
can evimin mevsimsiz düşesi aymına
bu soğığa dayanamam ben
duyuyor musun yitik ülkem
kuğıulu kubbem

sen yanımdayken
öyle lekesiz yanmazdı hiç
kalbimin en kuzlu lambası

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1519829/aymina.html>

İmgesi Sırılıklam Karlı ve Aşık Şair

avuçlarında cezbe tutulmuş
bir avuç toprak/ bir tutam ışık
sılasıdır yâridir sazında Veysel'in

teller toprağa aşk diye vururken
sesler toprağa "annem" diye sarılırken
hamurun sevdası cemre diye düşüyordu toprağa

soruların vardı
üşümüş sarılmaların
insan tarlasında insan kazmaların
kaygılarından başladın dostu çözmeye
şıpsevdi gözlerinde çiğli sevinçler
şiiirlerin türkülerin satırlara sinmiş ko(r)kuların
duvara yapışık kahkahaların
eksiltemediği onca dertlerin vardı
....

kendini sessiz bir törene hazırlarken
sürüklenirken bir tutkunun peşinden
tekmelerle döverken her gün karnını dünyanın
ah o sevgili ayakların
ah o sevgili ellerine söyle
tutuversin ellerinden yağız bir türkünün
bu sevda bir de senin sazında kaynasın

uzaklara dalan binlerce gözün kan izinde
senin nağmelerin sürsün adları
gece gündüzün yatağına uzanırken bir yılan gibi
hiç de uzun olmayan yollara
hiç de kibirli savrulmayan yapraklara
eriyip biterken içinde zaman
boyu boyunca uzanmış
rastladığı her ağaca hikayesini anlatsın

saçlarında karanlık akların sömürgesi
yıkanmış kanat seslerin rüzgârla suyla güneşle
sırılıklam uykulara '
'gitmekten gelen ayaklara"
toza karışan bütün ayaklara
şüphesiz bir tefsirle vatanını anlatsın
bir kez daha

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1520146/imgesi-sirilsiklam-karli-ve-asik-sair.html>

Eşkal Kölesi

,
suyun kokusuydu
ah bilmiyordu
ney'in felsefesiz kokusuydu

kâh zamansız ve üryan
kâh dumansız ve zindan
bir ihtilal değirmeni
göz altında eşkal kölesi
kah bir rüyaydı
uyanınca yanağından öptüğüm

renklerin darasında gökkuşağı
kenti apansız kanatan
yarasına şifa diye sürdüğüm
eşsiz bir siyah kadar ağır
bazen de gölgeleri budayan bir deli rüzgâr
ellerinde tüy sarısı
seviyor muydu sevmiyor muydu
sevdası papatyaların kanunda
her halükarda cezası aşikar
küle kadardı mabedinde rengi
iki damla ateş
iki damla vira isyan

ağlatır limanları
ağlatır melâlinde tutuşan gemileri
feryadı dalgalara dokunan acı bir hatıra
ağlatır nice güneş nice ay düşüren geceleri
kireç kokusu sinmiş duvar diplerinde
bazen de bir beyaz çığlık
yersiz
tarifsiZ
sol minörde köz ziyafeti
her harfini
nefes nefes çaktığım göğsüme

kâh
inzivada sahra hamağı kalbin
viranesinde bir garip avare
(s)ustan kovulmuş bir meczup gibi yaka paça
tavriyla kumları paralayan
her çölün biraz soluduğu
zamanın kör tutkusu
ah bilmiyordu
hangi yolculuğun boyuydu bu

ah işte oydu
saçları kelebeklerin avlusu
ruhu "kanatlarla doluydu"
gözleri bir deniz ötesi
gözleri göğün çocukluğuymuş sanki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1529799/eskal-kolesi.html>

Uğurlama

....
içi yoklukla dolu bir kırık kâsede
meçhul bir andı şimdi
senin sevmenin hazinesi
....

eski lezzetinden eser yoktu rüzgârın
kokunu susadım
kabuğundan intihar eden bir yaranın
hançer hıçkırığıydı bu bendeki
şakaklarını kır çiçekleriyle donatmış
bir hoşça kal ezgisi
bir ıslık güftesiydim yitip giden

azaldık zamanla
tropikal düşlerde bizi soluyan cengaverdi yalnızlık
dalgalara sarıldık
sığınacak limanlar aradık kendimize
künyemizi damıtarak yazdık tabelasız yapırlara
soluyordu içimizdeki yüzyıllık aşk

yağmur ormanlarına kurşun sıktılar sesimizin
yankısız seviştik biz dağdan dağa
kar yağıyordu sevdanın yaşanmamış masallarına
kar, kara kalemikle kazıyordu eşkalimizi taşlara
upuzun ve sırlıklam bir sükunete uzandık
karanfiller yolladık biz uzaktan uzağa

yüz sürdüm
bir ülke düşürdüm
türküler yürüttüm ardından
İzini sürdüğüm bir çift ayak aşkına
üşüdüm durdum

acıkmak tarih oluyordu
tadı kaçmış mevsimler geçiyordu üstümüzden
biçim veriyorduk bir göçmen gibi yollara
kanatlanıp uçuyordu bestemiz

gelip geçiyorduk işte
bir şiirden geriye kalanla
talan olanın köprüsünden

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1530247/ugurlama.html>

Siyah Kızılı

karanlığın krallığıdır
kendini yorumlayamayan akbabaların çıığı
ikisi de işgüzar
bu açığı onlar döllediler
daha çok ölmek için
onlarla emzireceğiz yalnızlığın memelerini

gün ışığına tekbir getiren
tüm imgeler karaborsa
en süslü intiharlar arasında
soluğunda bir hamaylı ile dolaşır mı insan
işte ekinleri talan bir tarla yakasında
gökyüzü satanların tuzağına yakın
kendinden de uzak yaşar mı insan
hadi ayaklandır yağmurlarını yağ üstüme
sağanağına konuk et beni

yalanlar bir yılan gibi gezer buralarda
gül kokan saatler kavgalarla omuz omuzadır
bütün yüzler cehennem kırığı
bütün gölgeler işkence

yüzünde yılgınlığın karanfil karası
vazifeli katiller iş başında
ilk ölenin şiirini büyütüyorum
ellerimde bir elem'neşrah sızısı
hangi mısraya dokunsam kırık bir nota
acımayı öğrenmemiş bir hançer sabıkası

işte
ünlem halinde
her an bir hiç vaktinde
ayaklarının altında sansürsüz kanayan toprak
kendine konacak yer arayan yaprak telaşı
rüzgârla doğrulanan kavruk kum damlaları
hadi bir amin ilişti serabına sesimin
soluduğumu düşünüyorum hâlâ
affet

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1534856/siyah-kizili.html>

_Zindan Çiçeği

....

hangi tarihin muamması beddua etti taşlara
kifayetsiz suskuların kahrına karıştım
ölümün kardeşleriyle tanıştım
kederim bir çığlık gibi yapıştı duvarlara

seni iyi niyetli bir sonbahar vaktinde
en acı tarafından
boşluğuyla boğuşan yaprakların tangosunda soludum
seni Nil'in eridiği bir günde
ağır aksak ilerleyen akrebin
evreni zehirlediği bir günde soludum
say ki bir belânın göğsüne sokuldum

hiçliğin en asil soyundan geldik
dara çektik orada biz hayatı Zeyla
seni ıslak bir mendilin kokusunda
yorgun bir uykunun sunağında soludum

sesimin taraçasından def çaldı sular
cehennemin sunduklarını provasız yaşadım
zebanilerle ağlaştım
yağmur kuşlarıyla vedalaştım
satır arası vitrin camlarından
en süslü yakarışlardan çiçekler serdim yoluna
kahverengi bir özlemle sarıldım satırlarına göğün

ebabil gagasından ilahi bir nakarat çeker gibi
yeni bir lahzâyı taçlandır diye
beyazın en ölüm zamanında
iki metrelik mekanında
kendisine ulaşacak bir duâdan
medet uman ölüler gibi
kutsal bir ayette af bekler gibi bekledim

kurak bir özgürlük içinde aralıksız yağmanı
sırtında sıratı taşıyan çöller gibi
belki bir dağ çiçeğinin sırrından geçer gibi
toprağıma sarılıp kokunu bırakmanı
sessizliğime kurşun sıkıp yazmanı
korkumu küle çevirip savurmanı bekledim

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1537778/zindan-cicegi.html>

_Elemnâr

...
bütün harfleri dağılmış
yüzünde uyuya kalmış bin küsur alfabenin
en eskiyen yerinde
hükmü uğursuz bir sevişmedir artık
gözlerinden aldığı cesaretle
cehenneme hak edilmiş bir ceza olarak girmenin
...

eşkalimi aynada unuttum
kendimi bir gölün durgunluğuna hapsettim
adının geçtiği bütün dillerde yenilgilerimle
ve bir gün-ah'ın intizarıyla yüzleşip
seni bir muska gibi yüreğimde taşıdım

susmanın ve yalnızlığın
hiç anlatılmamış
hiç anlaşılamamış taşralı çocukların
camdan akan dünyasından bakarak
illegal kapılarda sığınacak bir yer
iksirli bir yüz aradım kendime
yeşiller ülkesinde
bir salkım kelimenin ömürsüz sürgününde
bazen sisler içinde
bazen de şiir ülkesinin eşref saatinde
seni karların sıcaklığında
bir kitap arasında ısınırken sevdim

gezegenin bütün ahalisini yok sayıp
güneşe tapınmayı öğreten tarihler arasında
issizliğe gömülmüş ışığın izini sürdürdüm
bir şiir ki içinden bir sen'i münezzeh kıldım

en ağır silahlar dayandı
sesimin gelgit saatlerine
en uzak akrabası oldum
kuş seslerinde suyun ve rahmetin

sesini hiç kışmadım
sesimden yüreğimi döktüm
yüreğimden de bir İbrahim
oysa şiirdir "sözcükleri can evinde kayıtlılar"
içimde yanan çağı nerden bilsin karıncalar
ben seni serinlikle derinliğin içinde
bir hiç vaktinde yiterken sevdim

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1538131/elemn-r.html>

Hallac-ı Mahzun

sorma sevgili

ihbar edilmiş benliğimle
vahdetgâhımda savunmasız bir kale gibiyim

düşkünüm
cinniyle sevişiyor
kendi kederini kendi doğuruyor mahşer-i heyulâda
söz bilmez ar'sızlaşıyor
kalbimin siyah noktasına düşünce suâlin
cümlemin pıhtısı çözülmüş
damla damla akarken sana
tüm cevaplarım bıçakla mühürleniyor

gökyüzü sıyrılıyor bakışlarımdan
uzun uzun bak gözlerime sevgili
korkuluğum fayda etmiyor kargalara
münafık ordular geçiyor rüyalarımın
harf harf giyinmiş öfkesini
kan emiyor şafağımdan
ellerine uzanamıyorum

kalabalık bir derttir bu
her yanı küflü bir an kokuyor
orada kimlerin ölümü kimlerin zafer çılgılığıdır
yasaklanmıştır yaşamak
nabzım bitiyor, hızla çıkıyorum kendimden
geriye dönemiyorum

aklımdan bir Mansur geçiyor
bendeki bu sende bir ben çırpınıyor
zaman doluyor
yalnız sen çözersin varımı
bu bendeki tefsirsiz anlamı
tek cevapta yok olmak
ölü doğmak istemiyorum

taş yüreğimde sûzişli bir nağmesin sen
hiç bir şeye benzemiyor bu suâlin rengi
neredeyim nasılım
bilemiyor, abat olamıyorum
deli miyim yoksa velî mi
anlayamıyorum

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1538324/hallac-i-mahzun.html>

Külüne Kefil Hüzün

...
İçimde dağların ham karanlığı
Yüzümde çakılı ishak kuşları
Kırağı karasına saplanmış gibi kanatlarının rengi
Şakaklarımda kahkaha atan yıldızlar ve ağrıyan bahar
Zambak tadında bir hüznü yağıyor durmadan

Günler geçmiş
Birdenbire çöküvermiş saltanatlar
İçine kapanmış tüm şarkılar
Kıta kıta susmuşlar el ele
Minesi erimiş düşlerle
Ortalık yavan
Ortalık haramdır biraz da
Ne ay'anı kalmıştır ne bey'anı

Göğsümde nemli demetler
içimde mevzusu derin fay hatları
Güneşe sırtını dönmüş uyruksuz gölgeler
Günler ışığı algılayamıyor
isteyene bir yontuk cümle daha sunuyor

Seni sevmekten daha da zordur
Bu kentte şair olmak
Ejderha yuvasında uyku delisi derin sevda
İzmarit kutusunda efkar artığı
Yine dertlerim devriyede
Her isyanına iman ediyor çığığım
Dikenli yorganım karıncalı siyah yatağı
Tek tesellisi biraz kelimeler anadilde
Kardan adamdan terfi edip
Başka bir şiirde hardan adam olmak

Bak yine ovaları basar yağmurlar
Uzarlarda güneş açmalı -sen yoksun
Yok yanımda "esenlik bildirileri"
Yok yazımda cıvıldaşan serçeler
Yitirdim sesini
Hangi çağa yakıştırırsan yakıştır beni artık

...

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1539516/kulune-kefil-huzun.html>

_Hovarda

....
değişti manzaram
yüzünde hayat belirtisi olmayan
harpten çıkmış esrik bir portreyim
ve bir kısık mevsim
işlek bir sonbahar caddesi
bana benzimin sarılığında bahsedip durma
önünde saygı ile eğildiğim
şana en şaşalı cümlemi kurup susacağım

vakitsiz nef'-es-lerle uzattığın ömür
durakta namın sayılır
veremli kakhahalarla yaşattığın her saat
bir sinsi ahın sayılır

seni bir çiçeğin sütündeki beste ile
bir kızıl gerdanın hançeresindeki renkten sorumlu tutacağım
seni hayâlimdeki cilveli suların gamzesiyle aldatacağım

varsın
bir geminin güvertesinden geri dönsün yalvarışlarım
korkma gülüm
ziyadesiyle yorgunum
say ki şöhretli bir katilin yoluna vuruldum
adressiz takılmayacağım bugün
ruhumu deşifre edip bir pencere açacağım
seni uykumun en asil rüyâsıyla aldatacağım

_son bir kez daha bak uzaktan

intihar ediyor içimdeki dünya
kalbimin son virdine kulak verip uşaklık yapacağım
seni serçe parmaklı bir ölümlle aldatacağım

....

_boran (arşiv)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1540220/hovarda.html>

Yıldız Damlası

I

kahrından yıllanan karanlığımın soy kütüğüne
işlenmiş ateş böceğidir senin adın
unutulmuş ülkemin tarihçesine tan gibi düşer
yeniden "dalgalanır bayrağı" sevdanın
bir devrin meşalesini tutuşturur gözlerin
yağmur sırrını ezber niyetine
içinde içi geçmiş nâr üstüne çavlan gibi düşer

II

zavallı hâlîme gülümseyen küçük bir lâlesin
baktığın yerler hınzır bir sessizlik kıskacında
çöl kokusudur hâlâ suyun ve tuzun dehşeti
bu yüzden adım vaha adımlarım sanrı
sana ağıtlar yakan üşüdüğüm kumsuz sahralardan
öznelerim düşer ıssız bir harabeye
isyanımı damıtır da çözülür gider
hıçkırıkların sarnıçlarına kan gibi düşer

III

ağrılı nöbetlerine çerağan kurduğum gecenin
fasılları arasında avunup duran notalarım ey
aydınlığın son kalıntıları
tepeden görünen umudun son kervanları
- ey hüznün! -ey kısık sesli meramım!
ruhumu kanatan sınanmış bir hançerdir yüzün
neden bigânesin öyle
yokluğun ihtilali şehrim zehirli bir an gibi düşer

IV

suretin eriyip aktı gitti benden
yedieminde çürüyen baharım ey!
ister yüzünü dönsün ister patlasın
isterse nazlansın cemreler
yürekte parçalanmış ilgin çalıları
kızıl denizin ortasından kaçan dalga mısın
rıhtımı yıkar da geçer ansızın
sessiz çığlıkların evine üflenmiş bir can gibi düşer

V

hâlâ yükünü taşıyorum
rüyalarımı çalan kiralık masalların

kifayetsiz kalan ayın diline sus/an düşüyor
bir sanadır baktığım
bir sanadır benim açlığım
kokunla yaşıyorum hâlâ

_boran

Kaynak:

Zehir Zemberek Düş İmgeleri

kar altında taze hüznün
bozkır battaniyesinde sokulu ışık tohumları
bir yanın yabanıl karanlığı
bir yanında kenetlenmiş ayırık otları
artık yüzünü gece kuşları kanatır senin

ay kararıyor
gözlerini kuytuluk alanlara dikeyiyor
bir yanlılık olmalı!

hangi uçurtmanın hüznüdür gökyüzünü ağlatan
hangi gülün hüznüdür yüzünde suçüstü yakalanan
koklasalar seni şimdi ; -şımarırsın-

yaşın akranıdır sanki nehir yataklarının
işte burnu uzayan gündelik yalanları zamanın
işte çölde bir balık
solungaçlarında gül tütsüsü
isterik bir yabancı portresi bakışlarında

merhemini reddeden yaralar var
nefesinden taşan ısı bedenini bozmakta
işte son kullanma tarihin
her nefesin bir kurşun ağırlığında şimdi
çözülmezse bilinmezliğin saysınlar

baş ucunda bekleyen bir kâbus iptilası
ensesinden vurulmuş ağır yaralı
Araf arası duaların
keşkelerle nedenlerin çarpıştığı yerdesin
geçmişin geliyor birden -gözün aydın-
heyecandan ölüyorsun
zil çalıyor sonra
desene "bu aşk burada bitiyor "

söylesene
hangi sihirdi aynalarını karartan
hangi rüzgârın intizarıydı kumlarını savuran
şehrin desen kapkara bir yalnızlık cilası
sokaklar desen gürültülü bir kıyamet ayaklanması

toprağın doymuş -yanağın donmuş-
soldan çekişli bir çığlık konmuş dilini tokatlamaya
gözlerinden zindanlar akıyor sanki
hevesin kalmamış artık özgürlük şiirleri yazmaya

sessizliğin dibi mutsuz bir çocuk kefenidir artık
bugün de ölmem diyordun
Azrail'in geliyor ansızın

....

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1541204/zehir-zemberek-dus-imgeleri.html>

" Gül Yaratisı "

senin gözlerin
gökyüzüyle aynı şarkıyı mırıldanır
siperinden söker yıldızları ve ay'ı
bin notalık seslerin uçurumu gizlidir içinde
şiiirdir -yücedir- cennetlik bir gezintidir
gözlerin "iki ez-zin kuşudur" su içerken
içini taşıran nar taneleri gibi
binlerce kelimeyi döker yüreğimden

sana çiçekli dağ akşamlarından
elmanın tadından, sütün ırmağından
zümrüt saraylarından şiiirler yazamaz
aynalı şarkılar besteleyemem
hatırım yoktur benim kanatlarının yanında

senin gözlerin bir yezit ordusudur
yüreğim kerbelâ
öldürmekten yorulmaz asla

saçlarında papatyalar
saçların en serin rüzgârların bacısıdır
romanıdır senin o ince parmakların
'-vadideki zambağın-'

benim ülkemin karanlık durağından
ışığın beyaz trenleri geçmez asla
senin gülüşünü gerdanlık diye takan güller
bülbüllerle aynı türküyü söylemez

ben bir savaş sonrasında
bedeni göçük,
sesi çığ altında kalmış bir meçhulüm
kalbimin topçu sınıfları
koruyamaz beni kimliksiz
benim şakaklarım kirli
sabahlarım bulanık, uyanışlarım sislidir

uğultulu soluyorum hâlâ siyahı
endamına her saat
devrim ağrısı çeker rüyalarım
senin kirpiklerinde füsün var
parçamı sayıyorum durmadan
kavgam
kaçıncı dünyanın savaşdır göz bebeklerinde
şimdi uzanıp nakışlamak var

ölümü ve nikahı

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1541825/gul-yaratisi.html>

İbrahim'ce

gece çekilince üzerimden
yıldızları kaybıldı işaret parmağımın
sonra ay, sonra güneş..

"Sen kaybolup gidenleri sevmezsin"

Senin adınla başlayan cümlelerin
süngüsüz girdiler kalesine
utandı taşlar
yıkıldı dilde bismelenin duvarı
yeniden dikerler bayrağını nemrut'un

dağ içinde bir dağ yanar İbrahim'ce
dağ içinde dağ ağlar İbranice
içimde âmâ bir köz içimde bir karınca
dere tepe su ulur kendince

yıldızları yere iner göğün, sen "ol" deyince
kimler çaldı namını güneşin
kimler çaldı hırkasını peygamberin
gülü kül içinde derbeder
külü külistan içinde nice

ısrarla içine çekiyor bataklıklar
kim icat etti bu kirli sevişi
kimin kokusunu alır bu ayetsiz bakışlar
kim yakar bu dölsüz ateşi
kim uyandırdı yerinden

gitgide çoğalan
heykeller arasında
kusur bizim
bu karanlık bu kokuşmuş gövdeler
şu kısır hece
şu cayır cayır yanan çayır
kısa söz; bu yangınlı asır
şu kir şu kan şu şatafatla dolu hapishane
bizim oğlu bizimdir
kaç grama
kaç dirheme denk gelir ki ruhumuz

duydunuz mu hiç
ölülerin yalan söylediğini!

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1542182/ibrahim-ce.html>

Sürgün Çiçek

....
henüz çatlamamış bir nüveydi
suyun sunmadığı toprağın kavrayamadığı
bir kün öncesiydi sessizliğin
bir yalnızlığın anatomisi

bir zemin senfonisiydi
yontulmuş ömrünün son kalanı
yakasına takılan bir ödünç nişanı
kesik bir başak gibi üzgündü gözleri

gün ağrısı çekiyordu
önünde diz çöküp yalvarıyordu
kaç bahar gelip geçmişti ömründen
alınından öperek uyanamıyordu hiç sabahın
kıyasıya kaybettiği savaşın
en müstakbel sanrısıydı

içindeki bedevi yangını hiç bilmedi
içinden kör bir kar kervanı geçti

toprağın namusuydu çıplaklığı

bütün sıfatlarının yok sayıldığı
derbeder bir cümleydi şimdi
hiç yaşamamış hiç yaşanmamıştı
ne anıları vardı hatırlayacak
ne de sırlarını döken bir sağanağı
doğumundan başka hiçbir rüyası olmayan
tekil bir düşün artığıydı

bir gölün durgunluğunu taşıdı gözleri
ve bir camın donukluğunu
ne yeşilinden haberi vardı çağın ne de sarısından

ne acısını filizleyebildi
ne de kokusuzluğunu değiştirebildi
hiçbir iz bırakmadan çekip gitti

,
,

_boran

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1543002/surgun-cicek.html>